

WICEPREZES
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI
MICHAŁ JĘDRZEJCZYK

KNO.410.6.1.2024

Pan
Maciej Świrski
Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji
Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji
Skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego 9
01-015 Warszawa

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

P/24/096 – Realizacja zadań przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji oraz Radę Mediów Narodowych

I. Dane identyfikacyjne

Jednostka kontrolowana	Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji ¹ , Skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego 9, 01-015 Warszawa
Kierownik jednostki kontrolowanej	Pan Maciej Świrski, Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji² od dnia 10 października 2022 r. Wcześniej Przewodniczącymi KRRiT³ byli: – Pan Witold Kołodziejski (od dnia 16 września 2016 r. do dnia 3 października 2022 r.), – Pan Jan Dworak (od dnia 10 sierpnia 2010 r. do dnia 12 września 2016 r.).
Zakres przedmiotowy kontroli	1. Prowadzenie postępowań i podejmowanie rozstrzygnięć w sprawach koncesji na rozpowszechnianie programów, wpisu do rejestru programów oraz prowadzenie rejestru programów. 2. Prowadzenie wykazów audiowizualnych usług medialnych na żądanie oraz platform udostępniania wideo. 3. Sprawowanie kontroli działalności dostawców usług medialnych oraz dostawców platform udostępniania wideo. 4. Prowadzenie postępowań i wydawanie decyzji w sprawie nałożenia kar administracyjnych za naruszenie przepisów ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji⁴. 5. Dokonywanie oceny realizacji misji publicznej oraz wykorzystania środków z opłat abonamentowych. 6. Organizowanie badania treści i odbioru usług medialnych oraz platform udostępniania wideo. 7. Prowadzenie punktu kontaktowego w celu dostarczania informacji i odbierania skarg w kwestiach związanych z dostępnością usług medialnych dla osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu. 8. Rozpatrywanie skarg oraz wniosków. 9. Przekazywanie jednostkom publicznej radiofonii i telewizji opłat abonamentowych.
Okres objęty kontrolą	Lata 2016-2024 (do 30 czerwca)
Podstawa prawna podjęcia kontroli	Art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli ⁵
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Departament Nauki, Oświaty i Dziedzictwa Narodowego
Kontrolerzy	1. Ewa Michalska, doradca ekonomiczny, upoważnienie do kontroli nr KNO/60/2024 z dnia 5 listopada 2024 r.

¹ Dalej: KRRiT lub Rada.

² Dalej: Przewodniczący KRRiT.

³ Dalej: były (b.) Przewodniczący KRRiT.

⁴ Dz. U. z 2022 r. poz. 1722, ze zm., dalej: ustawa o RTV.

⁵ Dz. U. z 2022 r. poz. 623, dalej: ustawa o NIK.

2. Łukasz Róg, doradca prawny, upoważnienie do kontroli nr KNO/61/2024 z dnia 5 listopada 2024 r.
3. Aleksandra Górską, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr KNO/62/2024 z dnia 5 listopada 2024 r.
4. Sylwia Materkowska, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr KNO/70/2024 r. z dnia 18 listopada 2024 r.
5. Monika Łukaszewicz, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr KNO/71/2024 r. z dnia 22 listopada 2024 r.
6. Robert Mierzejewski, starszy inspektor kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr KNO/63/2024 z dnia 5 listopada 2024 r.

(akta kontroli str. 1-12)

II. Ocena ogólna⁶ kontrolowanej działalności

OCENA OGÓLNA

W latach 2016-2024 (do 30 czerwca) Rada oraz Przewodniczący KRRiT wykonywali objęte kontrolą zadania nałożone ustawą o radiofonii i telewizji, z wyjątkiem zadania określonego w art. 6 ust. 2 pkt 15 tej ustawy⁷, co NIK ocenia negatywnie. Ocena negatywna dotyczy również:

- długotrwałego prowadzenia postępowań o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów na kolejny okres oraz wydawania przez Przewodniczącego KRRiT decyzji w tych sprawach (w skrajnych przypadkach na kilka dni przed wygaśnięciem poprzedniej koncesji);
- nieprzekazania, wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych⁸, przez Przewodniczącego KRRiT w I półroczu 2024 r. jednostkom publicznej radiofonii i telewizji wpływów z opłat abonamentowych, o których mowa w art. 1 tej ustawy, na realizację misji publicznej;
- podjęcia działań bez materialnoprawnej podstawy przez Radę – poprzez podjęcie uchwał nr 8/2024 z dnia 10 stycznia 2024 r. oraz nr 40/2024 z dnia 7 lutego 2024 r., zmieniających uchwałę nr 194/2023 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie sposobu podziału wpływów z opłat abonamentowych w 2024 roku między jednostki publicznej radiofonii i telewizji, podjętej na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o abonamencie, który nie uprawniał Rady do dokonania zmian zatwierdzonego przez Przewodniczącego KRRiT harmonogramu przekazywania wpływów z opłat abonamentowych, jak również do upoważnienia Przewodniczącego KRRiT do stworzenia nowego harmonogramu wypłat środków z wpływów z opłat abonamentowych;
- egzekwowania wpłaty kar pieniężnych nałożonych przez Przewodniczącego KRRiT, mimo że decyzje o nałożeniu kar nie były prawomocne w związku z wniesieniem przez ukaranych odwołania do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu gospodarczego⁹;
- trybu i sposobu rejestrowania oraz rozpatrywania wpływających do KRRiT skarg i wniosków, z pominięciem obowiązujących Przewodniczącego KRRiT – jako organu administracji publicznej – przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego¹⁰.

Postępowania w sprawie udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programów na kolejny okres były długotrwałe (w skrajnych przypadkach trwały ponad 19 i 22 miesiące), a Przewodniczący KRRiT wydawał decyzje w tych sprawach w niektórych przypadkach na 2-3 dni przed wygaśnięciem poprzedniej koncesji, przy czym w dwóch prawomocnych wyrokach sąd stwierdził, że Przewodniczący KRRiT dopuścił się bezczynności, która miała miejsce z rażącym naruszeniem

⁶ Najwyższa Izba Kontroli formułuje ocenę ogólną jako ocenę pozytywną, ocenę negatywną albo ocenę w formie opisowej.

⁷ Zadanie, dodane ustawą z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o kinematografii (Dz. U. poz. 1676), z dniem 1 listopada 2021 r., polegające na prowadzeniu punktu kontaktowego w celu dostarczania informacji i odbierania skarg w kwestiach związanych z dostępnością usług medialnych dla osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu. Przepis art. 6 ust. 2 pkt 15 ustawy o RTV wynika z transpozycji do prawa krajowego art. 7 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z 14 listopada 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę sytuacji na rynku (Dz. Urz. UE L 303 z 28.11.2018, s. 69). Zgodnie z art. 7 ust. 4 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych każde państwo członkowskie wyznacza pojedynczy, łatwo dostępny – w tym dla osób z niepełnosprawnościami – publiczny punkt kontaktowy online w celu dostarczania informacji i odbierania skarg w kwestiach związanych z dostępnością, o których mowa w niniejszym artykule.

⁸ Dz. U. z 2020 r. poz. 1689, dalej: ustawa o abonamencie.

⁹ Dalej: Sąd Okręgowy w Warszawie.

¹⁰ Dz. U. z 2024 r. poz. 572, dalej: Kpa.

prawa. Należy zauważyć, że dopiero w trakcie kontroli NIK, tj. w dniu 18 grudnia 2024 r., Rada przyjęła stosowną procedurę dotyczącą udzielania koncesji na kolejny okres. Ponadto Przewodniczący KRRiT, co do zasady, nie kierował do wnioskodawców w postępowaniach w sprawie udzielenia koncesji – na podstawie art. 36 § 1 Kpa – zawiadomienia o niezafatwieniu sprawy w terminie, a także w czterech przypadkach nieterminowo, z naruszeniem art. 34 ust. 1b ustawy o RTV, zamieścił w dwóch drukowanych dziennikach o zasięgu ogólnopolskim informację o ogłoszeniu możliwości uzyskania koncesji.

Przewodniczący KRRiT prowadził – na podstawie art. 41 ust. 3 ustawy o RTV – jawny rejestr programów w sposób określony w rozporządzeniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie szczegółowego sposobu i trybu prowadzenia rejestru programów telewizyjnych rozpowszechnianych wyłącznie w systemie teleinformatycznym i programów rozprowadzanych¹¹. NIK zwraca jednakże uwagę, że przepisy prawa nie regulują kwestii monitorowania/kontroli przez Przewodniczącego KRRiT prawidłowości i rzetelności realizacji przez operatorów i nadawców ustawowych obowiązków (m.in. zgłaszania zmiany stanu faktycznego i prawnego objętego wpisem), co może wpływać na kompletność oraz aktualność przedmiotowego rejestru.

Przewodniczący KRRiT – na podstawie art. 47ca ust. 1 i ust. 3 oraz art. 47n ust. 1 i ust. 3 ustawy o RTV – prowadził wykaz audiowizualnych usług medialnych na żądanie oraz wykaz platform udostępniania wideo, do których dokonywał wpisu w drodze postanowienia, przy czym postępowania o wpis do ww. wykazów były długotrwałe, bez dochowania terminu określonego w art. 35 § 3 Kpa. Uwaga NIK dotyczy nieprzekazywania przez KRRiT Komisji Europejskiej sprawozdania dotyczącego stosowania przez dostawców platform udostępniania wideo środków przeciwdziałających udostępnianiu treści, o których mowa w art. 47p ust. 1 ustawy o RTV, co wynikało jednakże m.in. z braku wystąpień w tej sprawie ze strony Komisji Europejskiej. Ponadto NIK zwraca uwagę, że przepisy prawa nie regulują kwestii monitorowania/kontroli przez Przewodniczącego KRRiT prawidłowości i rzetelności realizacji przez podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie oraz dostawców platform udostępniania wideo ustawowych obowiązków (m.in. zgłaszania zmiany stanu faktycznego i prawnego objętego wpisem), co może wpływać na kompletność oraz aktualność przedmiotowych wykazów.

Rada sprawowała – w granicach określonych ustawą o RTV – kontrolę działalności dostawców usług medialnych oraz dostawców platform udostępniania wideo, przy czym stwierdzono przypadki nienależytego wykonywania zadań w tym zakresie przez właściwe merytorycznie departamenty Biura KRRiT, a także niezastosowania trybu określonego w Kpa w toku dwóch postępowań zakończonych wydaniem przez Przewodniczącego KRRiT decyzji. Ponadto NIK zwraca uwagę na przypadki niewskazywania w pismach kierowanych do ww. dostawców podstawy prawnej podejmowanych przez Radę i jej Przewodniczącego działań, jak również na fakt nieopracowania przez jeden departament (z trzech właściwych merytorycznie) wewnętrznych regulacji (procedur) określających sposób realizacji zadań wykonywanych w ramach kontroli działalności dostawców usług medialnych oraz dostawców platform udostępniania wideo.

Przewodniczący KRRiT prowadził postępowania w sprawach o naruszenie przepisów ustawy o RTV w trybie określonym w Kpa, jednakże w siedmiu (spośród 22 objętych badaniem) były one długotrwałe, bez dochowania terminu określonego w art. 35 § 3 Kpa, przy czym zostały one zakończone wydaniem

¹¹ Dz. U. Nr 103, poz. 603, ze zm., dalej: rozporządzenie ws. prowadzenia rejestru programów.

decyzji nakładających kary pieniężne – w wysokości mieszczącej się w ustawowych ramach – przed upływem okresu wskazanego w art. 53 ust. 4 oraz art. 53c ust. 4 ustawy o RTV. W dwóch przypadkach objętych kontrolą decyzji nakładających kary pieniężne Przewodniczący KRRiT podjął działania w celu wyegzekwowania wpłaty nałożonych kar po upływie 14-dniowego terminu na uiszczenie kary pieniężnej, mimo że ukarani odwołali się od decyzji (którym nie został nadany rygor natychmiastowej wykonalności) – za pośrednictwem Przewodniczącego KRRiT – do Sądu Okręgowego w Warszawie.

Rada – w ramach obowiązującego prawa – dokonywała oceny sprawozdań za poprzedni rok kalendarzowy z realizacji misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy o RTV, sporządzonych przez 19 jednostek publicznej radiofonii i telewizji. Rada, na podstawie oceny ww. sprawozdań, podejmowała do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego uchwały o ich przyjęciu, a w jednym przypadku – o odmowie przyjęcia sprawozdania za 2020 r., oraz udostępniała ww. uchwały na stronie internetowej KRRiT, co było zgodne z art. 31b ust. 2 tej ustawy. Stosownie do art. 31b ust. 3 ustawy o RTV, Rada, podejmując uchwałę, określała zalecenia dotyczące sposobu realizacji przedsięwzięć określonych w karcie powinności oraz planie programowo-finansowym w kolejnym roku kalendarzowym oraz – w jednym przypadku – poleciła podjęcie działań naprawczych, wskazując termin na realizację przedmiotowych zaleceń i działań naprawczych.

Rada organizowała badania treści i odbioru usług medialnych oraz platform udostępniania wideo m.in. poprzez zlecenie ww. badań podmiotom zewnętrznym, jak i pracownikom właściwych merytorycznie departamentów w Biurze KRRiT. Od 2018 r. powyższe zadania były realizowane również w ramach Projektu/Programu „Telemetria Polska”, a od 2021 r. – przez utworzoną przez Przewodniczącego KRRiT instytucję gospodarki budżetowej pod nazwą Krajowy Instytut Mediów. Stwierdzono jednakże, iż Przewodniczący KRRiT nie zapewnił przeprowadzenia na docelowej próbie, z zastosowaniem miernika badawczego do pomiaru pasywnego, badań dotyczących oglądalności telewizji ogólnopolskich i opublikowania ich wyników, mimo że – zgodnie z założeniami Projektu/Programu „Telemetria Polska” – badania takie miały obejmować całość mediów, z zastosowaniem nowoczesnych technik do prowadzenia badania pasywnego. NIK zwraca ponadto uwagę, że w latach 2023-2024 Przewodniczący KRRiT nie zrealizował zadania pn. „Badanie odbioru sygnału stacji telewizyjnych w Polsce na podstawie ścieżki zwrotnej (Return Path Data)”¹², co wynikało jednakże z odmów operatorów świadczących usługi rozprowadzania programów telewizyjnych w uczestnictwie w ww. badaniu.

W okresie od 1 listopada 2021 r. do 30 czerwca 2024 r. Rada nie realizowała zadania określonego w art. 6 ust. 2 pkt 15 ustawy o RTV, tj. nie prowadziła punktu kontaktowego w celu dostarczania informacji i odbierania skarg w kwestiach związanych z dostępnością usług medialnych dla osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu. W trakcie kontroli częściowo usunięto przedmiotową nieprawidłowość, jednakże w dalszym ciągu za pośrednictwem punktu kontaktowego Rada nie dostarcza informacji w kwestiach związanych z dostępnością usług medialnych dla osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu.

¹² Powyższy obowiązek wynikał z załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 października 2022 r. w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2023 (Dz. U. poz. 2453, ze zm.), dalej: rozporządzenie ws. statystyki publicznej na rok 2023, oraz z załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2024 (Dz. U. poz. 2747, ze zm.), dalej: rozporządzenie ws. statystyki publicznej na rok 2024.

Przewodniczący KRRiT podejmował działania w sprawach będących przedmiotem skarg i wniosków, jednakże rozpatrywał je z pominięciem przepisów Kpa. Ponadto sposób prowadzenia rejestru skarg i wniosków uniemożliwiał kontrolę przebiegu i terminów załatwienia poszczególnych spraw, co było niezgodne z art. 254 Kpa, a sam rejestr był nierzetelny w związku z ujmowaniem spraw nie będących skargami/wnioskami bądź nierejestrowaniem wszystkich wpływających skarg/wniosków, do których mają zastosowanie przepisy działu VIII Kpa.

Na lata 2016-2024 Rada, zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy o abonamencie, ustalała corocznie do dnia 30 września roku poprzedniego, w formie uchwał, sposób podziału wpływów z opłat abonamentowych, a Przewodniczący KRRiT opracowywał harmonogramy/terminarze wypłat ww. środków, które były przesyłane do 19 jednostek publicznej radiofonii i telewizji. W latach 2016-2023 Przewodniczący KRRiT przekazał, zgodnie z art. 8 ust. 3 ustawy o abonamencie, na realizację misji 19 jednostkom publicznej radiofonii i telewizji środki w łącznej kwocie 6 291 354,2 tys. zł. W I półroczu 2024 r. Przewodniczący KRRiT nie wykonał powyższego obowiązku i nie przekazał zaliczkowo jednostkom publicznej radiofonii i telewizji środków z wpływów abonamentowych na realizację misji publicznej na podstawie sposobu podziału wpływów ustalonego przez Radę – w trybie i w terminie określonym w art. 8 ust. 2 ustawy o abonamencie – tj. na podstawie uchwały nr 194/2023 z dnia 13 września 2023 r. Powyższe środki w łącznej kwocie 337 140,9 tys. zł zostały przekazane w depozyt sądowy w wykonaniu, podjętych przez Radę – bez stosownego upoważnienia ustawowego – uchwał nr 8/2024 z dnia 10 stycznia 2024 r. oraz nr 40/2024 z dnia 7 lutego 2024 r., zmieniających uchwałę nr 194/2023 z dnia 13 września 2023 r.

Odnosnie do niektórych objętych kontrolą spraw wypowiedziały się sądy powszechne i administracyjne¹³, stwierdzając m.in., że Przewodniczący KRRiT wydawał decyzje z rażącym naruszeniem prawa/z naruszeniem prawa oraz dopuścił się bezczynności z rażącym naruszeniem prawa/z naruszeniem prawa, przy czym niektóre wyroki – na dzień zakończenia kontroli (tj. 28 lutego 2025 r.) – były nieprawomocne.

¹³ Przykładowo: dwa prawomocne wyroki w sprawach ze skarg TVN S.A. na bezczynność Przewodniczącego KRRiT: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (WSA) z dnia 27 kwietnia 2022 r., sygn. akt VI SAB/Wa 201/21, wyrok WSA z dnia 13 września 2022 r., sygn. akt VI SAB/Wa 41/22, w zw. z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego (NSA) z dnia 28 marca 2023 r., sygn. akt II GSK 2280/22, a także nieprawomocny wyrok WSA z dnia 13 czerwca 2024 r., sygn. akt VI SAB/Wa 37/24, ze skargi TVN S.A. na bezczynność Przewodniczącego KRRiT; dziewięć prawomocnych wyroków w sprawach ze skarg Fundacji „Basta” na bezczynność Przewodniczącego KRRiT; dwa nieprawomocne wyroki WSA z dnia 5 listopada 2024 r., sygn. akt VI SAB/Wa 66/24 i VI SAB/Wa 67/24, w sprawach ze skarg Polskiego Radia S.A. w likwidacji oraz Polskiego Radia Regionalnej Rozgłośni w Lublinie „Radio Lublin” S.A. w likwidacji; prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 lipca 2024 r., sygn. akt XXVI GC 837/23, uchylający decyzję Przewodniczącego KRRiT 6/DPz/2023 z 28 kwietnia 2023 r., a także pięć nieprawomocnych wyroków Sądu Okręgowego w Warszawie uchylających decyzje Przewodniczącego KRRiT (dot. decyzji 8/DPz/2023 z dnia 11 sierpnia 2023 r., decyzji DM-40-2023 z dnia 25 października 2023 r., decyzji DMM-62/2023 z dnia 5 grudnia 2023 r., decyzji 6/DPz/2024 z dnia 25 marca 2024 r., decyzji 2/DPz/2024 z dnia 23 stycznia 2024 r.).

III. Opis ustalonego stanu faktycznego oraz oceny cząstkowe¹⁴ kontrolowanej działalności

OBSZAR	1. Prowadzenie postępowań i podejmowanie rozstrzygnięć w sprawach koncesji na rozpowszechnianie programów, wpisu do rejestru programów oraz prowadzenie rejestru programów
Opis stanu faktycznego	Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy o RTV do zadań KRRiT należy podejmowanie, w zakresie przewidzianym ustawą, rozstrzygnięć w sprawach koncesji na rozpowszechnianie programów, wpisu do rejestru programów, zwanego dalej „rejestrem”, oraz prowadzenie tego rejestru. Na podstawie art. 33 ust. 2 i 3 ustawy o RTV organem właściwym w sprawach koncesji jest Przewodniczący KRRiT, który podejmuje decyzję w sprawie koncesji na podstawie uchwały KRRiT. Decyzja w tej sprawie jest ostateczna. Przewodniczący KRRiT – zgodnie z art. 41 ust. 3 ustawy o RTV – jest organem prowadzącym rejestr. Według Regulaminu organizacyjnego Biura KRRiT¹⁵ postępowania związane z udzielaniem, zmianą i cofaniem koncesji oraz innymi sprawami dotyczącymi nadawców koncesjonowanych prowadzi Departament Regulacji (§ 22 pkt 1 Regulaminu organizacyjnego Biura KRRiT z 2018 r.). Natomiast zadania związane z działalnością operatorów rozprowadzających programy oraz nadawców programów telewizyjnych rozpowszechnianych wyłącznie w systemie teleinformatycznym realizuje Departament Multimediów (§ 22a pkt 1 ww. Regulaminu organizacyjnego). W okresie objętym kontrolą w KRRiT obowiązywały, przyjęte przez Radę: „Procedura udzielania koncesji na rozpowszechnianie programów drogą rozsiewczą naziemną w sposób analogowy i w sposób cyfrowy w standardzie DVB-T i DAB+” oraz „Procedura udzielania koncesji na rozpowszechnianie programów drogą rozsiewczą satelitarną lub w sieciach telekomunikacyjnych innych niż wykorzystywane do rozpowszechniania rozsiewczego naziemnego lub rozsiewczego satelitarnego”. NIK zwraca uwagę, że dopiero w trakcie kontroli, w dniu 18 grudnia 2024 r., KRRiT przyjęła „Procedurę udzielania koncesji na kolejny okres na rozpowszechnianie programów w sposób analogowy rozsiewczy naziemny, cyfrowy rozsiewczy naziemny w multipleksie, rozsiewczy satelitarny oraz w sieciach telekomunikacyjnych innych niż wykorzystywane do rozpowszechniania rozsiewczego naziemnego lub rozsiewczego satelitarnego”. (akta kontroli str. 1060-1064, 1157-1164, 2634-2645, 2686-2711) 1. W latach 2016-2024 (I półrocze) Przewodniczący KRRiT wydał 267 decyzji w sprawie koncesji dotyczących programów telewizyjnych¹⁶ (170 nowych

¹⁴ Oceny cząstkowe to oceny działalności w poszczególnych obszarach badań kontrolnych. Ocena cząstkowa może być sformułowana jako ocena pozytywna, ocena negatywna albo ocena w formie opisowej.

¹⁵ W latach 2016-2018 (do 30 września) obowiązywał Regulamin organizacyjny Biura KRRiT wprowadzony uchwałą KRRiT nr 472/2011 z dnia 28 września 2011 r. (dalej: Regulamin organizacyjny Biura KRRiT z 2011 r.); od 1 października 2018 r. obowiązuje Regulamin organizacyjny Biura KRRiT wprowadzony uchwałą KRRiT nr 222/2018 z dnia 25 września 2018 r. (dalej: Regulamin organizacyjny Biura KRRiT z 2018 r.).

¹⁶ W tym: 18 koncesji dotyczyło programów nadawanych naziemnie, 167 – przez sieci telekomunikacyjne, 82 – satelitarnie.

koncesji i 97 na kolejny okres) oraz 319 decyzji w sprawie koncesji dot. programów radiowych¹⁷ (74 nowe koncesje i 245 na kolejny okres).

W badanym okresie Przewodniczący KRRiT wydał 971 decyzji w sprawie zmian koncesji, w tym: 343 dotyczących programów telewizyjnych i 628 dotyczących programów radiowych.

Ponadto w latach 2016-2024 (I półrocze) zostało uchylonych 105 koncesji (89 dotyczących programów telewizyjnych i 16 – programów radiowych); cofnięto 17 koncesji (15 dotyczących programów telewizyjnych oraz dwie – programów radiowych); w przypadku 333 wniosków wydano decyzje o odmowie udzielenia koncesji (25 dotyczących programów telewizyjnych oraz 308 – programów radiowych).

Przyczynami uchylecia koncesji – na wniosek koncesjonariusza – było zakończenie działalności, a w przypadku koncesji radiowych – również rezygnacja z rozpowszechniania programu w danej lokalizacji lub częstotliwości. Powodami cofania koncesji było m.in. nierozpoczęcie lub trwałe zaprzestanie rozpowszechniania (przy braku wniosku o uchylenie decyzji koncesyjnej) lub rażące naruszenie warunków ustawowych lub koncesyjnych. Przyczyną odmowy udzielenia koncesji była przede wszystkim liczba wnioskodawców przekraczająca liczbę koncesji możliwych do uzyskania w postępowaniach o udzielenie koncesji.

(akta kontroli str. 1152-1153, 2926-2927, 3180-3182)

2. Szczegółowymi badaniami kontrolnymi objęto 46 postępowań z lat 2016-2024 (I półrocze), w wyniku których wydano: sześć nowych koncesji¹⁸ (cztery dotyczące programów telewizyjnych oraz dwie – programów radiowych) oraz 40 koncesji na kolejny okres (18 dotyczących programów telewizyjnych¹⁹ oraz 22 – programów radiowych²⁰).

W wyniku badania stwierdzono m.in., że:

- 1) w każdym przypadku zamieszczenie w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” („Monitor Polski”) informacji o możliwości uzyskania koncesji następowało po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (UKE), a Przewodniczący KRRiT podawał do publicznej wiadomości listę wnioskodawców uczestniczących w postępowaniu o udzielenie koncesji poprzez jej zamieszczenie na stronie internetowej KRRiT;
- 2) w czterech na pięć zbadanych przypadkach, w których w „Monitorze Polskim” zamieszczono informacje o możliwościach uzyskania koncesji, informacje o ogłoszeniach podano w dwóch drukowanych dziennikach o zasięgu ogólnopolskim w terminie dłuższym niż 14 dni od dnia ogłoszenia (o czym szerzej w sekcji „Stwierdzone nieprawidłowości”);
- 3) opłaty za udzielenie oraz zmianę koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego i telewizyjnego były pobierane w ustawowo określonej wysokości;
- 4) w każdym ze zbadanych przypadków wnioski o udzielenie koncesji na kolejny okres były składane przez nadawców nie później niż 12 miesięcy przed wygaśnięciem posiadanej koncesji;

¹⁷ W tym: 313 koncesji dotyczyło programów nadawanych naziemnie, cztery – przez sieci telekomunikacyjne, dwie – satelitarne.

¹⁸ Dobrane losowo decyzje koncesyjne wydane w I półroczu 2024 r. w związku z ogłoszeniami Przewodniczącego KRRiT o możliwości uzyskania koncesji oraz jedna decyzja z 2021 r. dobrana celowo na etapie analizy przedkontrolnej.

¹⁹ Dobór celowy – decyzje koncesyjne na kolejny okres wydane na rzecz TVN S.A. w Warszawie oraz Polsat Sp. z o.o.

²⁰ Dobór losowy – decyzje koncesyjne na kolejny okres o numerach zakończonych na „0”.

- 5) postępowania w sprawie udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programów telewizyjnych na kolejny okres trwały, licząc od daty wpływu wniosku do KRRiT, od trzech miesięcy do ponad 19 miesięcy; natomiast w przypadku programów radiowych – od ok. 4 miesięcy do ponad 22 miesięcy (o czym szerzej w sekcji „Stwierdzone nieprawidłowości”);
- 6) w 13 (z 46 objętych kontrolą) postępowaniach w sprawie udzielenia koncesji (nowych i na kolejny okres) Przewodniczący KRRiT skierował do strony zawiadomienie, na podstawie art. 36 Kpa, że sprawa nie zostanie załatwiona w terminie, przy czym zawiadomienia te kierowano po upływie od 3 do 15 miesięcy od daty złożenia wniosku; w pozostałych przypadkach nie kierowano przedmiotowego zawiadomienia (o czym szerzej w sekcji „Stwierdzone nieprawidłowości”);
- 7) wszystkie objęte kontrolą decyzje w sprawach koncesji były podejmowane przez Przewodniczącego KRRiT na podstawie uchwał Rady;
- 8) decyzje Przewodniczącego KRRiT o udzieleniu koncesji zawierały elementy określone w art. 37 ust. 1 ustawy o RTV oraz w art. 107 § 1 Kpa;
- 9) decyzje o udzieleniu koncesji na kolejny okres były wydawane w skrajnych przypadkach na kilka dni przed wygaśnięciem poprzedniej koncesji – w zakresie programów telewizyjnych koncesja została udzielona na dwa, trzy i 15 dni przed wygaśnięciem poprzedniej koncesji, tj. odpowiednio koncesja: nr 479/K/2021-T z 24 września 2021 r., nr 520/K/2022-T z 22 lutego 2022 r.; nr 608/K/2024-T z 9 kwietnia 2024 r., a w zakresie programów radiowych – na 10, 12, 18 dni przed wygaśnięciem poprzedniej koncesji, tj. odpowiednio koncesja: nr 410/K/2021-R z 5 lutego 2021 r.; nr 480/K/2021-R z 24 września 2021 r.; nr 380/K/2020-R z 14 stycznia 2020 r. (o czym szerzej w sekcji „Stwierdzone nieprawidłowości”).

Ponadto stwierdzono, że po przeprowadzeniu postępowania o udzielenie koncesji w sprawach: DR.4110.60.16.2024, DR.4110.61.24.2024, DR.4110.62.12.2024, DR.4110.63.19.2024, decyzji Przewodniczącego KRRiT nr DR-89/2024 z dnia 2 lipca 2024 r., na podstawie której Telewizji Republika S.A. udzielono koncesji nr 873a/2024-T (na rozpowszechnianie programu telewizyjnego pod nazwą „Republika”) oraz Fratria sp. z o.o. udzielono koncesji nr 873b/2024-T (na rozpowszechnianie programu telewizyjnego pod nazwą „WPOLSCE24”), a wnioskodawcom: TV2 Média Csoport Zártkörűen Működő Részvénytársaság oraz POLSKIE WOLNE MEDIA P.S.A. odmówiono udzielenia koncesji, Przewodniczący KRRiT postanowieniem z dnia 2 lipca 2024 r. nr DR-90/2024 nadał ww. decyzji rygor natychmiastowej wykonalności. W okresie objętym kontrolą nie wystąpiły inne przypadki, w których decyzjom Przewodniczącego KRRiT w sprawach koncesji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

Przewodniczący KRRiT, p. Maciej Świrski, wyjaśnił m.in., że jako organ administracyjny wydający w tym przypadku decyzję administracyjną opatrzoną rygorem natychmiastowej wykonalności stosował się do treści art. 108 § 1 Kpa, w tym do przesłanek innego interesu społecznego – potrzeby dużej części społeczeństwa do uzyskania usług informacyjnych właśnie tych nadawców oraz wyjątkowo ważnego interesu strony (uczestników). Jednocześnie poinformował, że WSA w Warszawie postanowieniem z dnia 27 stycznia 2025 r., sygn. VI SA/Wa 2952/24, odmówił wstrzymania wykonania decyzji Przewodniczącego KRRiT z dnia 2 lipca 2024 r., nr DR-89/2024, a postanowieniem z dnia 4 lutego 2025 r., sygn. VI SA/Wa 2953/24, odmówił wstrzymania wykonania postanowienia Przewodniczącego KRRiT z dnia 2 lipca 2024 r., nr DR-90/2024.

W dwóch przypadkach zbadanych postępowań w sprawie udzielenia nadawcy TVN S.A. koncesji na kolejny okres zostały wydane prawomocne wyroki sądów administracyjnych:

- 1) w postępowaniu w sprawie udzielenia TVN S.A. na kolejny okres koncesji na rozpowszechnianie programu „TVN siedem” wnioskodawca złożył do WSA skargę na bezczynność Przewodniczącego KRRiT, względnie przewlekłe prowadzenie postępowania; wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2022 r., sygn. akt VI SAB/Wa 201/21, WSA umorzył postępowanie w zakresie zobowiązania Przewodniczącego KRRiT do wydania decyzji w sprawie koncesji; stwierdził, że doszło do bezczynności organu, która miała charakter rażącego naruszenia prawa oraz zasądził na rzecz skarżącej zwrot kosztów postępowania; od powyższego wyroku Przewodniczący KRRiT nie złożył skargi kasacyjnej;
- 2) w postępowaniu w sprawie udzielenia TVN S.A. na kolejny okres koncesji na rozpowszechnianie programu „TVN 24” wnioskodawca złożył do WSA skargę na bezczynność Przewodniczącego KRRiT, względnie przewlekłe prowadzenie postępowania; wyrokiem z dnia 13 września 2022 r., sygn. akt VI SAB/Wa 41/22, WSA umorzył postępowanie w zakresie zobowiązania Przewodniczącego KRRiT do wydania decyzji w sprawie koncesji; jednocześnie stwierdził, że doszło do bezczynności organu, która miała charakter rażącego naruszenia prawa oraz zasądził na rzecz skarżącej zwrot kosztów postępowania; wyrokiem z dnia 28 marca 2023 r., sygn. akt II GSK 2280/22, NSA oddalił skargę kasacyjną oraz zasądził od Przewodniczącego KRRiT na rzecz TVN S.A. zwrot kosztów postępowania.

Ponadto w sprawie ze skargi złożonej przez TVN S.A. w dniu 18 marca 2024 r. do WSA na bezczynność Przewodniczącego KRRiT, względnie przewlekłość postępowania w przedmiocie wydania przez Przewodniczącego KRRiT decyzji w sprawie wniosku o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu „TVN Style”, WSA wyrokiem z dnia 13 czerwca 2024 r., sygn. akt VI SAB/Wa 37/24, zobowiązał Przewodniczącego KRRiT do wydania decyzji w sprawie koncesji; stwierdził, że Przewodniczący KRRiT dopuścił się bezczynności, która miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa; wymierzył Przewodniczącemu KRRiT grzywnę w wysokości 60 000 zł, przyznał od Przewodniczącego KRRiT na rzecz TVN S.A. sumę pieniężną w wysokości 10 000 zł oraz zasądził zwrot kosztów postępowania. Według stanu na dzień 28 lutego 2025 r. ww. wyrok nie jest prawomocny – Przewodniczący KRRiT złożył od niego skargę kasacyjną do NSA.

(akta kontroli str. 1060-1079, 1152-1153, 1157-1160, 1166-1169, 1239-1240, 1265, 1282, 1361-1362a, 1365-1369, 1371-1458, 1487-1552, 1681-1733, 2634-2645, 2686-2711, 2831-2856, 2857-2909, płyta CD)

3. W latach 2016-2024 (I półrocze) KRRiT prowadziła 2 256 postępowań o wpis do rejestru dot. programów rozprowadzanych²¹ oraz 152 postępowania dot. programów rozpowszechnianych wyłącznie w systemie teleinformatycznym²².

Ponadto w badanym okresie KRRiT prowadziła 83 postępowania²³ dotyczące zmiany stanu faktycznego lub prawnego w zakresie wpisów do ww. rejestru.

W badanym okresie nie było przypadków odmowy wpisu do ww. rejestru. Nie prowadzono postępowań zakończonych wykreśleniem programów z ww.

²¹ W tym w: 2016 r. – 405, 2017 r. – 301, 2018 r. – 204, 2019 r. – 170, 2020 r. – 167, 2021 r. – 351, 2022 r. – 324, 2023 r. – 222, I półrocze 2024 r. – 112.

²² W tym w: 2016 r. – 20, 2017 r. – 22, 2018 r. – 17, 2019 r. – 11, 2020 r. – 17, 2021 r. – 13, 2022 r. – 13, 2023 r. – 33, I półrocze 2024 r. – 6.

²³ W tym w: 2016 r. – 10, 2017 r. – 12, 2018 r. – 11, 2019 r. – 7, 2020 r. – 10, 2021 r. – 13, 2022 r. – 9, 2023 r. – 6, I półrocze 2024 r. – 5.

rejestr na podstawie art. 46a i art. 46b ustawy o RTV. W 2022 r. przeprowadzono 104 postępowania zakończone wykreśleniem programu na podstawie art. 45 ust. 3 pkt 1a ustawy o RTV. Nie prowadzono postępowań o ponowne rozpatrzenie sprawy.

(akta kontroli str. 3188-3196)

Przedmiotowy rejestr był, zgodnie z art. 41 ust. 5 ustawy o RTV, jawny (dostępny na stronie internetowej KRRiT²⁴). Rejestr był prowadzony w formie ksiąg rejestrowych według wzorów określonych w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia ws. prowadzenia rejestru programów.

Księgi rejestrowe programów rozpowszechnianych wyłącznie w systemie teleinformatycznym i programów rozprowadzanych, prowadzone odrębnie dla każdego nadawcy programów telewizyjnych rozpowszechnianych wyłącznie w systemie teleinformatycznym oraz dla każdego operatora rozprowadzającego programy, były oznaczone oraz zawierały rubryki określone w § 5 ust. 1 i 2 oraz § 9 ust. 1 i 2, a także w ww. załącznikach do rozporządzenia ws. prowadzenia rejestru programów.

Na stronach tytułowych ksiąg rejestrowych nie publikowano adresów poczty elektronicznej nadawców i operatorów, co – jak wyjaśnił Dyrektor Departamentu Multimediów, p. Patryk Juhre – jest spowodowane ich częstą zmianą.

Zgodnie z ustawą o RTV operatorzy i nadawcy programów są zobowiązani do dokonania zgłoszenia do rejestru (odpowiednio: art. 44 ust. 2 i art. 44a ust. 2 tej ustawy), jak i zgłoszenia zmiany stanu faktycznego i prawnego objętego wpisem do rejestru, powstałe po dniu dokonania wpisu, w terminie 14 dni od dnia ich powstania (odpowiednio: art. 44 ust. 9 i art. 44a ust. 7 tej ustawy). NIK zwraca uwagę, że w przypadku niezrealizowania bądź nierzetelnego zrealizowania ww. obowiązków przez operatorów i nadawców przedmiotowy rejestr może nie odzwierciedlać stanu faktycznego²⁵.

Przewodniczący KRRiT, p. Maciej Świrski, oraz Dyrektor Departamentu Multimediów, p. Patryk Juhre, wskazali, że uzupełnianie rejestru o nowe wpisy odbywa się po powzięciu informacji o tym, że operator lub nadawca odpowiednio rozprowadzają lub rozpowszechniają programy bez wpisu do rejestru. Informacje w tym zakresie uzyskiwane są od innych operatorów, z informacji prasowych, ofert operatorów publikowanych w Internecie. Dopiero po uzyskaniu takich informacji operatorzy wzywani są do wyjaśnień i po ich otrzymaniu następuje ocena konieczności dokonania nowego wpisu w rejestrze.

(akta kontroli str. 2686-2711, 2983-2984, 3192, 3277-3279)

Szczegółowymi badaniami objęto 45 postępowań o wpis do rejestru programów²⁶.

W wyniku badania stwierdzono m.in., że:

- 1) wpisów do księgi rejestrowej dokonywano na podstawie postanowienia Przewodniczącego KRRiT, które zawierało elementy określone w § 6 ust. 1 i 2 oraz § 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia ws. prowadzenia rejestru programów;

²⁴ <http://www.archiwum.krrit.gov.pl/dla-nadawcow-i-operatorow/operatorzy-i-nadawcy-teleinformatyczni/rejestr/>.

²⁵ Księgi rejestrowe programów rozprowadzanych opublikowano na stronie internetowej KRRiT w dwóch zbiorach: ksiąg „obowiązujących”, co do których KRRiT ma przekonanie o aktualności wpisów oraz ksiąg „wszystkich”, wśród których znajdują się również te, co do których KRRiT nie ma pewności, czy dane w nich zawarte są aktualne (pierwszy zbiór jest podzbiorem drugiego). W przypadku braku wniosku o wykreślenie z rejestru programów lub gdy nie zachodzą ustawowe przesłanki wykreślenia, nie ma podstawy prawnej do wykreślenia (z urzędu).

²⁶ Dobór losowy – dokumentacja przedłożona przez jednostkę kontrolowaną.

- 2) za wpis programu do rejestru programów pobierano opłaty w wysokości określonej w art. 42 ust. 1 ustawy o RTV;
- 3) do postępowań w sprawach wpisu do rejestru – na podstawie art. 41 ust. 4 ustawy o RTV – stosowano przepisy Kpa, przy czym w przypadku siedmiu postępowań został nieznacznie przekroczony termin załatwienia sprawy określony w art. 35 Kpa (przekroczenia wynosiły od jednego do 11 dni).

Dyrektor Departamentu Multimediiów, p. Patryk Juhre, wyjaśnił, że przekroczenie terminów związane jest z dużą liczbą zgłoszeń o wpis do rejestru, koniecznością uzupełniania braków formalnych, wysłania zawiadomienia o wydaniu postanowienia o wpisie do rejestru po wniesieniu opłaty za wpis. Ze względu na dużą liczbę zgłoszeń dopiero po przygotowaniu co najmniej kilku zawiadomień lista spraw, w których zawiadomienia zostały wysłane, jest przekazywana do Departamentu Budżetu KRRiT w celu potwierdzenia wniesienia opłat, co wymaga czasu. Dopiero po potwierdzeniu wniesienia opłat przygotowywane są postanowienia o wpisie programów do rejestru. Zgłoszeń o wpis jest na tyle dużo, że obsługuje się je w grupach i dlatego w niektórych sprawach termin jest przekroczony. Dyrektor Departamentu Multimediiów podkreślił, że nie wpływały skargi na bezczynność w sprawach wpisu do rejestru programów.

(akta kontroli str. 2990-3177, 3199-3274, 3277-3279, płyta CD)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Postępowania w sprawie udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programów na kolejny okres były długotrwałe²⁷, a decyzje Przewodniczącego KRRiT w tych sprawach były wydawane w skrajnych przypadkach na kilka dni przed wygaśnięciem poprzedniej koncesji²⁸, co – zdaniem NIK, uwzględniając uzasadnienie wyroku NSA z dnia 28 marca 2023 r., sygn. akt II GSK 2280/22²⁹ – było działaniem nierzetelnym. Jednocześnie NIK podkreśla, że co do działań Przewodniczącego KRRiT w dwóch sprawach udzielenia koncesji na kolejny okres, objętych kontrolą, wypowiedział się WSA³⁰, stwierdzając, że doszło do bezczynności organu, która miała charakter rażącego naruszenia prawa.

Były Przewodniczący KRRiT, p. Witold Kołodziejski, wyjaśnił m.in., że przyczyny długotrwałych procesów koncesyjnych i w konsekwencji późnych terminów wydawania decyzji, miały charakter obiektywny i wiązały się z zastrzeżeniami członków KRRiT do działalności nadawców, którzy występowali o wydanie koncesji na kolejny okres. Były Przewodniczący KRRiT podkreślił, że zawnioskował do ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego o zainicjowanie zmian przepisów tej ustawy w zakresie art. 35a poprzez dookreślenie, że nadawca może złożyć wniosek o udzielenie koncesji na kolejny okres nie wcześniej niż 24 miesiące i nie później niż 12 miesięcy

²⁷ W przypadku koncesji na kolejny okres dot. programów telewizyjnych trwały od 3 miesięcy (nadawca TVN S.A. program „TVN Biznes i Świat”) do ponad 19 miesięcy (nadawca TVN S.A. program „TVN 24”), a w przypadku programów radiowych – od ok. 4 miesięcy (Radio 5 Bajer Sp.j., Radio 5) do ponad 22 miesięcy (Multimedia Sp. z o.o., RMF MAXXX – Inowrocław).

²⁸ Koncesja na kolejny okres dot. programu telewizyjnego została udzielona na dwa, trzy i 15 dni przed wygaśnięciem poprzedniej koncesji (koncesja nr 479/K/2021-T z 24 września 2021 r.; koncesja nr 520/K/2022-T z 22 lutego 2022 r.; koncesja nr 608/K/2024-T z 9 kwietnia 2024 r.), a programu radiowego – na 10, 12, 18 dni przed wygaśnięciem poprzedniej koncesji (koncesja nr 410/K/2021-R z 5 lutego 2021 r.; koncesja nr 480/K/2021-R z 24 września 2021 r.; koncesja nr 380/K/2020-R z 14 stycznia 2020 r.).

²⁹ W uzasadnieniu wyroku z dnia 28 marca 2023 r., sygn. akt II GSK 2280/22, NSA wskazał m.in., że w postępowaniach w sprawach koncesji na nadawanie programów radiowych i telewizyjnych, w tym dotyczących udzielenia koncesji na kolejny okres, nie mają zastosowania przepisy Kpa dotyczące terminów załatwienia sprawy, a postępowanie to jest szczególnym trybem postępowania, w którym Kpa stosuje się w sposób zmodyfikowany.

³⁰ Prawomocne wyroki z dnia 27 kwietnia 2022 r., sygn. akt VI SAB/Wa 201/21 oraz z dnia 13 września 2022 r., sygn. akt VI SAB/Wa 41/22 w zw. z wyrokiem NSA z dnia 28 marca 2023 r., sygn. akt II GSK 2280/22.

przed wygaśnięciem posiadanej koncesji (ust. 1), a także dodanie ust. 1a, zgodnie z którym „Krajowa Rada podejmuje uchwałę w sprawie udzielenia koncesji na kolejny okres nie później niż na 3 miesiące przed datą jej wygaśnięcia. W przypadku niepodjęcia uchwały w tym terminie Przewodniczący Krajowej Rady niezwłocznie wydaje decyzję o udzieleniu koncesji na kolejny okres z wyłączeniem art. 33 ust. 3”. NIK zauważa, że nie doszło do nowelizacji ustawy o RTV w tym zakresie.

Przewodniczący KRRiT, p. Maciej Świrski, wyjaśnił m.in., że Przewodniczący KRRiT wydaje decyzje w sprawie koncesji na podstawie uchwały KRRiT, Przewodniczący KRRiT nie może wydać takiej decyzji, dopóki KRRiT nie podejmie odpowiedniej uchwały, uprawniającej Przewodniczącego KRRiT do jej wydania – podjęcie uchwały jest warunkiem koniecznym wydania decyzji w sprawie koncesji. Specyfika postępowania koncesyjnego uregulowanego w przepisach ustawy o radiofonii i telewizji oraz konieczność współdziałania Przewodniczącego KRRiT z KRRiT wymuszają na Przewodniczącym KRRiT wydanie decyzji w sprawie koncesji wyłącznie w przypadku, gdy KRRiT podejmie stosowną uchwałę w tym zakresie, przy czym jednocześnie Przewodniczący KRRiT nie ma wpływu na sposób głosowania członków KRRiT w sprawie takiej uchwały. Jeżeli zatem KRRiT nie podejmie uchwały, Przewodniczący KRRiT nie może wydać decyzji w sprawie koncesji, a w takiej sytuacji trudno mówić o jakiegokolwiek bezczynności Przewodniczącego KRRiT lub o prowadzeniu przez niego postępowania w sposób przewlekły. Nie sposób zatem obarczać Przewodniczącego KRRiT odpowiedzialnością za niepodjęcie uchwały, do podjęcia której nie jest on zdolny samodzielnie.

Najwyższa Izba Kontroli nie kwestionuje powyższych wyjaśnień, wskazując, że wystąpiły przypadki, że Rada podjęła uchwały upoważniające Przewodniczącego KRRiT do wydania decyzji w sprawie koncesji na mniej niż pięć tygodni przed wygaśnięciem poprzedniej koncesji³¹. Należy jednak zauważyć, że – stosownie do art. 10 ust. 1 ustawy o RTV – to Przewodniczący KRRiT kieruje pracami Rady, w tym może zarządzić jej posiedzenia w terminach umożliwiających podjęcie uchwał w sprawie udzielenia koncesji na kolejny okres, przy czym – co podkreślił również w wyjaśnieniach Przewodniczący KRRiT – nie ma on wpływu na sposób głosowania członków Rady. Jednocześnie NIK zwraca uwagę, że długotrwałe postępowania naruszają zasadę zaufania do władzy publicznej, wyrażoną w art. 8 § 1 Kpa³², oraz zasadę szybkości i prostoty postępowania, wyrażoną w art. 12 § 1 Kpa³³.

(akta kontroli str. 1065-1079, 1487-1552, 2634-2645, 2686-2711, 2857-2917,
płyta CD)

³¹ Przykładowo: koncesja nr 474/2011-T na rozpowszechnianie programu „TVN 24” wygasła w dniu 26 września 2021 r., natomiast uchwała KRRiT nr 231/2021 upoważniająca Przewodniczącego KRRiT do udzielenia koncesji na kolejny okres została podjęta w dniu 22 września 2021 r., a w dniu 24 września 2021 r. Przewodniczący KRRiT wydał decyzję w sprawie udzielenia koncesji na kolejny okres; koncesja nr 157/K/2012-T na rozpowszechnianie programu „TVN siedem” wygasła w dniu 25 lutego 2022 r., natomiast uchwała KRRiT nr 28/2022 upoważniająca Przewodniczącego KRRiT do udzielenia koncesji na kolejny okres została podjęta w dniu 18 lutego 2022 r., a w dniu 22 lutego 2022 r. Przewodniczący KRRiT wydał decyzję w sprawie udzielenia koncesji na kolejny okres; koncesja nr 566/2014-T na rozpowszechnianie programu „Disco Polo Music” wygasła w dniu 24 kwietnia 2024 r., natomiast uchwała KRRiT nr 67/2024 upoważniająca Przewodniczącego KRRiT do udzielenia koncesji na kolejny okres została podjęta w dniu 21 marca 2024 r., a dnia 9 kwietnia 2024 r. Przewodniczący KRRiT wydał decyzję w sprawie udzielenia koncesji na kolejny okres.

³² Zgodnie z art. 8 § 1 Kpa organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania.

³³ Zgodnie z art. 12 § 1 Kpa organy administracji publicznej powinny działać w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia.

2. Przewodniczący KRRiT w postępowaniach w sprawie udzielenia koncesji nie kierował, co do zasady, do wnioskodawców zawiadomienia o niezłaźwieniu sprawy w terminie na podstawie art. 36 § 1 Kpa.

Stwierdzono, że tylko w dwóch z 18 zbadanych postępowaniach w sprawie udzielenia koncesji na kolejny okres nadawcom telewizyjnym zostały do wnioskodawców skierowane zawiadomienia na podstawie art. 36 Kpa, przy czym w jednym zawiadomieniu wprost wskazano, że „sprawa nie zostanie złaźwiona w terminie określonym w art. 35 § 3 Kpa”. W drugim postępowaniu wszystkie trzy zawiadomienia na podstawie art. 36 Kpa (z dni: 18 listopada 2022 r., 8 grudnia 2022 r. i 8 lutego 2023 r.) zostały skierowane do strony (nadawca programu „HGTW”) przed podjęciem przez Radę w dniu 26 kwietnia 2023 r. uchwały nr 70/2023 upoważniającej Przewodniczącego KRRiT do udzielenia koncesji na kolejny okres. W przypadku pozostałych 16 postępowań – nie wysłano takich zawiadomień.

W przypadku dwóch postępowań o udzielenie nowej koncesji oraz w dziewięciu z 22 zbadanych postępowań o udzielenie koncesji na kolejny okres nadawcom radiowym zawiadomienia o niezłaźwieniu sprawy w terminie zawierały informację o przyczynach zwłoki, wskazanie nowego terminu złaźwienia sprawy oraz pouczenia o prawie do wniesienia ponaglenia, przy czym zawiadomienia te wysłano po upływie od 3 do 15 miesięcy od daty złożenia wniosku. W przypadku pozostałych 13 postępowań – nie wysłano takich zawiadomień.

Dyrektor Departamentu Regulacji, p. Krzysztof Zalewski, wyjaśnił m.in., że ponieważ nie można wskazać jednoznacznych regulacji odnoszących się do terminu złaźwienia sprawy, do czasu podjęcia uchwały KRRiT upoważniającej Przewodniczącego KRRiT do udzielenia koncesji, co do zasady nie były kierowane do stron zawiadomienia o wyznaczeniu nowego terminu złaźwienia sprawy. Jednocześnie wyjaśnił, że zawiadomienie w sprawie koncesji na kolejny okres na rozpowszechnianie programu „HGTW” zostało przygotowane na polecenie Przewodniczącego KRRiT.

Najwyższa Izba Kontroli nie podziela powyższych wyjaśnień. Uwzględniając fakt, iż postępowanie koncesyjne odbiega od standardowych postępowań administracyjnych, co wskazał NSA w uzasadnieniu wyroku z dnia 28 marca 2023 r., sygn. akt II GSK 2280/22, NIK podkreśla, że organ administracji publicznej (Przewodniczący KRRiT), w sprawach nieuregulowanych w ustawie o RTV, powinien stosować tryb i zasady określone w Kpa, w tym również zasadę ogólną określoną w art. 8 § 1 Kpa.

(akta kontroli str. 1060-1064, 1157-1160, 1166-1168, 1240, 1365-1369, 2835-2856, 2857-2917, płyta CD)

3. W czterech przypadkach Przewodniczący KRRiT informacje o ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” (M.P.) możliwości uzyskania koncesji zamieścił w dwóch drukowanych dziennikach o zasięgu ogólnopolskim w terminie dłuższym niż 14 dni od dnia ogłoszenia (tj. z opóźnieniem wynoszącym od 1 do 13 dni³⁴), co było niezgodne z art. 34 ust. 1b ustawy o RTV.

³⁴ W przypadku M.P. poz. 65 z 2023 r. ogłoszenie nastąpiło dnia 16 stycznia 2023 r., podczas gdy informacja w drukowanych dziennikach została zamieszczona w dniu 31 stycznia 2023 r.; w przypadku M.P. poz. 278 z 2023 r. ogłoszenie nastąpiło dnia 22 marca 2023 r., podczas gdy informacja w drukowanych dziennikach została zamieszczona w dniu 18 kwietnia 2023 r.; w przypadku M.P. poz. 885 z 2023 r. ogłoszenie nastąpiło dnia 24 sierpnia 2023 r., podczas gdy informacja w drukowanych dziennikach została zamieszczona w dniu 12 września 2023 r.; w przypadku M.P. poz. 257 z 2024 r. ogłoszenie nastąpiło dnia 3 kwietnia 2024 r., podczas gdy informacja w drukowanych dziennikach została zamieszczona w dniach 23 i 25 kwietnia 2024 r.

Dyrektor Departamentu Regulacji, p. Krzysztof Zalewski, wyjaśnił m.in., że przekroczenia terminu spowodowane były wielością etapów procesu zamawiania publikacji w prasie, w których udział bierze kilka jednostek organizacyjnych KRRiT, oraz uzgadnianiem projektu graficznego ogłoszenia z wydawnictwami. Dodatkowo wskazał, że – aby nie narażać budżetu państwa na dodatkowe wydatki związane z oddzielnymi publikacjami prasowymi – informację o czterech ogłoszeniach opublikowano w postaci łącznej informacji, po opublikowaniu w Monitorze Polskim ostatniego z nich³⁵. Jednocześnie stwierdził, że wobec rozwoju technologicznego, jaki dokonał się na przestrzeni obowiązywania ustawy o RTV, powszechnego dostępu do Internetu oraz zasady szerokiego informowania przez KRRiT na swojej stronie internetowej wydaje się, iż zasadna byłaby rezygnacja z obowiązku publikacji prasowych o ukazaniu się ogłoszenia, dodatkowo generującej koszty po stronie budżetu państwa.

Nie kwestionując powyższych wyjaśnień, NIK wskazuje, że do czasu ewentualnej nowelizacji ustawy o RTV w tym zakresie, obowiązek, o którym mowa w art. 34 ust. 1b ustawy o RTV, spoczywa na Przewodniczącym KRRiT.

(akta kontroli str. 1242-1244, 1255a-1255c, 1670-1673, 2831-2834)

OCENA CZĄSTKOWA

Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia długotrwałość postępowań w sprawie udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programów na kolejny okres oraz wydawanie przez Przewodniczącego KRRiT decyzji w tych sprawach w skrajnych przypadkach na kilka dni przed wygaśnięciem poprzedniej koncesji, podkreślając, że w dwóch przypadkach, co stwierdził prawomocnymi wyrokami sąd, Przewodniczący KRRiT dopuścił się bezczynności, która miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa. Jednocześnie NIK zwraca uwagę, że dopiero w trakcie kontroli NIK, tj. w dniu 18 grudnia 2024 r., KRRiT przyjęła procedurę udzielania koncesji na kolejny okres. Stwierdzono, że Przewodniczący KRRiT, co do zasady, nie kierował do wnioskodawców w postępowaniach w sprawie udzielenia koncesji – na podstawie art. 36 § 1 Kpa – zawiadomień o niezafatwieniu sprawy w terminie, a także w czterech przypadkach nieterminowo, z naruszeniem art. 34 ust. 1b ustawy o RTV, zamieścił w dwóch drukowanych dziennikach o zasięgu ogólnopolskim informację o ogłoszeniu możliwości uzyskania koncesji. Przewodniczący KRRiT prowadził – na podstawie art. 41 ust. 3 ustawy o RTV – jawny rejestr programów w sposób określony w rozporządzeniu ws. prowadzenia rejestru programów. NIK zwraca jednakże uwagę, że przepisy prawa nie regulują kwestii monitorowania/kontroli przez Przewodniczącego KRRiT prawidłowości i rzetelności realizacji przez operatorów i nadawców ustawowych obowiązków (m.in. zgłaszania zmiany stanu faktycznego i prawnego objętego wpisem), co może wpływać na kompletność oraz aktualność przedmiotowego rejestru.

³⁵ Dotyczy ogłoszenia w M.P. poz. 278 z 2023 r. z dnia 22 marca 2023 r. i informacji o tym ogłoszeniu w drukowanych dziennikach z dnia 18 kwietnia 2023 r.

2. Prowadzenie wykazów audiowizualnych usług medialnych na żądanie oraz platform udostępniania wideo

Opis stanu faktycznego

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 5a ustawy o RTV do zadań KRRiT należy prowadzenie wykazów audiowizualnych usług medialnych na żądanie oraz platform udostępniania wideo³⁶.

Na podstawie art. 47ca ust. 1 i ust. 3 oraz art. 47n ust. 1 i ust. 3 ustawy o RTV ww. wykazy prowadzi Przewodniczący KRRiT, który dokonuje do nich wpisu w drodze postanowienia.

Według Regulaminu organizacyjnego Biura KRRiT z 2018 r. postępowania związane z wpisem do wykazu podmiotów dostarczających audiowizualne usługi medialne na żądanie oraz wykreśleniem z wykazu, a także postępowania związane z wpisem do wykazu platform udostępniania wideo prowadzi Departament Multimediów (§ 22a pkt 2 i 3).

1. W latach 2022-2024 (I półrocze) w wykazie audiowizualnych usług medialnych na żądanie dokonano 653 wpisy, w tym w: 2022 r. – 284 wpisów; 2023 r. – 264 wpisy; w I półroczu 2024 r. – 105 wpisów. Według stanu na dzień 30 czerwca 2024 r. z wykazu wykreślono 33 wpisów.

W badanym okresie nie wystąpiły przypadki wydania przez Przewodniczącego KRRiT decyzji: w sprawie odmowy wpisania podmiotu dostarczającego audiowizualne usługi medialne na żądanie do wykazu (art. 47ca ust. 5 ustawy o RTV), w sprawie wykreślenia z wykazu podmiotu dostarczającego audiowizualną usługę medialną na żądanie (art. 47ja ust. 1 ustawy o RTV) oraz w sprawie zakazania dostarczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej audiowizualnej usługi medialnej na żądanie (art. 47ja ust. 3 ustawy o RTV).

Przewodniczący KRRiT wydał trzy decyzje o nałożeniu kary na dostawców audiowizualnej usługi medialnej na żądanie za niezastosowanie się do obowiązku zgłoszenia do wykazu prowadzonego przez Przewodniczącego KRRiT (naruszenie art. 47ca ust. 1 ustawy o RTV).

(akta kontroli str. 1883-1966, płyta CD)

KRRiT, na podstawie art. 47ca ust. 6 ustawy o RTV, określiła, w drodze rozporządzenia³⁷, wzór wykazu audiowizualnych usług medialnych na żądanie i wzór zgłoszenia o wpis do wykazu.

Szczegółowymi badaniami kontrolnymi objęto dokumentację dziewięciu postępowań o wpis do wykazu audiowizualnych usług medialnych na żądanie³⁸. W wyniku badania stwierdzono m.in., że:

1) wykaz był prowadzony w systemie elektronicznego obiegu spraw i dokumentów (EOSiD), użytkowanym w KRRiT; dane z formularzy zgłoszeniowych, przekazywanych np. w formie papierowej lub za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej (ePUAP), były wpisywane do wykazu ręcznie;

³⁶ Obowiązek w tym zakresie został wprowadzony ustawą z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o kinematografii (Dz. U. poz. 1676).

³⁷ Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 21 października 2021 r. w sprawie wzoru wykazu audiowizualnych usług medialnych na żądanie i wzoru zgłoszenia o wpis do wykazu (Dz. U. poz. 1969), dalej: rozporządzenie ws. wykazu audiowizualnych usług medialnych na żądanie.

³⁸ Dobór losowy – dokumentacja dot. dwóch wpisów (pierwszego i ostatniego) z poszczególnych lat okresu 2022-2024 (I półrocze), a także przedłożona przez jednostkę kontrolowaną dokumentacja dot. zgłoszeń o wpis wymagających uzupełnienia.

W sprawie prowadzenia ww. wykazu³⁹ w EOSiD Przewodniczący KRRiT, p. Maciej Świrski, wyjaśnił, że: *W 2021 r. – zatem przed powołaniem mnie na funkcję Przewodniczącego KRRiT czy Członka Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, przed wejściem w życie znowelizowanej ustawy o radiofonii i telewizji, podjęto decyzję o rozszerzeniu funkcjonalności systemu o moduły umożliwiające prowadzenie wykazów audiowizualnych usług medialnych na żądanie i platform udostępniania wideo (analogicznie do modułu umożliwiającego prowadzenie rejestru programów rozpowszechnianych wyłącznie w systemie teleinformatycznym i programów rozprowadzanych). Przy podejmowaniu decyzji o rozbudowie funkcjonującego systemu brano pod uwagę koszty opracowania i wdrożenia nowego systemu do obsługi wyłącznie wykazów audiowizualnych usług medialnych na żądanie i platform udostępniania wideo. Dodatkowo system taki funkcjonowałby odrębnie, w oderwaniu i izolacji od systemu obsługującego Biuro KRRiT.*

- 2) wykaz był prowadzony według wzoru określonego w przepisach ww. rozporządzenia ws. wykazu audiowizualnych usług medialnych na żądanie;
- 3) wpisy do wykazu były dokonywane przez Przewodniczącego KRRiT w formie postanowienia;
- 4) w siedmiu przypadkach postępowania o wpis do wykazu były prowadzone długotrwale (o czym szerzej w sekcji „Stwierdzone nieprawidłowości”).

(akta kontroli str. 1807, 1829-1879, 1963-1966, 1969-1974, 2640, 2686-2711, 2930-2980, 4979-4984, płyta CD)

2. W latach 2022-2024 (I półrocze) w wykazie platform udostępniania wideo (prowadzonym równolegle z wykazem audiowizualnych usług medialnych na żądanie) dokonano 17 wpisów, w tym: 16 wpisów – w 2022 r. (pierwszy wpis w dniu 10 maja 2022 r.) oraz jeden wpis – w 2024 r. (w dniu 15 lutego 2024 r.). Według stanu na dzień 30 czerwca 2024 r. z wykazu wykreślono trzy wpisy.

(akta kontroli str. 1880-1882)

KRRiT, na podstawie art. 47n ust. 5 ustawy o RTV, określiła, w drodze rozporządzenia⁴⁰, wzór wykazu platform udostępniania wideo i wzoru zgłoszenia o wpis do wykazu.

Szczegółowymi badaniami kontrolnymi objęto dokumentację dwóch z trzech postępowań o wpis do wykazu platform udostępniania wideo, które następnie zostały wykreślone⁴¹. W wyniku badania stwierdzono m.in., że:

- 1) wykaz ten również był prowadzony w EOSiD, a dane z formularzy zgłoszeniowych, przekazywanych np. w formie papierowej lub za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej, były wpisywane do wykazu ręcznie;
- 2) wykaz był prowadzony według wzoru określonego w przepisach ww. rozporządzenia ws. wykazu platform udostępniania wideo;
- 3) wpisy do wykazu były dokonywane przez Przewodniczącego KRRiT w formie postanowienia;
- 4) w dwóch przypadkach postępowania o wpis do wykazu były prowadzone długotrwale (o czym szerzej w sekcji „Stwierdzone nieprawidłowości”).

(akta kontroli str. 1807-1828, 1963-1966, 1969-1974)

³⁹ Wyjaśnienia Przewodniczącego KRRiT dot. również wykazu platform udostępniania wideo.

⁴⁰ Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 21 października 2021 r. w sprawie wzoru wykazu platform udostępniania wideo i wzoru zgłoszenia o wpis do wykazu (Dz. U. poz. 1970), dalej: rozporządzenie ws. wykazu platform udostępniania wideo.

⁴¹ Dobór losowy.

3. Zgodnie z ustawą o RTV podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie oraz dostawcy platform udostępniania wideo są zobowiązani do dokonania zgłoszenia o wpis do wykazu (odpowiednio: art. 47ca ust. 1 i art. 47n ust. 1 tej ustawy), jak i zgłoszenia zmiany stanu faktycznego i prawnego objętego wpisem do wykazu, powstałe po dniu dokonania wpisu, w terminie 14 dni od dnia ich powstania (odpowiednio: art. 47ca ust. 4 i art. 47n ust. 4 tej ustawy). NIK zwraca uwagę, że – w przypadku niezrealizowania bądź nierzetelnego zrealizowania obowiązków przez ww. podmioty – przedmiotowe wykazy mogą nie odzwierciedlać stanu faktycznego.

Dyrektor Departamentu Multimediów, p. Patryk Juhre, wskazał, że w Polsce działa około 703 000 influencerów (twórców internetowych publikujących treści audiowizualne za pośrednictwem platform udostępniania wideo), z czego ponad 57 000 posiada powyżej 10 000 obserwujących użytkowników. Istnieją również szacunki wskazujące na istnienie około 890 000 twórców. W odniesieniu do liczby platform udostępniania wideo Dyrektor Departamentu Multimediów przyjął, że liczba 14 platform ujętych w wykazie stanowi liczbę wszystkich platform.

Dyrektor Departamentu Multimediów wyjaśnił ponadto, że nie ma wiedzy o działaniach podejmowanych w celu utworzenia systemu monitorowania kompletności, aktualności i poprawności danych gromadzonych w wykazach, dzięki któremu możliwe byłoby zwiększenie skali monitoringu tych danych, automatyzowanie monitoringu, w szczególności z wykorzystaniem mechanizmów teleinformatycznej wymiany lub walidacji danych zgromadzonych w rejestrach, którymi dysponują inne organy administracji państwowej (np. w rejestrach CEIDG, PESEL, TERYT).

Były Przewodniczący KRRiT, p. Witold Kołodziejcki, wyjaśnił, że: *Podmioty zobowiązane do zgłaszania wniosków o wpis (...) działają wyłącznie na platformach należących do globalnych firm technologicznych (Youtube, Meta – Facebook, X). Firmy te pozostają poza jurysdykcją polską, nie ma również technicznych możliwości tworzenia narzędzi informatycznych, które pobierałyby dane z owych platform bez zgody właścicieli, a takich zgód owe firmy nie udzielają. Problem ten od lat próbuje rozwiązać Komisja Europejska. Na razie bez powodzenia.*

Przewodniczący KRRiT, p. Maciej Świrski, wyjaśnił, że nie wszystkie podmioty zobowiązane do zgłoszenia do wykazu audiowizualnych usług medialnych na żądanie dokonały zgłoszenia. Istnieje problem z identyfikacją podmiotów, które posługują się pseudonimami, świadczących usługi za pośrednictwem platform udostępniania wideo niepodlegających polskiej jurysdykcji. Platformy te nie egzekwują od świadczących audiowizualne usługi medialne na żądanie obowiązków informacyjnych wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę sytuacji na rynku. Jedną z znanych platform udostępniania wideo nie udziela informacji o tych podmiotach żądanych przez polskie organy. W przypadku platform podlegających polskiej jurysdykcji narzędzia prawne wydają się wystarczające do przeprowadzenia identyfikacji podmiotów zobowiązanych do składania zgłoszeń o wpis do wykazu.

(akta kontroli str. 2640, 2686-2711, 3188-3190, 3277-3278)

W części przypadków identyfikacja podmiotów zobowiązanych do złożenia zgłoszenia do wykazu oparta była na informacjach zawartych na stronach

internetowych klasycznych dostawców audiowizualnych usług medialnych na żądanie oraz na podstawie informacji ogólnodostępnych w Internecie.

(akta kontroli str. 1971)

4. NIK zwraca uwagę, że KRRiT nie realizowała obowiązku określonego w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy o RTV⁴² dotyczącego przekazywania Komisji Europejskiej sprawozdania dotyczącego stosowania przez dostawców platform udostępniania wideo środków przeciwdziałających udostępnianiu treści, o których mowa w art. 47p ust. 1 ustawy o RTV.

Przewodniczący KRRiT, p. Maciej Świrski, oraz Dyrektor Departamentu Multimediów, p. Patryk Juhre, wyjaśnili m.in., że Komisja Europejska nie zwróciła się dotychczas do KRRiT o opracowanie i przekazanie takiego sprawozdania, a z treści dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. nie wynika, by taki obowiązek był nałożony na państwa członkowskie UE, a kwestia sprawozdania wskazanego w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy o RTV będzie wymagała wyjaśnienia z Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego przy najbliższej nowelizacji tej ustawy.

(akta kontroli str. 1251-1252, 1268-1269, 2686-2711)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następującą nieprawidłowość:

Postępowania o wpis do wykazu audiowizualnych usług medialnych na żądanie oraz postępowania o wpis do wykazu platform udostępniania wideo były długotrwałe, bez dochowania terminu określonego w art. 35 § 3 Kpa⁴³.

W siedmiu (z dziewięciu objętych kontrolą) przypadkach postępowania o wpis do wykazu audiowizualnych usług medialnych na żądanie trwały od ponad 2 miesięcy do ponad 23 miesięcy, a w przypadku dwóch (z trzech objętych badaniem) postępowań o wpis do wykazu platform udostępniania wideo, które następnie zostały wykreślone, trwały one odpowiednio: ponad trzy miesiące oraz ponad sześć i pół miesiąca.

Dyrektor Departamentu Multimediów, p. Patryk Juhre, wyjaśnił, że przyczyną niedochowania terminu, określonego w art. 35 § 3 Kpa, w postępowaniach o wpis do obydwu wykazów była duża liczba zgłoszeń związana z wprowadzeniem tego obowiązku. Podkreślił również, że w żadnej z tych spraw składający zgłoszenia nie złożyli skargi na przebieg prowadzonego postępowania.

Nie kwestionując powyższych wyjaśnień, NIK wskazuje, że przywołane okoliczności, tzn. duża liczba zgłoszeń, nie mogą być uzasadnieniem dla załatwiania spraw z przekroczeniem terminów określonych w art. 35 § 3 Kpa.

(akta kontroli str. 1807-1879, 2930-2980, 3188-3190)

OCENA CZĄSTKOWA

Przewodniczący KRRiT – na podstawie art. 47ca ust. 1 i ust. 3 oraz art. 47n ust. 1 i ust. 3 ustawy o RTV – prowadził wykaz audiowizualnych usług medialnych na żądanie oraz wykaz platform udostępniania wideo, do których dokonywał wpisu w drodze postanowienia, przy czym postępowania o wpis do ww. wykazów były długotrwałe, bez dochowania terminu określonego w art. 35 § 3 Kpa. Uwaga NIK dotyczy nieprzekazywania przez KRRiT Komisji Europejskiej sprawozdania dotyczącego stosowania przez dostawców platform udostępniania wideo

⁴² Art. 6 ust. 3 ustawy o RTV został dodany ustawą z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o kinematografii, która weszła w życie 1 listopada 2022 r.

⁴³ Zgodnie z art. 35 § 3 Kpa załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej – nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym – w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania.

środków przeciwdziałających udostępnianiu treści, o których mowa w art. 47p ust. 1 ustawy o RTV, co wynikało jednakże m.in. z braku wystąpień w tej sprawie ze strony Komisji Europejskiej. Ponadto NIK zwraca uwagę, że przepisy prawa nie regulują kwestii monitorowania/kontroli przez Przewodniczącego KRRiT prawidłowości i rzetelności realizacji przez podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie oraz dostawców platform udostępniania wideo ustawowych obowiązków (m.in. zgłaszania zmiany stanu faktycznego i prawnego objętego wpisem), co może wpływać na kompletność oraz aktualność przedmiotowych wykazów.

OBSZAR

3. Sprawowanie kontroli działalności dostawców usług medialnych oraz dostawców platform udostępniania wideo

Opis stanu faktycznego

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 4 ustawy o RTV do zadań KRRiT należy sprawowanie w granicach określonych ustawą kontroli działalności dostawców usług medialnych oraz dostawców platform udostępniania wideo.

Zadania w powyższym zakresie – stosownie do Regulaminu organizacyjnego Biura KRRiT z 2018 r. – realizował: Departament Prezydialny (DPz), Departament Monitoringu (DM), Departament Multimediów (DMM).

1. W latach objętych kontrolą w zakresie właściwości DPz⁴⁴: w jednym przypadku zostało do dostawcy platformy udostępniania wideo skierowane żądanie na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy o RTV; w 392 przypadkach zostało skierowane do nadawców wezwanie do zaniechania działań na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy o RTV. W wyniku prowadzonych przez DPz postępowań Przewodniczący KRRiT wydał dwie decyzje na podstawie art. 10 ust. 4 ustawy o RTV.

DM realizował zadania dotyczące kontroli działalności dostawców usług medialnych oraz dostawców platform w zakresie określonym w § 23 Regulaminu organizacyjnego Biura KRRiT oraz corocznych Planach Pracy KRRiT i Biura KRRiT. W ramach kontroli programów radiowych i telewizyjnych w okresie objętym kontrolą DM m.in.: w 336 przypadkach skierował do nadawców wezwanie na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy o RTV; w 126 przypadkach, w których monitoring wykazał odstępstwa rozpowszechnianego programu od warunków programowych koncesji, nadawcy zostali wezwani do złożenia wyjaśnień na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy o RTV. DM przeprowadzał również m.in. kontrole: realizowania przez nadawców programów telewizyjnych obowiązków określonych w art. 15 ust. 1 i 3 oraz art. 15a ust. 1 i 2 ustawy o RTV; realizowania przez nadawców programów radiowych obowiązków określonych w art. 15 ust. 2 ustawy o RTV; planowe i interwencyjne programów radiowych i telewizyjnych działających na podstawie koncesji; realizowania przez nadawców programów telewizyjnych obowiązków określonych w art. 18a ustawy o RTV. W okresie objętym kontrolą DM w 25 przypadkach skierował do dostawców usługi medialnej wezwania na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy o RTV, w tym 18 wezwań do zaniechania działań związanych z naruszaniem warunków koncesji, cztery wezwania w związku z naruszeniem warunków emisji/udostępniania przekazów handlowych, dwa wezwania do zaniechania działań w zakresie dostarczania usług medialnych oraz jedno wezwanie w związku z naruszeniem art. 16 ust. 1 oraz art. 16c w zw. z art. 47k oraz art. 16b ust. 1 ustawy o RTV. W wyniku prowadzonych przez DM postępowań Przewodniczący KRRiT wydał siedem decyzji na podstawie art. 10 ust. 4 ustawy o RTV.

⁴⁴ Zgodnie z § 19 pkt. 6 Regulaminu organizacyjnego Biura KRRiT, DPz prowadzi sprawy z zakresu skarg i wniosków, petycji i interpelacji, z uwzględnieniem właściwości merytorycznej innych departamentów.

W okresie objętym kontrolą w zakresie właściwości DMM (§ 22a Regulaminu organizacyjnego Biura KRRiT): w 238 przypadkach skierowano żądania na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy o RTV; skierowano 37 wezwań do dostawców platform udostępniania wideo na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy o RTV.

(akta kontroli str. 1001-1004, 1007-1057, 1080-1151, 1165, 1234-1236, 1742-1765)

2. Szczegółowym badaniem objęto dokumentację 22 przeprowadzonych postępowań w ramach sprawowania kontroli działalności dostawców usług medialnych oraz dostawców platform udostępniania wideo⁴⁵.

W wyniku badania 12 postępowań w zakresie właściwości DPz stwierdzono m.in., że:

- 1) w dwóch przypadkach Przewodniczący KRRiT wydał – na podstawie art. 10 ust. 4 ustawy o RTV – decyzje nakazujące zaniechanie działań naruszających obowiązujące przepisy prawa⁴⁶, które zawierały wymagane elementy określone w art. 107 Kpa, a ich wydanie były poprzedzone podjęciem przez KRRiT stosownych uchwał;
- 2) postępowania w ww. sprawach zostały zainicjowane skargami, przy czym decyzja nr 1/DPz/2017 z dnia 27 kwietnia 2017 r. została wydana w wyniku skargi złożonej w dniu 13 grudnia 2016 r., a decyzja nr 3/DPz/2018 z dnia 20 lutego 2018 r. – po wpływie do Biura KRRiT skargi w dniu 17 marca 2017 r.; Dyrektor Departamentu Prezydialnego, p. Anna Szydłowska-Żurawska, wyjaśniła m.in., że przepisy ustawy o RTV nie określają czasu trwania postępowania prowadzonego przez KRRiT przed przyjęciem uchwały wskazanej w art. 10 ust. 4 ustawy o RTV, a długość postępowania zależy od różnych czynników, m.in. konieczności zgromadzenia dodatkowej dokumentacji w sprawie, analiz, opinii itp.
- 3) w jednym przypadku nie została skarżącemu przekazana informacja o wynikach postępowania (o czym szerzej w sekcji „Stwierdzone nieprawidłowości”);
- 4) w dziewięciu na 12 zbadanych przypadków w pismach kierowanych do nadawców o przekazanie fragmentów audycji oraz o zajęcie stanowiska nie została wskazana podstawa prawna żądania (tj. art. 10 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji); podstawa prawna nie została również wskazana w sześciu pismach kończących postępowanie;

Dyrektor Departamentu Prezydialnego wyjaśniła m.in., że ustawa o RTV daje Przewodniczącemu KRRiT możliwość stosowania różnych form przekazywania dostawcom usługi medialnej informacji o wynikach kontroli przeprowadzonej przez KRRiT, a w ramach realizacji obowiązków ustawowych Przewodniczący KRRiT może korzystać także z innych form kontaktów i w takich przypadkach w korespondencji kierowanej przez Przewodniczącego KRRiT nie ma wymogu podawania podstawy prawnej, ponieważ są to czynności niemające charakteru decyzji administracyjnej; nie mają określonej ustawowo formy, czy trybu podjęcia, nie podlegają zaskarżeniu i egzekucji. Ponadto Dyrektor Departamentu Prezydialnego wskazała m.in., że w pismach do nadawców w sprawie przekazania materiałów i zajęcia stanowiska z reguły nie wskazywano podstawy prawnej, gdyż nie było takiego wymogu formalnego i w żaden sposób nie zmienia to

⁴⁵ Dobór losowy: 12 spraw w zakresie właściwości DPz, w tym dwa postępowania zakończone wydaniem decyzji Przewodniczącego KRRiT na podstawie art. 10 ust. 4 ustawy o RTV (z dwóch wydanych w okresie objętym kontrolą); siedmiu spraw w zakresie właściwości DM, w tym trzy postępowania zakończone wydaniem decyzji Przewodniczącego KRRiT na podstawie art. 10 ust. 4 ustawy o RTV (z siedmiu wydanych w okresie objętym kontrolą); trzech spraw w zakresie właściwości DMM.

⁴⁶ Tj.: decyzje nr: 1/DPz/2017 z dnia 27 kwietnia 2017 r. oraz 3/DPz/2018 z dnia 20 lutego 2018 r.

faktu, iż wystąpienia takie kierowane były z upoważnienia Przewodniczącego KRRiT na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy o RTV. NIK zwraca uwagę, że w pozostałych przypadkach objętych kontrolą w kierowanych do nadawców pismach była wskazywana podstawa prawna, co wskazuje na niejednorodną praktykę w tym zakresie.

- 5) w jednym przypadku nadawca (TVN 24) nie odniósł się do stanowiska KRRiT z dnia 5 października 2016 r., w którym nie wskazano podstawy prawnej; w ww. stanowisku KRRiT udzieliła upomnienia nadawcy oraz wezwała do wprowadzenia w programie „TVN 24” procedur uściślających zasady przygotowywania i kontroli materiałów przeznaczonych do emisji.

Dyrektor Departamentu Prezydialnego wyjaśniła m.in., że przekazanie nadawcy treści stanowiska KRRiT stanowiło realizację zaleceń przyjętych na posiedzeniu KRRiT i zawartych w przyjętym stanowisku. Ponadto wyjaśniła, że kontakty KRRiT z nadawcami przybierają różne formy i niezależnie od środków dyscyplinujących określonych w przepisach ustawy o RTV, z których może korzystać Przewodniczący KRRiT, Rada może przyjąć i opublikować stanowisko w określonej sprawie, może także spotkać się z przedstawicielami nadawcy i bezpośrednio, w roboczych kontaktach, przekazać mu swoje uwagi czy opinie, a takie rozwiązania stosowane były wielokrotnie w okresie wszystkich kadencji KRRiT.

(akta kontroli str. 1154-1156, 1172-1233, 1244a-1244g, 1247a,-1250, 1256-1258, 1263-1264, 1360a-1360b, 1738-1739, 1781-1782, płyta CD)

W wyniku badania siedmiu postępowań w zakresie właściwości DM stwierdzono m.in., że:

- 1) w dwóch przypadkach postępowań (spośród czterech objętych badaniem), nie zakończonych wydaniem przez Przewodniczącego KRRiT decyzji na podstawie art. 10 ust. 4 ustawy o RTV, nadawcy zostali wezwani do złożenia wyjaśnienia w zakresie odstępstwa od warunku programowego zapisanego w koncesji⁴⁷, przy czym w wezwaniach nie wskazano podstawy prawnej;

Dyrektor Departamentu Monitoringu, p. Agnieszka Wąsowska, wyjaśniła m.in., że czynności podejmowane poza postępowaniem administracyjnym w zakresie kierowania korespondencji do dostawców usług medialnych nie mają charakteru władczego; realizacja obowiązków informacyjnych nadawców wobec KRRiT nie odbywa się na podstawie przepisów Kpa, a brak podania podstawy prawnej nie stanowi wady prawnej wezwania. NIK zwraca uwagę, że w pozostałych dwóch przypadkach wezwań nadawców do złożenia wyjaśnień została wskazana podstawa prawna (tj. art. 10 ust. 2 ustawy o RTV).

- 2) w trzech przypadkach Przewodniczący KRRiT wydał – na podstawie art. 10 ust. 4 ustawy o RTV – decyzje nakazujące zaniechanie działań polegających na naruszaniu zapisów koncesji⁴⁸, które zawierały wymagane elementy określone w art. 107 Kpa, a ich wydanie było poprzedzone podjęciem przez KRRiT stosownych uchwał;
- 3) w dwóch (z trzech ww.) przypadkach nie zostały do stron skierowane zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego oraz informacje o możliwości zapoznania się z aktami sprawy (o czym szerzej w sekcji „Stwierdzone nieprawidłowości”).

⁴⁷ Pismo z dnia 12 maja 2020 r., nr DM.500.59.2020, skierowane do Radia TOP sp. z o.o. oraz pismo z dnia 29 marca 2024 r., nr DM.501.6.4.2024, skierowane do Red Carpet Media Group S.A.

⁴⁸ Tj.: decyzje nr: DM-20-2017 z dnia 19 grudnia 2017 r., DM-13-2018 z dnia 8 czerwca 2018 r., DM-52-2023 z dnia 8 grudnia 2023 r.

(akta kontroli str. 1154-1156, 1232-1233, 1244a-1244g, 1245-1247, 1267, 1270-1280, 1310-1360b, 1348-1357, 1360a-1360b, 1363-1364, 1674-1680, 1766-1780, płyta CD)

W wyniku badania trzech postępowań w zakresie właściwości DMM stwierdzono m.in., że:

- 1) w każdym przypadku (z trzech objętych kontrolą) w pismach kierowanych do dostawców audiowizualnej usługi medialnej na żądanie o nadesłanie informacji była wskazywana podstawa prawna (art. 10 ust. 2 ustawy o RTV);
- 2) w jednym przypadku wobec dostawcy audiowizualnej usługi medialnej na żądanie nie zostało wszczęte postępowanie administracyjne (o czym szerzej w sekcji „Stwierdzone nieprawidłowości”).

NIK zwraca uwagę, że w DMM nie opracowano wewnętrznych regulacji (procedur) określających sposób realizacji zadań wykonywanych w ramach kontroli działalności dostawców usług medialnych oraz dostawców platform udostępniania wideo.

(akta kontroli str. 1001-1004, 1007-1009, 1154-1156, 1244a-1244g, 1250a, 1251-1252, 1268-1269, płyta CD)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. W trzech (spośród 22 objętych kontrolą) przypadkach postępowań w ramach sprawowania kontroli działalności dostawców usług medialnych oraz dostawców platform udostępniania wideo stwierdzono następujące nierzetelne działania:

- po przeprowadzeniu przez DPz postępowania w sprawie naruszenia przez nadawcę Fundację Lux Veritatis art. 18 ust. 1 ustawy o RTV stwierdzono, że objęte kontrolą treści programu miały dyskryminacyjny charakter, a ich rozpowszechnianie może być zakwalifikowane jako naruszenie art. 18 ust. 1 ustawy o RTV. W skierowanym do nadawcy piśmie z dnia 7 lipca 2016 r., kończącym postępowanie w sprawie, b. Przewodniczący KRRiT, p. Jan Dworak, zwrócił się o zaniechanie promowania w programie TV Trwam poglądów antysemitycznych i postaw dyskryminacyjnych, informując jednocześnie o odstąpieniu od wszczęcia postępowania w sprawie ukarania nadawcy karą pieniężną na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy o RTV ze względu na *okoliczności związane ze zbliżającym się zakończeniem kadencji Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji*;

Dyrektor Departamentu Prezydialnego, p. Anna Szydłowska-Żurawska, wyjaśniła m.in., że nie są jej znane szczegółowe i dokładne okoliczności oraz przyczyny podjęcia takiej decyzji przez Przewodniczącego KRRiT.

- w postępowaniu zakończonym wydaniem przez Przewodniczącego KRRiT decyzji nr 3/DPz/2018 nie została skarżącemu przekazana informacja o wynikach postępowania⁴⁹;

Dyrektor Departamentu Prezydialnego wyjaśniła m.in., że korespondencję skarżącego przekazał do KRRiT Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Zebrzydowicach; skarżący zwrócił się także do RPO, który wystąpił do KRRiT z wnioskiem o zbadanie sprawy, a po wydaniu decyzji nr 3/DPz/2018 informacja o działaniach podjętych przez KRRiT wraz z kopią decyzji została przekazana RPO.

- pismem z dnia 6 czerwca 2023 r., nr DMM.82.49.2023, dostawca audiowizualnej usługi medialnej na żądanie (Telewizja Republika S.A.) został

⁴⁹ Przedmiotową informację przekazano Rzecznikowi Praw Obywatelskich (RPO), który niezależnie od skarżącego wystąpił w tej samej sprawie do KRRiT.

wezwany do nadesłania informacji na temat realizacji obowiązków informacyjnych wymienionych w art. 47c ust. 1-2 ustawy o RTV, jednak – pomimo że nie odpowiedział na wezwanie – nie podjęto wobec niego dalszych działań.

Dyrektor Departamentu Multimediiów, p. Patryk Juhre, wyjaśnił, że brak dalszych działań wobec podmiotu – wszczęcia postępowania administracyjnego w trybie art. 54 ust. 2 ustawy o RTV w sprawie nałożenia kary pieniężnej na kierującego działalnością dostawcy usługi medialnej za nieudzielenie informacji na żądanie Przewodniczącego KRRiT – wynikał z niedopatrzenia. Jednocześnie wskazał, że analiza usługi świadczonej przez dostawcę pozwala stwierdzić, że realizuje on obowiązki wynikające z art. 47c ustawy o RTV. Nie kwestionując powyższych wyjaśnień, NIK wskazuje, że przedmiotowe „niedopatrzenie” uniemożliwiło Przewodniczącemu KRRiT podjęcie decyzji o skorzystaniu w tym przypadku z uprawnienia do wydania decyzji nakładającej karę pieniężną, o której mowa w art. 54 ust. 2 ustawy o RTV.

(akta kontroli str. 1203-1231, 1247a-1247b, 1248-1252, 1256-1258, 1268-1269, 1738-1739, 1781-1782)

2. W przypadku objętych badaniem postępowań zakończonych wydaniem przez Przewodniczącego KRRiT – na podstawie art. 10 ust. 4 ustawy o RTV – decyzji nr DM-20-2017 z dnia 19 grudnia 2017 r. oraz decyzji nr DM-13-2018 z dnia 8 czerwca 2018 r. nie zostały do stron skierowane zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, o których mowa w art. 61 § 4 Kpa, jak również informacje o możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

Dyrektor Departamentu Monitoringu, p. Agnieszka Wąsowska, wyjaśniła m.in., że w orzecznictwie i doktrynie nie ma odpowiedzi na wszystkie pytania związane z relacją pomiędzy decyzjami i trybem postępowania w przypadku orzekania na podstawie art. 10 ust. 4 oraz art. 53 i nast. ustawy o RTV; z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2010 r., sygn. akt III SK 15/09, wynika jedynie, iż decyzja z art. 53 ust. 1 ustawy o RTV nie musi być poprzedzona wezwaniem do zaniechania na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy o RTV. Ponadto Dyrektor Departamentu Monitoringu wyjaśniła, że o wszystkich przypadkach decyzji oraz czynności poprzedzających ich wydanie decydował Przewodniczący KRRiT, który podejmował czynności procesowe i rozstrzygnięcia.

NIK nie podziela powyższych wyjaśnień, wskazując, że z treści art. 61 § 4 Kpa, stanowiącego, iż o wszczęciu postępowania z urzędu lub na żądanie jednej ze stron należy zawiadomić wszystkie osoby będące stronami w sprawie, jednoznacznie wynika obowiązek organu (Przewodniczącego KRRiT) skierowania do strony stosownego zawiadomienia, a art. 10 § 1 Kpa nakłada na organ obowiązek zapewnienia stronom czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwienia im wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Należy ponadto podkreślić, że w innym postępowaniu objętym kontrolą⁵⁰ do nadawcy zostało skierowane zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego oraz informacja o możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

(akta kontroli str. 1310-1347, 1360a-1360b, 1363-1364, 1674-1677, 1771-1773)

OCENA CZĄSTKOWA

Rada sprawowała – w granicach określonych ustawą o RTV – kontrolę działalności dostawców usług medialnych oraz dostawców platform udostępniania wideo, przy czym stwierdzono przypadki nienależytego

⁵⁰ Zakończonym wydaniem – na podstawie art. 10 ust. 4 ustawy o RTV – decyzji Przewodniczącego KRRiT nr DM-52-2023 r. z dnia 8 grudnia 2023 r.

wykonywania zadań w tym zakresie przez właściwe merytorycznie departamenty Biura KRRiT, a także niezastosowania trybu określonego w Kpa w toku dwóch postępowań zakończonych wydaniem przez Przewodniczącego KRRiT decyzji. Ponadto NIK zwraca uwagę na przypadki niewskazywania w pismach kierowanych do ww. dostawców podstawy prawnej podejmowanych przez Radę i jej Przewodniczącego działań, jak również na fakt nieopracowania przez jeden departament (z trzech właściwych merytorycznie) wewnętrznych regulacji (procedur) określających sposób realizacji zadań wykonywanych w ramach kontroli działalności dostawców usług medialnych oraz dostawców platform udostępniania wideo.

OBSZAR

4. Prowadzenie postępowań i wydawanie decyzji w sprawie nałożenia kar administracyjnych za naruszenie przepisów ustawy o RTV

Opis stanu faktycznego

Przewodniczący KRRiT na podstawie art. 53-art. 54 ustawy o RTV wydaje lub może wydać decyzję nakładającą karę pieniężną za naruszenie przepisów tej ustawy.

Postępowania w powyższym zakresie – stosownie do Regulaminu organizacyjnego Biura KRRiT – prowadził: Departament Monitoringu, Departament Multimediów, Departament Prezydialny, Departament Regulacji.

1. W latach 2016-2024 (I półrocze) Przewodniczący KRRiT wydał 304 decyzje nakładające kary pieniężne⁵¹ za naruszenie przepisów ustawy o RTV na łączną kwotę 7 045,7 tys. zł, w tym w:

- 2016 r. – 14 decyzji na łączną kwotę 238,5 tys. zł;
- 2017 r. – 15 decyzji na łączną kwotę 1 753 tys. zł, z czego decyzja 5/DPz/2017 z dnia 11 grudnia 2017 r. na kwotę 1 479 tys. zł została uchylona decyzją nr 1/DPz/2018 z dnia 10 stycznia 2018 r., a w przypadku decyzji 3/DPz/2017 z dnia 17 października 2017 r. zasądzone obniżenie kary o 25 tys. zł (sprawa w toku);
- 2018 r. – 30 decyzji na łączną kwotę 270,1 tys. zł, z czego w przypadku decyzji DM-28-2018 z dnia 18 września 2018 r. zasądzone obniżenie kary o 9,5 tys. zł (sprawa w toku);
- 2019 r. – 28 decyzji na łączną kwotę 351,4 tys. zł, z czego decyzją 4/DPz/2020 z dnia 11 marca 2020 r. obniżono wysokość kary nałożonej decyzją 1/DPz/2019 z dnia 28 czerwca 2019 r. o 7,5 tys. zł; w przypadku decyzji 2/DPz/2019 z dnia 17 lipca 2019 r. zasądzone obniżenie kary o 10 tys. zł (sprawa w toku); sześć decyzji⁵² na łączną kwotę 110 tys. zł zostało uchylonych (wyroki nieprawomocne, sprawy w toku);
- 2020 r. – 46 decyzji na łączną kwotę 285,9 tys. zł, z czego dwie decyzje na łączną kwotę 1 tys. zł zostały uchylone decyzjami Przewodniczącego KRRiT⁵³, trzy decyzje na łączną kwotę 27 tys. zł zostały uchylone⁵⁴ (wyroki nieprawomocne, sprawy w toku);

⁵¹ Za naruszenie: art. 53 ust. 1 ustawy o RTV – 288 decyzji, art. 53c ust. 1 i 3 tej ustawy – pięć decyzji, art. 53d ust. 1 tej ustawy – 10 decyzji, art. 54 ust. 1, 2 i 2a tej ustawy – jedną decyzję.

⁵² Tj.: 4/DPz/2019 z dnia 22 lipca 2019 r. na kwotę 20 tys. zł; 5/DPz/2019 z dnia 22 lipca 2019 r. na kwotę 15 tys. zł; 7/DPz/2019 z dnia 30 sierpnia 2019 r. na kwotę 20 tys. zł; 8/DPz/2019 z dnia 19 września 2019 r. na kwotę 20 tys. zł; 9/DPz/2019 z dnia 15 października 2019 r. na kwotę 20 tys. zł; 10/DPz/2019 z dnia 29 października 2019 r. na kwotę 15 tys. zł.

⁵³ Tj. decyzja DR-162/2020 z dnia 15 października 2020 r. na kwotę 0,5 tys. zł została uchylona decyzją DR-219/2020 z dnia 28 grudnia 2020 r.; decyzja DR-163/2020 z dnia 15 października 2020 r. na kwotę 0,5 tys. zł została uchylona decyzją DR-220/2020 z dnia 28 grudnia 2020 r.

⁵⁴ Tj. decyzja DM-2-2020 z dnia 16 stycznia 2020 r. na kwotę 1 tys. zł, decyzja 5/DPz/2020 z dnia 22 kwietnia 2020 r. na kwotę 20 tys. zł, decyzja DM-32-2020 z dnia 23 grudnia 2020 r. na kwotę 6 tys. zł.

- 2021 r. – 32 decyzje na łączną kwotę 285,3 tys. zł, z czego decyzja DM-20-2021 z dnia 16 sierpnia 2021 r. na kwotę 20 tys. zł została uchylona (wyrok nieprawomocny, sprawa w toku);
- 2022 r. – 25 decyzji na łączną kwotę 475 tys. zł, z czego trzy decyzje na łączną kwotę 80 tys. zł zostały uchylone⁵⁵ (wyroki nieprawomocne, sprawy w toku);
- 2023 r. – 69 decyzji na łączną kwotę 2 075,8 tys. zł, z czego w przypadku decyzji 5/DPz/2023 z dnia 18 kwietnia 2023 r. zawarto ugodę, na podstawie której obniżono wysokość kary do 10 tys. zł; w przypadku decyzji DM-49-2023 z dnia 7 grudnia 2023 r. zasądzone obniżenie kary do 20 tys. zł (wyrok nieprawomocny, sprawa w toku); decyzja 6/DPz/2023 z dnia 28 kwietnia 2023 r. na kwotę 80 tys. zł została uchylona prawomocnym wyrokiem; sześć decyzji na łączną kwotę 661 tys. zł zostało uchylonych⁵⁶ (wyroki nieprawomocne, sprawy w toku);
- w I półroczu 2024 r. – 45 decyzji na łączną kwotę 1 310,7 tys. zł, z czego sześć decyzji na łączną kwotę 258,2 tys. zł zostało uchylonych⁵⁷ (wyroki nieprawomocne, sprawy w toku).

(akta kontroli str. 1734-1747, płyta CD)

2. Szczegółowymi badaniami kontrolnymi objęto postępowania, w wyniku których Przewodniczący KRRiT wydał 22 decyzje nakładające kary za naruszenie przepisów ustawy o RTV na łączną kwotę 3 967,2 tys. zł⁵⁸.

W wyniku badania stwierdzono m.in., że:

- 1) Przewodniczący KRRiT zawiadamiał – stosownie do art. 61 § 4 Kpa – strony o wszczęciu postępowania z urzędu;
- 2) decyzje były wydawane od 1 miesiąca⁵⁹ do ponad 11 miesięcy⁶⁰ od daty wszczęcia postępowania (o czym szerzej w sekcji „Stwierdzone nieprawidłowości”);
- 3) decyzje zawierały elementy wymagane art. 107 § 1 Kpa;
- 4) 21 decyzji⁶¹ zawierało m.in. pouczenie o treści: „Karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszej decyzji na rachunek Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w NBP Oddział Okręgowy w Warszawie (...)”, a wszystkie objęte kontrolą decyzje – pouczenie o przysługującym odwołaniu od decyzji do Sądu Okręgowego w Warszawie za pośrednictwem Przewodniczącego KRRiT w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji;
- 5) kary pieniężne – na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy o RTV – były nakładane przed upływem jednego roku od naruszenia przez nadawców obowiązków określonych w przepisach ustawy o RTV, tj. zgodnie z art. 53 ust. 4 tej ustawy; wysokość nałożonych na nadawców kar pieniężnych mieściła się w ustawowych ramach; w uzasadnieniach decyzji Przewodniczący KRRiT wskazywał uwzględniane przesłanki dotyczące zakresu i stopnia szkodliwości naruszenia, dotychczasowej działalności nadawcy oraz jego możliwości finansowych;

⁵⁵ Tj. decyzja 2/DPz/2022 z dnia 15 lutego 2022 r. na kwotę 10 tys. zł, decyzja DM-2-2022 z dnia 6 czerwca 2022 r. na kwotę 30 tys. zł, decyzja DM-10-2022 z dnia 20 października 2022 r. na kwotę 40 tys. zł.

⁵⁶ Tj. decyzja 3/DPz/2023 z dnia 1 marca 2023 r. na kwotę 15 tys. zł, decyzja 7/DPz/2023 z dnia 22 czerwca 2023 r. na kwotę 20 tys. zł, DM-33-2023 z dnia 3 października 2023 r. na kwotę 20 tys. zł, DM-40-2023 z dnia 25 października 2023 r. na kwotę 80 tys. zł, 8/DPz/2023 z dnia 11 sierpnia 2023 r. na kwotę 476 tys. zł, DMM-62-2023 z dnia 5 grudnia 2023 r. na kwotę 50 tys. zł.

⁵⁷ Tj. decyzja 1/DPz/2024 z dnia 11 stycznia 2024 r. na kwotę 15 tys. zł, decyzja 2/DPz/2024 z dnia 23 stycznia 2024 r. na kwotę 88 tys. zł, decyzja 6/DPz/2024 z dnia 25 marca 2024 r. na kwotę 145,2 tys. zł, decyzja 9/DPz/2024 z dnia 23 maja 2024 r. na kwotę 10 tys. zł.

⁵⁸ Dobór losowy – jednostkowa kara pieniężna nie niższa niż 50 tys. zł.

⁵⁹ Decyzja 5/DPz/2017 z dnia 11 grudnia 2017 r. o nałożeniu kary w wysokości 1 479 tys. zł na spółkę TVN S.A., która została uchylona decyzją nr 1/DPz/2018 z dnia 10 stycznia 2018 r.

⁶⁰ Decyzja 4/DPz/2024 z dnia 4 marca 2024 r. o nałożeniu kary w wysokości 550 tys. zł na TVN S.A.

⁶¹ Pouczenia o powyższej treści nie zawierała decyzja DMM-62/2023 z dnia 5 grudnia 2023 r.

- 6) kary pieniężne – na podstawie art. 53c ust. 1 ustawy o RTV – były nakładane przed upływem dwóch lat od naruszenia przez podmioty dostarczające audiowizualną usługę medialną ustawowych obowiązków, tj. zgodnie z art. 53c ust. 4 tej ustawy; w uzasadnieniach decyzji Przewodniczący KRRiT wskazywał uwzględniane przesłanki dotyczące zakresu i stopnia szkodliwości naruszenia oraz dotychczasowej działalności podmiotu; do dnia 30 czerwca 2024 r. nie zostały ponownie nałożone na te podmioty kary pieniężne na podstawie art. 53c ust. 3 ustawy o RTV;
- 7) wysokość kary nałożonej na podstawie art. 54 ust. 2 mieściła się w ustawowych ramach⁶²;
- 8) w jednym przypadku Przewodniczący KRRiT – na podstawie art. 104, art. 107 i art. 155 Kpa – decyzją nr 1/DPz/2018 z dnia 10 stycznia 2018 r. uchylił decyzję z dnia 11 grudnia 2017 r. o nałożeniu kary na spółkę TVN S.A. (1 479 tys. zł);
- 9) dwa podmioty zapłaciły karę i nie odwołały się od decyzji⁶³; jeden podmiot zapłacił kary nałożone trzema decyzjami, od których się odwołał⁶⁴;
- 10) w stosunku do jednego podmiotu (MF CASH Sp. z o.o.) wystawiono dwa tytuły wykonawcze odpowiednio na kwoty: 149 tys. zł⁶⁵ i 100 tys. zł⁶⁶; w stosunku do dwóch innych podmiotów wystawiono tytuły wykonawcze, mimo że ukarani złożyli odwołania od decyzji do Sądu Okręgowego w Warszawie⁶⁷ (o czym szerzej w sekcji „Stwierdzone nieprawidłowości”);
- 11) w 17 przypadkach podmioty ukarane złożyły odwołania od decyzji do Sądu Okręgowego w Warszawie, w wyniku czego: pięć decyzji zostało utrzymanych w mocy (przy czym w przypadku jednej obniżono wysokość kary)⁶⁸; jedna decyzja została uchylona⁶⁹; 11 spraw pozostaje w toku (przy czym sąd I instancji orzekł w pięciu przypadkach o uchyleniu decyzji, w tym dwóch wydanych z rażącym naruszeniem prawa⁷⁰, a w jednym – o utrzymaniu w mocy decyzji⁷¹; w pozostałych pięciu sprawach do dnia zakończenia kontroli nie zapadły wyroki⁷²).

⁶² Dot. kary (145,2 tys. zł) nałożonej na likwidatora TVP S.A. – decyzja nr 6/DPz/2024 z dnia 25 marca 2024 r.

⁶³ Dot. kary nałożonej na: CANAL+ Polska S.A. – decyzja DM-24-2023 z dnia 31 sierpnia 2023 r. na kwotę 60 tys. zł oraz Polsat Sp. z o.o. – decyzja 10/DPz/2023 z dnia 29 września 2023 r. na kwotę 70 tys. zł.

⁶⁴ Dot. kar nałożonych na TVN S.A.: decyzja DM-8-2023 z dnia 28 marca 2023 r. na kwotę 70 tys. zł; decyzja DM-11-2023 r. z dnia 5 czerwca 2023 r. na kwotę 70 tys. zł; decyzja DM-40-2023 z dnia 25 października 2023 r. na kwotę 80 tys. zł.

⁶⁵ Dot. kary nałożonej decyzją DMM-59/2023 z dnia 5 grudnia 2023 r.

⁶⁶ Dot. kary nałożonej decyzją DM-35-2024 z dnia 13 czerwca 2024 r.

⁶⁷ Dot. kary nałożonej na: TVN S.A. (550 tys. zł) – decyzja 4/DPz/2024 z dnia 4 marca 2024 r. oraz Inforadio Sp. z o.o. (88 tys. zł) – decyzja 2/DPz/2024 z dnia 23 stycznia 2024 r.

⁶⁸ Dot. decyzji: 1/DPz/2016 z dnia 20 lipca 2016 r. (Spółka Telewizja Puls – 50 tys. zł); decyzji DM-4/2016 z dnia 13 października 2016 r. (spółka Lemon Records – 50 tys. zł); decyzji 3/DPz/2017 z dnia 17 października 2017 r. (Superstacja Sp. z o.o. – 100 tys. zł, 75 tys. zł – po obniżeniu kary przez sąd; nadawca złożył skargę kasacyjną – sprawa w toku); decyzja DM-1-2022 z dnia 8 kwietnia 2022 r. (Polsat Sp. z o.o. – 50 tys. zł); decyzja DM-4-2023 z dnia 28 lutego 2023 r. (Polsat Sp. z o.o. – 50 tys. zł).

⁶⁹ Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 lipca 2024 r., sygn. akt XXVI GC 837/23, została uchylona decyzja 6/DPz/2023 z dnia 28 kwietnia 2023 r. nakładająca karę w wysokości 80 tys. zł na Inforadio sp. z o.o.

⁷⁰ Nieprawomocne wyroki Sądu Okręgowego w Warszawie uchylające decyzje nakładające kary na: Eurozet Radio Sp. z o.o. (decyzja 8/DPz/2023 z dnia 11 sierpnia 2023 r. na kwotę 476 tys. zł – decyzja wydana z rażącym naruszeniem prawa), TVN S.A. (decyzja DM-40-2023 z dnia 25 października 2023 r. na kwotę 80 tys. zł), osobę fizyczną M.B., dostawcę audiowizualnej usługi medialnej na żądanie (decyzja DMM-62/2023 z dnia 5 grudnia 2023 r. na kwotę 50 tys. zł), likwidatora TVP S.A. (decyzja 6/DPz/2024 z dnia 25 marca 2024 r. na kwotę 145,2 tys. zł), Inforadio Sp. z o.o. (decyzja 2/DPz/2024 z dnia 23 stycznia 2024 r. na kwotę 88 tys. zł – decyzja wydana z rażącym naruszeniem prawa).

⁷¹ Nieprawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 maja 2024 r., sygn. akt XX GC 1057/23 (dot. kary w wysokości 70 tys. zł nałożonej na TVN S.A. decyzją DM-11-2023 z 5 czerwca 2023 r.).

⁷² Dot. decyzji nakładających kary na: TVN S.A. (decyzja 4/DPz/2024 z dnia 4 marca 2024 r. na kwotę 550 tys. zł); TVN S.A. (decyzja DM-8-2023 z dnia 28 marca 2023 r. na kwotę 70 tys. zł); TVP S.A. (decyzja DM-23-2023 z dnia 28 sierpnia 2023 r. na kwotę 80 tys. zł oraz decyzja DM-18-2023 z dnia 1 sierpnia 2023 r. na kwotę 70 tys. zł); Polsat Sp. z o.o. (decyzja 11/DPz/2024 z dnia 28 czerwca 2024 r. na kwotę 50 tys. zł).

(akta kontroli str. 22-40, 42-136, 263-276, 439-499, 841-868, 880-999, 2210-2452, płyta CD)

W sprawie uchylenia decyzją nr 1/DPz/2018 z dnia 10 stycznia 2018 r. decyzji z dnia 11 grudnia 2017 r. o nałożeniu kary na spółkę TVN S.A. b. Przewodniczący KRRiT, p. Witold Kołodziejcki, stwierdził m.in., że uchylenie decyzji nastąpiło po przeprowadzeniu szeregu spotkań i konsultacji oraz po zapoznaniu się z licznymi stanowiskami nadsyłanymi w tej sprawie. W KRRiT zorganizowano spotkania z przedstawicielami środowisk dziennikarskich i organizacji pozarządowych. Swoje stanowiska przestali m.in. Helsińska Fundacja Praw Człowieka, Centrum Monitoringu Wolności Prasy SDP, Izba Wydawców Prasy, Stowarzyszenie Wolnego Słowa, Amerykańska Izba Handlowa, Rzecznik Praw Obywatelskich.

(akta kontroli str. 895-921, 2642)

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 lipca 2024 r., sygn. akt XXVI GC 837/23, została uchylona decyzja 6/DPz/2023 z 28 kwietnia 2023 r. nakładająca karę w wysokości 80 tys. zł na Inforadio Sp. z o.o. (nadawca programu TOK FM) za naruszenie art. 18 ust. 1 ustawy o RTV poprzez propagowanie działań sprzecznych z prawem, poglądów i postaw sprzecznych z moralnością i dobrem społecznym oraz zawierających treści nawołujące do nienawiści i treści dyskryminujące poprzez emisję audycji pt. „Pierwsze śniadanie w TOK-u”. W uzasadnieniu wyroku sąd wskazał, że decyzja została wydana z rażącym naruszeniem prawa, tj. art. 18 ust. 1 ustawy o RTV.

W sprawie niezłożenia środka zaskarżenia w przedmiotowej sprawie p.o. Dyrektora Departamentu Prawnego, p. Łukasz Zalewski, wyjaśnił, że było to *niezamierzone i wyniknęło z błędu ludzkiego. Radca prawna zastępująca Przewodniczącego KRRiT (...) przed udaniem się na zaplanowany wcześniej urlop, pozostawiła koleżance z pokoju wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 9 lipca 2024 r. na piśmie oraz doręczenie wyroku z uzasadnieniem. Po powrocie zorientowała się, że wniosek ten nie został przekazany do wysyłki, a wobec przeoczonego terminu na złożenie wniosku o sporządzenie uzasadnienia na piśmie oraz doręczenia wyroku z uzasadnieniem, nie można było złożyć apelacji od tego wyroku.*

(akta kontroli str. 137-168, 878, 942-961)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Przewodniczący KRRiT w dwóch przypadkach objętych badaniem podjął działania w celu wyegzekwowania wpłaty nałożonych na nadawców kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy o RTV po upływie 14-dniowego terminu (od dnia otrzymania decyzji) na uiszczenie kary pieniężnej, mimo odwołania się przez ukaranych od decyzji (którym nie został nadany rygor natychmiastowej wykonalności) – za pośrednictwem Przewodniczącego KRRiT – do Sądu Okręgowego w Warszawie. Działanie Przewodniczącego KRRiT naruszało art. 130 § 2 Kpa, stanowiący, że wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji. I tak:
 - 1) od decyzji 2/DPz/2024 z dnia 23 stycznia 2024 r. ukarany (Inforadio Sp. z o.o.) odwołał się w dniu 21 lutego 2024 r.; w dniu 5 kwietnia 2024 r. (tj. po dacie złożenia odwołania od decyzji) do Spółki zostało wysłane

upomnienie⁷³, a w dniu 18 kwietnia 2024 r. – wystawiony tytuł wykonawczy, który został skierowany do egzekucji (sprawa w toku)⁷⁴;

- 2) od decyzji nr 4/DPz/2024 z dnia 4 marca 2024 r.⁷⁵ ukarany (TVN S.A.) odwołał się pismem z dnia 10 kwietnia 2024 r.⁷⁶; w dniu 27 marca 2024 r. (tj. przed upływem terminu na odwołanie się od decyzji) do Spółki zostało wysłane upomnienie⁷⁷, w odpowiedzi na które, w piśmie z dnia 5 kwietnia 2024 r., Spółka wskazała, że – stosownie do art. 130 § 1 Kpa – przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzje nie ulegają wykonaniu; mimo stanowiska Spółki w dniu 10 kwietnia 2024 r. został wystawiony tytuł wykonawczy, który został skierowany do egzekucji, w wyniku czego w dniu 12 kwietnia 2024 r. Urząd Skarbowy wyegzekwował kwotę 553,9 tys. zł na rzecz KRRiT.

Przewodniczący KRRiT, p. Maciej Świrski, wskazał, że *termin płatności administracyjnej kary pieniężnej, nakładanej przez Przewodniczącego KRRiT na podstawie art. 53-54 u.r.t., jako niepodatkowej należności budżetowej, wynosi 14 dni od dnia doręczenia stronie, wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia tej kary, decyzji Przewodniczącego KRRiT, w której wysokość tej kary została ustalona, a wskazanie tego terminu w treści decyzji stanowi jedynie powtórzenie obowiązującego i stosowanego przez organ przepisu prawa. (...) Termin płatności kary pieniężnej nakładanej przez Przewodniczącego KRRiT na podstawie art. 53-54 u.r.t., wynoszący 14 dni od dnia doręczenia decyzji ustalającej wysokość tej kary zgodnie z art. 47 § 1 przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa⁷⁸ stanowi termin, w którym decyzja ta powinna zostać wykonana niezależnie od tego, czy jest ona ostateczna, czy służy od niej odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wnioszek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Powyższa interpretacja przepisów (...) stanowiła podstawę wszczęcia egzekucji, która swoje rozstrzygnięcie – prawidłowości interpretacji tych przepisów znajdzie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym rozpatrującym sprawę ze skargi TVN S.A.*

W przedmiotowej „Skardze kasacyjnej organu od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 11 grudnia 2024 r., V SA/Wa 2019/24” z dnia 17 lutego 2025 r. Przewodniczący KRRiT wniósł „o odroczenie rozpoznania niniejszej sprawy oraz przedstawienie do rozstrzygnięcia składowi 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego następujących zagadnień prawnych budzących poważne wątpliwości: (...)

b) *czy wniesienie odwołania określonego w art. 56 ust. 1 u.r.t. w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji wskazanych w tym przepisie, a przed upływem terminu do wniesienia tego odwołania decyzje te nie podlegają wykonaniu, zgodnie z art. 130 §§ 1 i 2 k.p.a.?*

a jeśli odwołanie to nie wywołuje ww. skutków na podstawie art. 130 §§ 1 i 2 k.p.a., to czy powyższe odwołanie wywołuje ww. skutki na innej podstawie, a jeżeli tak, to na jakiej?

c) *czy do administracyjnej kary pieniężnej nałożonej w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 53 ust. 1 u.r.t. stosuje się przepisy o.p. w zakresie terminu jej płatności wskazanego w art. 47 § 1 o.p. w przypadku, gdy przepisy u.r.t. oraz*

⁷³ Data doręczenia – 10 kwietnia 2024 r.

⁷⁴ Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 18 lutego 2025 r., sygn. akt XX GC 650/24, uchylił decyzję 2/DPz/2024 z dnia 23 stycznia 2024 r., stwierdzając, że została wydana z rażącym naruszeniem prawa (wyrok nieprawomocny). Do dnia zakończenia kontroli KRRiT nie złożyła skargi kasacyjnej od wyroku (sprawa w toku).

⁷⁵ Data doręczenia decyzji – 11 marca 2024 r.

⁷⁶ Pismo, nadane w dniu 11 kwietnia 2024 r., wpłynęło do KRRiT w dniu 12 kwietnia 2024 r.

⁷⁷ Data doręczenia upomnienia – 2 kwietnia 2024 r.

⁷⁸ Dz. U. z 2025 r. poz. 111, dalej: Ordynacja podatkowa lub o.p.

działu IVa k.p.a. nie określają terminu płatności kary nałożonej na podstawie art. 53-54 u.r.t.?,

*a w przypadku udzielenia odpowiedzi negatywnej na powyższe pytanie: **jaki jest termin płatności administracyjnej kary pieniężnej nałożonej na podstawie art. 53-54 u.r.t.? (...)**”.*

Najwyższa Izba Kontroli – w związku z brakiem rozstrzygnięcia NSA (z uwagi na datę wniesienia skargi kasacyjnej) – wskazuje, że w przedmiotowych kwestiach dotychczas wypowiedział się Sąd Okręgowy w Warszawie, który w postanowieniach z dnia 12 stycznia 2024 r., sygn. akt XXVI GC 837/23, oraz z dnia 29 kwietnia 2024 r., sygn. akt XVI GC 1327/23 – w przedmiocie wniosków Inforadio Sp. z o.o.⁷⁹ oraz Eurozet Radio Sp. z o.o.⁸⁰ o wstrzymanie wykonania decyzji Przewodniczącego KRRiT – wskazał, że ww. wnioski należy oddalić, ponieważ decyzja nie podlega wykonaniu; decyzja nie jest prawomocna wobec wniesionego odwołania oraz nie została opatrzona rygorem natychmiastowej wykonalności.

Dodatkowo należy wskazać, że w ww. (nieprawomocnym) wyroku WSA z dnia 11 grudnia 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 2019/24, sąd stwierdził m.in., że „organ wydając zaskarżone postępowanie błędnie uznał, że brak jest podstawy do uwzględnienia wniesionych przez spółkę zarzutów, tzn. nietrafnie uznał, że Decyzja podlega wykonaniu. Przez wymagalność należy rozumieć taką cechę obowiązku administracyjnego, która zezwala wierzycielowi na domaganie się od zobowiązanego wykonania obowiązku i w razie odmowy wystąpić do organu egzekucyjnego o zastosowanie przymusu egzekucyjnego. (...) W rozpoznawanej sprawie na dzień złożenia przez wierzyciela do organu egzekucyjnego tytułu wykonawczego wraz z wnioskiem o wszczęcie postępowania, obowiązek nie był wymagalny. (...) W rozpoznawanej sprawie, na podstawie art. 56 ust. 1 urt skarżąca, nie zgadzając się z Decyzją, wniosła 10 kwietnia 2024 r. odwołanie od Decyzji do Sądu Okręgowego w Warszawie, za pośrednictwem Organu. Zgodnie z art. 130 § 1 i 2 kpa – przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu, a wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji. (...) Okoliczność wniesienia odwołania do Sądu Okręgowego w Warszawie i dalsze prowadzenie postępowania przed tym sądem w oparciu o odpowiednio stosowane przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie wyklucza jednocześnie do oceny skutków jego wniesienia stosowania art. 130 kpa”.

(akta kontroli str. 266-276, 844-861, 2352-2372, 2401-2503, 2506-2637, 2700-2706, płyta CD)

2. W siedmiu przypadkach⁸¹ (na 22 objętych kontrolą) postępowania w sprawie ukarania nadawcy były prowadzone długotrwale – od ok. sześciu do ponad 11 miesięcy, licząc od daty wszczęcia postępowania administracyjnego na podstawie art. 61 § 1 Kpa do daty wydania przez Przewodniczącego KRRiT decyzji nakładającej karę pieniężną. W toku ww. postępowań – przy uwzględnieniu przesłanek określonych w art. 35 § 5 Kpa⁸² – nie został dochowany termin określony w art. 35 § 3 Kpa.

⁷⁹ Wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji 6/DPz/2023 z dnia 28 kwietnia 2023 r.

⁸⁰ Wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji 8/DPz/2023 z dnia 11 sierpnia 2023 r.

⁸¹ Dot. postępowań zakończonych wydaniem decyzji: 8/DPz/2023 z dnia 11 sierpnia 2023 r. (trwanie postępowania – ok. 6 miesięcy); 10/DPz/2023 z dnia 29 września 2023 r. (ok. 6 miesięcy); 2/DPz/2024 z dnia 23 stycznia 2024 r. (ponad 6 miesięcy); 11/DPz/2024 z dnia 28 czerwca 2024 r. (ponad 6 miesięcy); DM-35-2024 z dnia 13 czerwca 2024 r. (ponad 6 miesięcy); DM-1-2022 z dnia 8 kwietnia 2022 r. (ok. 9 miesięcy); 4/DPz/2024 z dnia 4 marca 2024 r. (ponad 11 miesięcy).

⁸² Zgodnie z art. 35 § 5 Kpa do terminów określonych w przepisach poprzedzających nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów doręczania z wykorzystaniem publicznej usługi hybrydowej, o której mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r.

Dyrektor Departamentu Prezydialnego, p. Anna Szydłowska-Żurawska, wskazała m.in. na pierwszeństwo stosowania w ww. postępowaniach przepisów ustawy o RTV, podkreślając, że decyzje nakładające kary pieniężne zostały wydane w terminie określonym w art. 53 ust. 4 tej ustawy⁸³. Ponadto ww. wyjaśniła, że *mając zatem na uwadze zasadę racjonalizmu działania ustawodawcy i wynikającego stąd racjonalizmu poszczególnych unormowań prawnych, należy podkreślić, iż gwarantowana jest odrębność postępowań prowadzonych przez Przewodniczącego KRRiT na podstawie przepisów z Rozdziału 8 ustawy o radiofonii i telewizji, w tym art. 53 ust. 1, od przepisów zawartych w Kodeksie postępowania administracyjnego.*

Najwyższa Izba Kontroli nie podziela powyższych wyjaśnień, wskazując, że ustawa o RTV nie normuje postępowań administracyjnych, a Przewodniczący KRRiT prowadził ww. postępowania w trybie i na zasadach określonych w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego, nie dochowując jednakże terminu określonego w art. 35 § 3 Kpa.

Dyrektor Departamentu Monitoringu, p. Agnieszka Wąsowska, wyjaśniła, że w przypadku postępowania zakończonego wydaniem decyzji DM-1-2022 z dnia 8 kwietnia 2022 r. wpływ na czas jego trwania miała m.in. pandemia i wynikające stąd obiektywne trudności organizacyjne, np. związane z pracą wykonywaną w warunkach zdalnych. Natomiast na czas trwania postępowania zakończonego wydaniem decyzji DM-35-2024 z dnia 13 czerwca 2024 r. wpływ miał m.in. wyjątkowo obszerny materiał, podlegający analizie (ok. 7 godz.), który wymagał współpracy dwóch wydziałów (z zakresu przekazów handlowych i ochrony małoletnich).

Nie kwestionując powyższych wyjaśnień, NIK wskazuje, że – zgodnie z art. 35 § 1 Kpa – organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. Uznając jednakże, iż prowadzone przez Przewodniczącego KRRiT sprawy są szczególnie skomplikowane, załatwienie sprawy powinno nastąpić nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, o czym mowa w art. 35 § 3 Kpa.

(akta kontroli str. 431-437, 777-779, 880-999, płyta CD)

OCENA CZĄSTKOWA

Przewodniczący KRRiT prowadził postępowania w sprawach o naruszenie przepisów ustawy o RTV w trybie określonym w Kpa, jednakże w siedmiu (spośród 22 objętych badaniem) były one długotrwałe, bez dochowania terminu określonego w art. 35 § 3 Kpa, przy czym zostały one zakończone wydaniem decyzji nakładających kary pieniężne – w wysokości mieszczącej się w ustawowych ramach – przed upływem okresu wskazanego w art. 53 ust. 4 oraz art. 53c ust. 4 ustawy o RTV. Jednocześnie NIK negatywnie ocenia podjęcie przez Przewodniczącego KRRiT w dwóch przypadkach działań w celu wyegzekwowania wpłaty nałożonych kar pieniężnych po upływie 14-dniowego terminu na uiszczenie kary pieniężnej, mimo że ukarani odwołali się od decyzji (którym nie został nadany rygor natychmiastowej wykonalności) – za pośrednictwem Przewodniczącego KRRiT – do Sądu Okręgowego w Warszawie.

o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 285, 1860 i 2699), okresów zawieszenia postępowania, okresu trwania mediacji oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo przyczyn niezależnych od organu.

⁸³ Zgodnie z art. 54 ust. 4 ustawy o RTV kary pieniężnej nie można nałożyć, jeżeli od naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, upłynął jeden rok.

5. Dokonywanie oceny realizacji misji publicznej oraz wykorzystania środków z opłat abonamentowych

Opis stanu
faktycznego

Zgodnie z art. 31b ust. 2 ustawy o RTV⁸⁴ Rada na podstawie oceny sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, podejmuje do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego uchwałę o jego przyjęciu albo o odmowie jego przyjęcia. Uchwały są udostępniane na stronie internetowej Krajowej Rady.

Rada określiła, w drodze rozporządzenia⁸⁵, sposób sporządzania sprawozdań z realizacji misji publicznej składanych przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji.

W latach 2021-2024 Rada dokonywała oceny sprawozdań za poprzedni rok kalendarzowy z realizacji misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy o RTV, sporządzonych przez 19 jednostek publicznej radiofonii i telewizji.

Sprawozdania sporządzone przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji zawierały:

- 1) informację o realizacji określonych w przepisach prawa oraz karcie powinności zadań wynikających z misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1 ww. ustawy;
- 2) informację o wysokości i sposobie wykorzystania środków pochodzących z poszczególnych źródeł, o których mowa w art. 31 ust. 1 i 2 ww. ustawy;
- 3) informację o sposobie realizacji zasad, o których mowa w art. 31a ust. 1 ww. ustawy;
- 4) informację o całkowitym koszcie realizacji misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy o RTV, ze wskazaniem kosztów realizacji poszczególnych zadań oraz informację o dochodzie z pozostałej działalności;
- 5) wyliczenie kosztu netto realizacji misji publicznej zgodnie z art. 31 ust. 6 ustawy o RTV oraz nadwyżek, o których mowa w art. 31 ust. 7 lub 8 tej ustawy, jeżeli powstały;
- 6) propozycję przeznaczenia nadwyżki, o której mowa w art. 31 ust. 7 ww. ustawy, jeżeli powstała.

W trakcie posiedzeń⁸⁶, których przedmiotem była ocena sprawozdań z realizacji misji publicznej, KRRiT podejmowała uchwały o przyjęciu lub o odmowie przyjęcia sprawozdań spółek mediów publicznych z realizacji misji publicznej za poprzedni rok kalendarzowy, a następnie udostępniała je na swojej stronie internetowej.

Stosownie do art. 31b ust. 3 ustawy o RTV, Rada, podejmując uchwałę, może określić zalecenia dotyczące sposobu realizacji przedsięwzięć określonych w karcie powinności oraz planie, w kolejnym roku kalendarzowym oraz może polecić podjęcie określonych działań naprawczych, wskazując termin na realizację zaleceń lub działań naprawczych.

W związku ze sprawozdaniami Rada podjęła za: 2020 r. – 18 uchwał w sprawie przyjęcia sprawozdań spółek mediów publicznych oraz jedną uchwałę w sprawie

⁸⁴ Brzmienie art. 31b ust. 1-3 ustawy o RTV obowiązuje od 1 stycznia 2020 r.

⁸⁵ W zakresie sporządzania sprawozdań za lata 2020-2021 obowiązywały przepisy rozporządzenia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 24 września 2019 r. w sprawie sposobu prowadzenia dokumentacji oraz sposobu sporządzania sprawozdań składanych przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji (Dz. U. poz. 2234); natomiast za lata 2022-2023 – przepisy rozporządzenia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 9 grudnia 2021 r. w sprawie sposobu prowadzenia dokumentacji oraz sposobu sporządzania sprawozdań z realizacji misji publicznej składanych przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji (Dz. U. poz. 2435, ze zm.).

⁸⁶ Protokoły z posiedzeń Rady: nr 27/2021 z dnia 24 czerwca 2021 r., nr 23/2022 z dnia 23 czerwca 2022 r., nr 12/2023 z dnia 14 czerwca 2023 r., nr 14 z dnia 12 czerwca 2024 r., nr 14 posiedzenia z dnia 26 czerwca 2024 r. (część II)

odmowy przyjęcia sprawozdania wraz z zaleceniem podjęcia działań naprawczych⁸⁷, za 2021 r. – 19 uchwał w sprawie przyjęcia sprawozdań, za 2022 r. i 2023 r. – 19 uchwał w sprawie przyjęcia sprawozdań wraz z zaleceniami.

Uchwałą nr 140/2021 z dnia 24 czerwca 2021 r. KRRiT postanowiła odmówić przyjęcia sprawozdania spółki Radio Gdańsk S.A. za 2020 r. z realizacji misji publicznej, wskazując, że Spółka powinna podjąć w terminie do 31 sierpnia 2021 r. działania naprawcze, tj. sporządzić i złożyć KRRiT oraz udostępnić na swoich stronach internetowych poprawione i uzupełnione sprawozdanie za rok 2020, w części I i VII tego sprawozdania, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami określonymi w obowiązującej Karcie Powinności na lata 2020-2024 Radia Gdańsk S.A. Spółka zrealizowała działania naprawcze⁸⁸.

Zalecenia, sformułowane w ww. uchwałach ws. sprawozdań za lata 2022-2023, dotyczyły w odniesieniu do:

- Telewizji Polskiej S.A. (TVP S.A.) – niezmnieszenia: zaplanowanej liczby godzin audycji realizujących ustawowe zadania i powinności określone w art. 21 ustawy o RTV; zaplanowanego udziału procentowego i wymiaru czasowego dla poszczególnych kategorii gatunkowych określonych w art. 21 ust. 1 ustawy o RTV w rocznym czasie emisji; w programach o zasięgu regionalnym zaplanowanego udziału procentowego i wymiaru czasowego tematyki dotyczącej regionu; zaplanowanej liczby godzin audycji dla mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługujących się językiem regionalnym; zaplanowanego udziału procentowego audycji o których mowa w art. 15 ust. 1 i 3 oraz 15a ust. 1 i 2 i audycji o których mowa w art. 18a ust. 1 ustawy o RTV;
- Polskie Radio S.A. (PR S.A.) – niezmnieszenia: zaplanowanej liczby godzin audycji realizujących ustawowe zadania i powinności określone w art. 21 ustawy o RTV; zaplanowanego udziału procentowego i wymiaru czasowego dla poszczególnych kategorii gatunkowych określonych w art. 21 ust. 1 ustawy o RTV w rocznym czasie emisji; zaplanowanego udziału procentowego i wymiaru czasowego audycji słownych; zaplanowanego udziału procentowego utworów, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy o RTV, tj. utworów słowno-muzycznych wykonywanych w języku polskim;
- rozgłośni regionalnych – m.in. niezmnieszenia: zaplanowanej liczby godzin audycji realizujących ustawowe zadania i powinności określone w art. 21 ustawy o RTV; zaplanowanego udziału procentowego i wymiaru czasowego dla poszczególnych kategorii gatunkowych określonych w art. 21 ust. 1 ustawy o RTV w rocznym czasie emisji; zaplanowanego udziału procentowego i wymiaru czasowego audycji słownych; zaplanowanego udziału procentowego i wymiaru czasowego tematyki dotyczącej regionu; zaplanowanego udziału procentowego utworów, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy o RTV, tj. utworów słowno-muzycznych wykonywanych w języku polskim.

(akta kontroli str. 2723, płyta CD)

Dyrektor Departamentu Mediów Publicznych, p. Hubert Banasiak, wyjaśnił m.in., że ocena wykorzystania środków z opłat abonamentowych przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji dokonywana była przez DMP w zakresie niezbędnym do oceny sprawozdań z realizacji misji publicznej. Analizy sprawozdań nadawców publicznych i określonych w nich kosztów były przygotowywane dla KRRiT do ustalenia sposobu podziału wpływów abonamentowych w poszczególnych latach czy też do analiz przekazywanych

⁸⁷ Sprawozdanie spółki Radio Gdańsk S.A. za 2020 r.

⁸⁸ Por. <https://bip.radiogdansk.pl/index.php/ogloszenia.html>.

Radzie, związanych z zatwierdzaniem planów programowo-finansowych. KRRiT dokonuje oceny realizacji misji publicznej oraz wykorzystania środków z opłat abonamentowych na podstawie sprawozdawczości spółek mediów publicznych za poprzedni rok kalendarzowy z realizacji misji publicznej. Rada, na podstawie oceny poszczególnych sprawozdań spółek mediów publicznych, podejmuje uchwały o ich przyjęciu albo odmowie przyjęcia. Przy ocenie sprawozdań nie są brane pod uwagę skargi, wnioski czy decyzje o nałożeniu kar administracyjnych itp.

(akta kontroli str. 745-774)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

OCENA CZĄSTKOWA

Rada – w ramach obowiązującego prawa – dokonywała oceny sprawozdań za poprzedni rok kalendarzowy z realizacji misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy o RTV, sporządzonych przez 19 jednostek publicznej radiofonii i telewizji. Rada, na podstawie oceny ww. sprawozdań, podejmowała do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego uchwały o ich przyjęciu, a w jednym przypadku – o odmowie przyjęcia sprawozdania, oraz udostępniała ww. uchwały na stronie internetowej KRRiT, co było zgodne z art. 31b ust. 2 tej ustawy. Stosownie do art. 31b ust. 3 ustawy o RTV, Rada, podejmując uchwałę, określała zalecenia dotyczące sposobu realizacji przedsięwzięć określonych w karcie powinności oraz planie programowo-finansowym w kolejnym roku kalendarzowym oraz – w jednym przypadku – poleciła podjęcie działań naprawczych, wskazując termin na realizację zaleceń i działań naprawczych.

OBSZAR

6. Organizowanie badania treści i odbioru usług medialnych oraz platform udostępniania wideo

Opis stanu
faktycznego

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 5 ustawy o RTV do zadań KRRiT należy organizowanie badań treści i odbioru usług medialnych oraz platform udostępniania wideo.

Według Regulaminu organizacyjnego Biura KRRiT, powyższe zadania (w ramach zadań własnych oraz poprzez zlecenia podmiotom zewnętrznym) wykonywał: Departament Mediów Publicznych (DMP), Departament Monitoringu (DM), Departament Multimediów (DMM) oraz Departament Strategii (DS).

1. W latach 2016-2024 (I półrocze) zlecano podmiotom zewnętrznym realizację ww. zadań, w tym w: 2016 r. – 35 badań, 2017 r. – 24, 2018 r. – 15, 2019 r. – 15; w latach 2020-2024 (I półrocze) zlecano wykonanie od dwóch do 10 badań (tj. w latach 2020-2021 – po pięć badań, w 2022 r. – 10, 2023 r. – cztery i w I półroczu 2024 r. – dwa).

Na powyższy cel wydatkowano łącznie 4 097,1 tys. zł, w tym w: 2016 r. – 552,3 tys. zł, 2017 r. – 619,9 tys. zł, 2018 r. – 607,3 tys. zł, 2019 r. – 538,7 tys. zł, 2020 r. – 307,8 tys. zł, 2021 r. – 384,5 tys. zł, 2022 r. – 538,2 tys. zł, 2023 r. – 427,7 tys. zł, I półroczu 2024 r. – 120,7 tys. zł.

Ww. umowy zawarto m.in. z Millward Brown/Kantar Polska S.A. (badania słuchalności radia; zlecenia do 2022 r.⁸⁹) oraz AGB Nielsen Media Research sp. z o.o. (zakup danych dot. odbioru ogólnopolskich programów telewizyjnych w latach 2018-2024)⁹⁰.

⁸⁹ W latach 2016-2022 wydatkowano łączną kwotę 209,4 tys. zł, w tym w: 2016 r. – 27,6 tys. zł, 2017 r. – 28,9 tys. zł, 2018 r. – 30,8 tys. zł, 2019 r. – 38,1 tys. zł, 2020 r. – 41 tys. zł, 2021 r. – 43 tys. zł.

⁹⁰ W dokumencie pt. „Nowa Telemetria – model pozyskania i korzystania z badań telemetrycznych (wrzesień 2017)”, zaakceptowanym przez b. Przewodniczącego KRRiT Witolda Kołodziejskiego, oraz w dokumencie pt. „Nowa Telemetria – niezależne badania oglądalności usług medialnych (TVP)” wskazano, że badania wykonywane przez ww. firmę nie uwzględniają szeregu istotnych z punktu widzenia konsumpcji mediów cech społeczno-demograficznych, obejmują zbyt mały panel badawczy składający się z 2 tys. gospodarstw

Badania zlecone przez DMP⁹¹ dotyczyły m.in.: analiz premierowych audycji adresowanych dla mniejszości narodowej ukraińskiej i niemieckiej oraz społeczności kaszubskiej, analiz audycji poświęconych edukacji medialnej, monitoringu programów pod kątem jakości oferty programowej, sposobu realizacji zadań programowych, oceny wyemitowanych audycji.

Przedmiotem zleconych badań przez DM było m.in.: sporządzanie raportów i ekspertyz programów informacyjnych, przeprowadzanie monitoringów koncesyjnych, monitoringu emisji przekazów handlowych, wykonanie ilościowych analiz witryn udostępniających video, dostarczanie wyników badań audytorium radia, dostarczanie oprogramowania oraz baz danych telemetrycznych. DM zlecał także badania w zakresie m.in. analiz pod kątem ochrony widzów małoletnich przed niewłaściwymi treściami, analiz obecności i sposobu prezentacji fikcyjnych postaci kobiecych w serialach telewizyjnych, analizę odcinków audycji typu „reality show”, udogodnień dla osób niepełnosprawnych, weryfikacji listy stron internetowych zawierających treści pornograficzne.

Badania przeprowadzone na zlecenie DMM dotyczyły m.in.: rankingu polskich kanałów na YouTube, zagadnienia „Internauci a konsumpcja treści audiowizualnych”, pasywnego pomiaru konsumpcji Internetu.

Badania zlecone przez DS dotyczyły m.in. rynku video i e-video, eksploracji rynku telewizji naziemnej i płatnej, użytkowania Internetu, analiz oglądalności stron oferujących dostęp do treści video, korzystania z telewizji i video na różnych urządzeniach, pomiaru widowni internetowej, konsumpcji treści audiowizualnych, analiz wizerunku osób starszych i niepełnosprawnych w audycjach telewizyjnych, obecności treści video w tzw. nowych mediach.

Wyniki badań służyły m.in. do sporządzania analiz na bieżące potrzeby Rady oraz informacji zamieszczanych w corocznych sprawozdaniach KRRiT z działalności oraz informacjach o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.

(akta kontroli str. 175-212, 303, 4148-4387)

2. W dniu 25 września 2018 r. w KRRiT powołany został Zespół ds. Telemetrii, który opracował „Strategię Realizacji Projektu Telemetria Polska”⁹². Od połowy 2019 r. Przewodniczący KRRiT podejmował działania propagujące projekt⁹³ oraz powołał ciała doradcze⁹⁴ celem jego przygotowania i realizacji.

domowych i rekrutowany przy zgodzie tylko 25% respondentów. W ww. dokumentach wskazano, że zbyt mały panel pozwala na pomiar tylko dużych stacji w porach największej oglądalności, co powoduje, że wyniki dla małych kanałów tematycznych rejestrują nagłe skoki w danych oglądalności o kilkanaście tys. widzów, co podważa ich wiarygodność. W ww. dokumentach podano w wątpliwość wykorzystaną do pomiaru oglądalności technologię oraz transparentność metodologii badań. Mimo krytycznej oceny wartości badań wykonywanych przez ww. firmę (co było przyczynkiem do rozpoczęcia prac nad Projektem/Programem „Telemetria Polska”), KRRiT dokonywała zakupu od tej firmy danych w zakresie odbioru programów telewizyjnych; w latach 2018-2024 zawarto umowy na ten cel na kwotę łączną 2 514,8 tys. zł, z czego do 30 czerwca 2024 r. wydatkowano łącznie 1 838,4 tys. zł.

⁹¹ DMP realizował zadania w badanym zakresie do października 2018 r., tj. do zmiany Regulaminu organizacyjnego Biura KRRiT.

⁹² Kolejne wersje: „Telemetria Polska. Strategia Realizacji Projektu. Wersja 2.0” z dnia 30 kwietnia 2019 r., Wersja 2.2 z dnia 31 sierpnia 2019 r. oraz Wersja 3.0 z dnia 28 lutego 2020 r. pt. „Telemetria Polska. Strategia Realizacji Programu”.

⁹³ <http://www.archiwum.krrit.gov.pl/krrit/telemetria-polska/aktualnosci/news,2836,telemetria-polska---spotkanie-przewodniczacego-krrit-z-reprezentacja-strony-rynkowej.html>,
<http://www.archiwum.krrit.gov.pl/krrit/telemetria-polska/aktualnosci/news,2858,przewodniczaczy-krrit-witold-kolodziejski-oglosil-uruchomienie-jednoznodlowego-pomiaru-mediow.html>.

⁹⁴ <http://www.archiwum.krrit.gov.pl/krrit/telemetria-polska/aktualnosci/news,2865,rada-metodologiczna-przy-projekcie-telemetria-polska.html>,
<http://www.archiwum.krrit.gov.pl/krrit/telemetria-polska/aktualnosci/news,2902,przewodniczaczy-krrit-powolal-rade-metodologiczna-ds-rpd.html>,
<http://www.archiwum.krrit.gov.pl/krrit/telemetria-polska/aktualnosci/news,2908,przewodniczaczy-krrit--powolal-komitet-sterujacy-programu-telemetria-polska.html>;
<http://www.archiwum.krrit.gov.pl/krrit/telemetria-polska/aktualnosci/news,2952,program-telemetria-polska---powstaje-rada-do-spraw-internetu.html>.

W dniu 22 października 2019 r. podpisana została umowa pomiędzy KRRiT a Instytutem Łączności – Państwowym Instytutem Badawczym (Instytut Łączności) na realizację prac badawczo-rozwojowych w zakresie konsumpcji mediów, a w dniu 23 lipca 2020 r. – na prace badawczo-rozwojowe w obszarze telemetrii danych RPD⁹⁵ pomiędzy KRRiT a Naukową i Akademicką Siecią Komputerową – Państwowym Instytutem Badawczym (NASK).

W latach 2018-2022 na realizację Projektu/Programu „Telemetria Polska” wydatkowano 46 267,8 tys. zł, w tym w: 2018 r. – 1 810,7 tys. zł (nie wykorzystano środków niewygasających z upływem 2018 r. w kwocie 13 000 tys. zł⁹⁶), 2019 r. – 8 593,1 tys. zł, 2020 r. – 22 204,8 tys. zł (w tym 14 275,6 tys. zł z wydatków niewygasających z upływem 2020 r.⁹⁷), 2021 r. – 10 019,2 tys. zł, 2022 r. – 3 640 tys. zł.

(akta kontroli str. 299, 3499-4147)

3. W dniu 4 grudnia 2020 r. Przewodniczący KRRiT utworzył – na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 2 ustawy o finansach publicznych – instytucję gospodarki budżetowej pod nazwą Krajowy Instytut Mediów (KIM, Instytut), której nadał statut⁹⁸.

Przewodniczący KRRiT jest organem wykonującym funkcje organu założycielskiego Instytutu i sprawującym nad nim nadzór.

Instytut został utworzony w celu wsparcia realizacji zadań KRRiT w zakresie organizowania badań treści i odbioru usług medialnych oraz platform udostępniania wideo, a także inicjowania postępu naukowo-technicznego.

KIM przejął rolę koordynatora i realizatora działań w obszarze telemetrii⁹⁹, określonych w dokumencie „Telemetria Polska. Strategia realizacji projektu”¹⁰⁰.

W dniu 25 stycznia 2022 r. zostało podpisane „Porozumienie trójstronne dotyczące umowy nr 71/2019”¹⁰¹ pomiędzy KRRiT, KIM oraz Instytutem Łączności, na mocy którego KRRiT przeniosła część praw i obowiązków wynikających z ww. umowy na KIM, a związanych z prowadzeniem Projektu/Programu „Telemetria Polska”.

(akta kontroli str. 3499-4147)

W latach 2020-2024 (I półrocze) na utworzenie KIM oraz realizację przez niego zleconych przez KRRiT zadań wydatkowano do 30 czerwca 2024 r. – 118 279,5 tys. zł, w tym w: 2020 r. – 13 431,8 tys. zł (w tym 13 430,3 tys. zł z wydatków niewygasających z upływem 2020 r.), 2021 r. – 23 171,6 tys. zł (w tym

⁹⁵ ang. Return Path Data (dalej: RPD) sposób pomiaru konsumpcji mediów polegający na zbieraniu danych zwrotnych urządzenia elektronicznego, np. dekodera telewizji cyfrowej.

⁹⁶ Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 2018 r. w sprawie wydatków budżetu państwa, które w roku 2018 nie wygasają z upływem roku budżetowego (Dz. U. poz. 2346).

⁹⁷ Według rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 2020 r. w sprawie wydatków budżetu państwa, które w roku 2020 nie wygasają z upływem roku budżetowego (Dz. U. poz. 2422) w cz. 09 wydatki niewygasające ustalono na 27 705,9 tys. zł, w tym na: dotację dla instytucji gospodarki budżetowej (Krajowego Instytutu Mediów) powołanej w trybie art. 23 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, ze zm.; dalej „ustawa o finansach publicznych”), dla której organem założycielskim jest Przewodniczący KRRiT, na pierwsze wyposażenie w środki obrotowe – 11 952,9 tys. zł; Projekt „Telemetria Polska” – 15 753 tys. zł.

⁹⁸ Statut stanowił załącznik do zarządzenia nr 2 Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 4 grudnia 2020 r. w sprawie utworzenia i nadania statutu instytucji gospodarki budżetowej pod nazwą „Krajowy Instytut Mediów”.

⁹⁹ Telemetria stanowi dziedzinę telekomunikacji zajmującą się technikami przesyłu wartości pomiarowych na odległość.

¹⁰⁰ Dokument z dnia 30 kwietnia 2019 r., opracowany w Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji, opisujący kierunki, etapy i metody oraz koszty i pożądane rezultaty realizacji w Polsce jednoźródłowego pomiaru konsumpcji mediów.

¹⁰¹ Dotyczące prowadzenia prac badawczo-rozwojowych w zakresie realizacji Projektu/Programu „Telemetria Polska”.

15 344,3 tys. zł z wydatków niewygasających z upływem 2021 r.¹⁰²), 2022 r. – 32 665,3 tys. zł, 2023 r. – 31 671,4 tys. zł, do 30 czerwca 2024 r. – 17 339,4 tys. zł.

Przewodniczący KRRiT zawarł z KIM łącznie osiem umów, w tym w:

1) 2021 r. – umowę nr 40/2021 z dnia 23 września 2021 r., na kwotę łączną 22 223,5 tys. zł (po zmianie – 9 207,5 tys. zł) na realizację czterech zadań: 1. Wykonanie Badania Założycielskiego (BZ)¹⁰³; 2. Wykonanie fuzji danych; 3. Zapewnienie dostępu do danych panelu RPD; 4. Przeprowadzenie prac badawczo-rozwojowych w zakresie technologii watermarking¹⁰⁴; na realizację umowy wydatkowano 9 207,5 tys. zł¹⁰⁵;

2) 2022 r. – dwie umowy:

– nr 13/2022 z dnia 25 kwietnia 2022 r. na kwotę 46 762,2 tys. zł na realizację trzech zadań: 1. Wykonanie BZ i publikacja wyników; 2. Rozbudowa i utrzymanie panelu telemetrycznego; 3. Budowa środowiska telemetrycznego i produkcja wyników; środki zostały wydatkowane w całości¹⁰⁶;

– nr 45/2022 z dnia 16 września 2022 r., której przedmiotem było przeprowadzenie przez KIM prac badawczo-rozwojowych, mających na celu udoskonalenie badania statystycznego rynku mediów w ramach Programu badań statystycznych statystyki publicznej (Pbssp) poprzez rozwój techniki watermarkingu oraz repozytorium materiałów audiowizualnych i stworzenie metod połączenia ich z danymi telekomunikacyjnymi pozyskanymi w ramach statystyki publicznej; na realizację umowy do dnia 30 czerwca 2024 r. wydatkowano 8 282,4 tys. zł.

W dniu 24 maja 2024 r. zostało zawarte Porozumienie do umowy 45/2022, zgodnie z którym strony postanowiły zawiesić realizowanie umowy w zakresie dotyczącym realizacji Pracy nr 2 do dnia 31 grudnia 2024 r., w związku z brakiem możliwości wykonania Pracy nr 2 ze względu na brak danych RPD od operatorów telekomunikacyjnych spowodowanych m.in. wycofaniem przez operatorów zgód na udział w programie badań w zakresie statystyki publicznej złożonych w 2022 r.

3) 2023 r. – cztery umowy:

– nr 14/2023 z dnia 4 kwietnia 2023 r. na kwotę 22 147,7 tys. zł na realizację zadania: Wykonanie BZ i publikacja wyników (dane za rok 2022 i I półrocze 2023 r.); środki zostały wydatkowane w całości;

– nr 21/2023 z dnia 24 maja 2023 r. na kwotę 20 015,7 tys. zł (po zmianie – 20 061,0 tys. zł) na wykonanie zadania: Wykonanie badania Audio Track

¹⁰² Według rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 2021 r. w sprawie wydatków budżetu państwa, które w roku 2021 nie wygasają z upływem roku budżetowego (Dz. U. poz. 2407) w cz. 09 wydatki niewygasające ustalono na 17 686 tys. zł, w tym na rozbudowę i utrzymanie panelu telemetrycznego w oparciu o wyniki badania założycielskiego – 17 521 tys. zł.

¹⁰³ Badanie konsumpcji mediów w Polsce (radio, telewizji i Internetu) w formie jednoźródłowego pomiaru populacyjnego (dane są zbierane w sposób ciągły), obejmujące gospodarstwa domowe wylosowane z próby TERYT GUS (baza wszystkich adresów w Polsce). W ramach BZ zbierane są informacje dotyczące zachowań konsumenckich w zakresie korzystania z radio, telewizji i Internetu oraz urządzeń służących do odbioru tych mediów. Badanie obejmuje gospodarstwa domowe, w których przeprowadzane są wywiady z głową gospodarstwa oraz tzw. pantry check, czyli spis urządzeń służących domownikom do korzystania z mediów. Częścią badania są także ankiety przeprowadzane wśród pozostałych członków gospodarstwa domowego. Badanie obejmuje korzystanie z mediów w gospodarstwach domowych oraz konsumpcję indywidualną osób w wieku 4+.

¹⁰⁴ Metoda pomiaru konsumpcji mediów oparta o proces ukrywania informacji cyfrowych w sygnale radiowym lub telewizyjnym.

¹⁰⁵ W tym w: 2021 r. – 9 111,4 tys. zł, 2022 r. – 96,1 tys. zł.

¹⁰⁶ Kwota wydatkowana do 30 czerwca 2024 r. – 46 173,6 tys. zł, w tym w 2022 r. – 43 575,4 tys. zł i w 2023 r. – 2 598,2 tys. zł. Końcowa faktura z dnia 24 lipca 2024 r. na kwotę 588,5 tys. zł (tj. łącznie wydatkowano 46 762,2 tys. zł).

- i publikacja wyników; na realizację umowy do dnia 30 czerwca 2024 r. wydatkowano 11 559,6 tys. zł¹⁰⁷;
- nr 55/2023 z dnia 29 września 2023 r. na kwotę 21 974,7 tys. zł (po zmianie – 22 470,1 tys. zł) na wykonanie zadania „Wykonanie BZ i publikacja wyników (dane za 2023 rok oraz I półrocze 2024 r.); na realizację umowy do 30 czerwca 2024 r. wydatkowano 8 093,3 tys. zł;
 - nr 67/2023 z dnia 30 listopada 2023 r. na kwotę 457,3 tys. zł na wykonanie badania jakościowego „Fake News”; środki zostały wydatkowane w całości;
- 4) 2024 r. – umowę nr 24/2024 z dnia 19 czerwca 2024 r. na kwotę 13 506,4 tys. zł na wykonanie pięciu zadań¹⁰⁸; na realizację umowy do 30 czerwca 2024 r. nie wydatkowano środków.

W wyniku realizacji umów zawartych z KRRiT – KIM opracował i opublikował raporty dotyczące m.in. Badania Założycielskiego¹⁰⁹, Audio Track (rynk lokalne i rynek ogólnopolski)¹¹⁰, zasięgów telewizji lokalnych¹¹¹.

Cel Projektu/Programu „Telemetria Polska” został zrealizowany poprzez stworzenie jednoźródłowego pomiaru populacyjnego (BZ). Założono jednakże, iż docelowym pomiarem konsumpcji mediów będzie jednoźródłowy panel pasywny, a miernikiem badawczym do pomiaru pasywnego – smartfon z zainstalowanym oprogramowaniem badawczym. Zrezygnowano z wykorzystania opasek telemetrycznych jako miernika badawczego, co – jak wskazał Przewodniczący KRRiT, p. Maciej Świrski – było efektem badań i testów przeprowadzanych przez Instytut Łączności. Przewodniczący KRRiT wyjaśnił, że *Podstawowym problemem okazała się żywotność baterii oraz czułość mikrofonów, które miały umożliwić odbiór dźwięku. Producent opasek, odpowiedzialny za przygotowanie prototypu, nie był w stanie rozwiązać tych problemów technicznych i zrezygnował z dalszych prac z powodu braku możliwości dotrzymania zakładanych terminów. Dodatkowo, szacowanie kosztów opracowania wersji produkcyjnej oraz wdrożenia opasek telemetrycznych wykazało brak opłacalności tego rozwiązania.*

(akta kontroli str. 299-303, 2699, 4423-4542)

4. NIK zwraca uwagę, że w latach 2023-2024 Przewodniczący KRRiT nie zrealizował zadania pn. „Badanie odbioru sygnału stacji telewizyjnych w Polsce na podstawie ścieżki zwrotnej (Return Path Data)” (Badanie), wskazanym w załączniku do rozporządzenia ws. statystyki publicznej na rok 2023 oraz w załączniku do rozporządzenia ws. statystyki publicznej na rok 2024.

Zgodnie z ww. załącznikiem do rozporządzeń, Przewodniczący KRRiT był zobowiązany do wyznaczenia operatorów świadczących usługi rozprowadzania programów telewizyjnych – na podstawie zgody tych podmiotów do wzięcia udziału w Badaniu. Operatorzy wycofali wstępne zgody na uczestnictwo w Badaniu, co było główną przyczyną niezrealizowania powyższego zadania.

¹⁰⁷ W tym w: 2023 r. – 4 313,7 tys. zł, 2024 r. – 7 245,9 tys. zł.

¹⁰⁸ Tj.: 1. Przygotowanie do 30 listopada 2024 r. 1200 nowych mierników telemetrycznych; 2. Przeprowadzenie do 30 listopada 2024 r. rekrutacji uzupełniającej do panelu telemetrycznego KIM; 3. Utrzymanie panelu KIM od 1 lipca 2024 r. do 31 marca 2025 r.; 4. Utrzymanie środowiska teleinformatycznego od 1 lipca 2024 r. do 31 marca 2025 r.; 5. Dwa etapy: do 30 listopada 2024 r. – stworzenie środowiska produkcyjnego oraz do 31 marca 2025 r. rozszerzenie funkcjonalności ww. środowiska). Aneks nr 2 z dnia 18 grudnia 2024 r. zmieniono zakres zadań i wynagrodzenie za ich realizację – z uwagi na ograniczenia budżetowe w 2025 r.; przewidziano zawarcie stosownego porozumienia o rozwiązaniu umowy w związku z brakiem realizacji w 2025 r. zadań 3, 4 i 5 (etap 2).

¹⁰⁹ Badanie przeprowadzane w formie wywiadów i ankiet oraz spisu urzędzeń służących do korzystania z mediów.

¹¹⁰ Badanie Audio Track, prowadzone przez KIM od lutego 2022 r., jest realizowane metodą wywiadów telefonicznych.

¹¹¹ Do 30 czerwca 2024 r. zostały opublikowane dwa raporty/informacje dot. telewizji lokalnych pt. „Zasięgi telewizji lokalnych” (pomiar styczeń – grudzień 2023, lipiec 2023 – czerwiec 2024). Badania były prowadzone w oparciu o deklaracje panelistów jako moduł w ramach badania Audio Track.

(akta kontroli str. 2640-2641, 2697-2699, 3499-4147, 4388-4448, 4499, 4518-4542)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następującą nieprawidłowość:

Przewodniczący KRRiT nie zapewnił przeprowadzenia na docelowej próbie, z zastosowaniem miernika badawczego do pomiaru pasywnego, badań dotyczących oglądalności telewizji ogólnopolskich i opublikowania ich wyników, mimo że – zgodnie z założeniami Projektu/Programu „Telemetria Polska” – badania takie miały obejmować całość mediów, z zastosowaniem nowoczesnych technik do prowadzenia badania pasywnego.

Byli Przewodniczący KRRiT, p. Witold Kołodziejski, oraz Przewodniczący KRRiT, p. Maciej Świrski, wyjaśnili m.in., że przyczyną powyższego była wciąż trwająca faza testowa modelu pasywnego badania oglądalności. Publikacja wyników planowana była dopiero po pełnej weryfikacji technologii i rozbudowie panelu do 10 tys. uczestników, co miało nastąpić w 2025 r. Wcześniejsze ujawnienia niekompletnych danych mogłoby zaszkodzić rynkowi reklamy w mediach elektronicznych, dlatego KRRiT zdecydowała o wstrzymaniu publikacji wyników. Do czasu pełnego wdrożenia badania oglądalności przez KIM, badanie prowadzone przez firmę AGB Nielsen Research sp. z o.o. jest jedynym, mimo licznych zastrzeżeń, badaniem spełniającym wymagania Departamentu Monitoringu Biura KRRiT.

Nie kwestionując powyższych wyjaśnień, NIK wskazuje, że rozpoczęte przez KRRiT w 2018 r. prace nad Projektem/Programem „Telemetria Polska”, kontynuowane od 2021 r. przez KIM, są długotrwałe. Do dnia 30 czerwca 2024 r. brak było wyników badań dotyczących oglądalności telewizji ogólnopolskich, mimo że właśnie krytyczna ocena wyników badań w tym zakresie, realizowanych przez podmiot zewnętrzny, była przyczynkiem do rozpoczęcia prac nad Projektem/Programem „Telemetria Polska”. Należy zauważyć ponadto, że dotychczas cel tego Projektu/Programu został zrealizowany poprzez stworzenie jedynie jednoźródłowego pomiaru populacyjnego, mimo że docelowym pomiarem konsumpcji mediów miał być jednoźródłowy panel pasywny.

(akta kontroli str. 299, 2642, 2699)

OCENA CZĄSTKOWA

Rada organizowała badania treści i odbioru usług medialnych oraz platform udostępniania wideo m.in. poprzez zlecenie ww. badań podmiotom zewnętrznym, jak i pracownikom właściwych merytorycznie departamentów w Biurze KRRiT. Od 2018 r. powyższe zadania były realizowane również w ramach Projektu/Programu „Telemetria Polska”, a od 2021 r. – przez utworzoną przez Przewodniczącego KRRiT instytucję gospodarki budżetowej pod nazwą Krajowy Instytut Mediów. Stwierdzono jednakże, iż Przewodniczący KRRiT nie zapewnił przeprowadzenia na docelowej próbie, z zastosowaniem miernika badawczego do pomiaru pasywnego, badań dotyczących oglądalności telewizji ogólnopolskich i opublikowania ich wyników, mimo że – zgodnie z założeniami Projektu/Programu „Telemetria Polska” – badania takie miały obejmować całość mediów, z zastosowaniem nowoczesnych technik do prowadzenia badania pasywnego. NIK zwraca ponadto uwagę, że w latach 2023-2024 Przewodniczący KRRiT nie zrealizował zadania pn. „Badanie odbioru sygnału stacji telewizyjnych w Polsce na podstawie ścieżki zwrotnej (Return Path Data)”, co wynikało jednakże z odmów operatorów świadczących usługi rozprowadzania programów telewizyjnych w uczestnictwie w ww. badaniu.

7. Prowadzenie punktu kontaktowego w celu dostarczania informacji i odbierania skarg w kwestiach związanych z dostępnością usług medialnych dla osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu

Opis stanu faktycznego

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 15 ustawy o RTV do zadań KRRiT należy prowadzenie punktu kontaktowego w celu dostarczania informacji i odbierania skarg w kwestiach związanych z dostępnością usług medialnych dla osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu¹¹² (dalej: punkt kontaktowy).

Według § 19 pkt 15 regulaminu organizacyjnego Biura KRRiT z 2018 r. punkt kontaktowy prowadzi Departament Prezydialny we współpracy z Departamentem Monitoringu.

W okresie od 1 listopada 2021 r. do 30 czerwca 2024 r. przedmiotowy punkt nie był prowadzony online, o czym szerzej w sekcji „Stwierdzone nieprawidłowości”.

Na stronie internetowej KRRiT znajdowała się zakładka „Załatw sprawę”, „Złóż skargę, wniosek lub opinię”¹¹³, przy czym nie została ona utworzona w związku z wejściem w życie przepisu nakładającego na KRRiT obowiązek prowadzenia punktu kontaktowego (ostatnia aktualizacja deklaracji dostępności była przeprowadzona w lutym 2021 r.).

W KRRiT nie zostały opracowane wewnętrzne regulacje dotyczące organizacji i trybu pracy punktu kontaktowego, w tym sposobu składania skarg oraz dostarczania informacji dla osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz słuchu. Ponadto w KRRiT nie podejmowano działań proaktywnych w zakresie dostarczania informacji w kwestiach związanych z dostępnością usług medialnych w związku z zadaniem dotyczącym prowadzenia punktu kontaktowego. W okresie objętym kontrolą do KRRiT nie wpływały skargi na działalność punktu kontaktowego.

W trakcie kontroli na stronie internetowej KRRiT utworzono zakładkę „Punkt kontaktowy – dostępność usług medialnych”¹¹⁴ z następującą informacją: „W celu skierowania zapytania lub złożenia skargi w kwestiach związanych z dostępnością usług medialnych dla osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu prosimy o przesłanie wiadomości na adres: skargi@krrit.gov.pl lub o skorzystanie z poniższych formularzy: Formularz skargi na audycję, program lub serwis VOD; Formularz wniosku, opinii lub postulatu”.

(akta kontroli str. 2005-2010, 2014-2016, 2019-2030, 2031-2036, 2037-2040)

Stwierdzone nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następującą nieprawidłowość:

¹¹² Zadanie, dodane ustawą z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o kinematografii, z dniem 1 listopada 2021 r., wynika z transpozycji do prawa krajowego art. 7 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z 14 listopada 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych). Zgodnie z art. 7 ust. 4 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych każde państwo członkowskie wyznacza pojedynczy, łatwo dostępny – w tym dla osób z niepełnosprawnościami – publiczny punkt kontaktowy online w celu dostarczania informacji i odbierania skarg w kwestiach związanych z dostępnością, o których mowa w niniejszym artykule.

¹¹³ www.gov.pl/web/krrit/zloz-skarge-wniosek-lub-opinie.

¹¹⁴ <https://www.gov.pl/web/krrit/punkt-kontaktowy-dostepnoscia-uslug-medialnych>.

W okresie od 1 listopada 2021 r. do 30 czerwca 2024 r. Rada nie prowadziła punktu kontaktowego online w celu dostarczania informacji i odbierania skarg w kwestiach związanych z dostępnością usług medialnych dla osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu, co stanowiło naruszenie art. 6 ust. 2 pkt 15 ustawy o RTV.

Dyrektor Departamentu Prezydialnego, p. Anna Szydłowska-Żurawska, wyjaśniła, że: *komunikaty zamieszczane na stronie internetowej KRRiT oraz istniejący tam formularz w sprawach skarg i wniosków spełniają funkcje określone w art. 6 ust. 2 pkt 15 ustawy o radiofonii i telewizji. Ponadto wyjaśniła, że byłoby ekonomicznie nieuzasadnione, aby w tej sytuacji tworzyć dodatkowe struktury organizacyjne bez uwzględnienia wydatków budżetowych, czy bez dbałości o ich wysokość (na taki rodzaj realizacji omawianych zadań zdecydowało się kilka krajów UE, m.in. tworząc i obsługując stronę internetową niezależną od ogólnej strony) (...). Przy realizacji tego przepisu KRRiT miała na uwadze zarówno swoje ustawowe kompetencje, jak i faktyczne możliwości wykonania tego zobowiązania, ponieważ wraz z wejściem w życie tej regulacji KRRiT nie została wyposażona w żadne dodatkowe uprawnienia wobec nadawców, a z kolei na nich ustawa nie nałożyła żadnych dodatkowych zobowiązań prawnych. Należy podkreślić, iż art. 6 ust. 2 pkt 15 ustawy nie zawiera żadnych dyrektyw w zakresie formy prowadzenia punktu kontaktowego, w szczególności nie zawiera dyrektywy nakazującej specjalne wyodrębnienie punktu kontaktowego czy jego specjalne oznaczenie. Nadmienić trzeba, iż z przepisu DUAM wynika, aby był to punkt prowadzony online.*

Były Przewodniczący KRRiT, p. Witold Kołodziejski, wyjaśnił, że: *nie ma wiedzy na temat prowadzenia punktu kontaktowego.*

Przewodniczący KRRiT, p. Maciej Świrski, wyjaśnił, że: *formularz w sprawach skarg i wniosków zamieszczony na stronie internetowej KRRiT służy do kontaktu, czyli spełnia funkcje celowościowe przywołanego przepisu, aby pisma od odbiorców, w tym odbiorców z niepełnosprawnościami wzroku/słuchu docierały bezpośrednio do właściwej komórki organizacyjnej i jej pracowników oraz były w odpowiedni sposób załatwiane. W złożonych wyjaśnieniach wskazał ponadto, że: z brzmienia przepisu wynika, że punkt kontaktowy ma służyć przede wszystkim odbiorcom, a nie tylko tym dotkniętym niepełnosprawnościami wzroku/słuchu.*

Najwyższa Izba Kontroli nie podziela złożonych wyjaśnień, wskazując, że Rada nie podjęła w kontrolowanym okresie działań zmierzających do uruchomienia punktu kontaktowego w związku z nowym obowiązkiem, wynikającym z art. 6 ust. 2 pkt 15 ustawy o RTV. Zdaniem NIK punkt kontaktowy powinien przyczyniać się do niwelowania przeszkód w przepływie informacji i może stanowić narzędzie do monitorowania kierunków zmian w zakresie jakości udogodnień zapewnianych osobom z niepełnosprawnościami wzroku i słuchu. Natomiast informacje dostarczane za jego pośrednictwem winny być łatwo dostępne i aktualizowane.

Niezależnie od powyższego nieprawidłowość została – w części – usunięta w trakcie kontroli poprzez uruchomienie na stronie internetowej KRRiT zakładki, informującej o możliwości oraz formie skierowania zapytania lub złożenia skargi¹¹⁵, przy czym w dalszym ciągu za pośrednictwem punktu kontaktowego KRRiT nie dostarcza informacji w kwestiach związanych z dostępnością usług medialnych dla osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu.

(akta kontroli str. 2005-2010, 2014-2016, 2019-2030, 2031-2036, 2037-2040, 2634-2642, 2686-2711)

¹¹⁵ Punkt kontaktowy – dostępność usług medialnych – Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji – Portal Gov.pl; Dane kontaktowe – Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji – Portal Gov.pl.

OCENA CZĄSTKOWA

Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia brak realizacji przez Radę w okresie od 1 listopada 2021 r. do 30 czerwca 2024 r. zadania określonego w art. 6 ust. 2 pkt 15 ustawy o RTV. W trakcie kontroli częściowo usunięto przedmiotową nieprawidłowość poprzez uruchomienie na stronie internetowej KRRiT zakładki, informującej o możliwości oraz formie kierowania zapytania lub złożenia skargi, jednakże w dalszym ciągu za pośrednictwem punktu kontaktowego Rada nie dostarcza informacji w kwestiach związanych z dostępnością usług medialnych dla osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu.

OBSZAR

Opis stanu faktycznego

8. Rozpatrywanie skarg i wniosków

1. W okresie objętym kontrolą tryb przyjmowania, ewidencjonowania oraz załatwiania skarg i wniosków w Biurze KRRiT regulowała „Procedura rozpatrywania skarg i wniosków w Wydziale ds. Skarg i Wniosków (WSW) Departamentu Prezydialnego z dnia 2 lipca 2020 r., wydanie IV”. Celem procedury było ustalenie optymalnego, nadzorowanego systemu rozpatrywania skarg i wniosków wpływających do Biura KRRiT, umożliwiającego dochowanie terminów określonych w Kpa.

Zgodnie z § 19 pkt 6 i 6a regulaminu organizacyjnego Biura KRRiT z 2018 r. Departament Prezydialny prowadzi sprawy z zakresu skarg i wniosków, petycji, interpelacji, z uwzględnieniem właściwości merytorycznej innych departamentów oraz z zakresu skarg użytkowników platform udostępniania wideo na rozstrzygnięcia dostawców platform udostępniania wideo, o których mowa w art. 47t ust. 1-3 ustawy o RTV. Powyższe wypełniało dyspozycję określoną w § 3 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków¹¹⁶.

W trakcie kontroli w gablocie ogłoszeniowej przy wejściu do siedziby Biura KRRiT umieszczono informację, o której mowa § 3 ust. 2 rozporządzenia ws. skarg i wniosków.

Dyrektor Biura KRRiT, p. Maciej Myszkowski, wyjaśnił, że w dotychczasowej praktyce uznano, że taka informacja nie jest konieczna ze względu na wewnętrzne uregulowania pracy Wydziału ds. Skarg i Wniosków, który nie przyjmuje bezpośrednio interesariuszy, a informacji o sposobie składania skarg udzielają pracownicy Kancelarii Ogólnej. Stosowna informacja – odrębna zakładka („Składanie skarg i wniosków”) zamieszczona została na stronie internetowej KRRiT – strona główna. Do modułu prowadzi także zakładka „Załatw sprawę”. Na stronie KRRiT zamieszczone są dwa formularze służące do składania skarg i wniosków, podany jest również adres e-mail przeznaczony do tego celu oraz adres pocztowy.

(akta kontroli str. 2012-2013, 2025-2030, 2051-2053, 2068, 2080-2088)

W kontrolowanym okresie w Wydziale ds. Skarg i Wniosków Departamentu Prezydialnego prowadzony był rejestr skarg i wniosków przekazywanych do załatwienia według właściwości oraz rejestr skarg, wniosków, zapytań i opinii załatwianych bezpośrednio¹¹⁷.

(akta kontroli str. 4550-4854)

W badanym okresie do KRRiT wpłynęło:

- w 2016 r. – 13 624 skarg i wniosków, w tym: 12 304 petycji i 1 320 skarg indywidualnych, z czego 113 nie należało do kompetencji Rady i przekazano

¹¹⁶ Dz. U. Nr 5, poz. 46, dalej: rozporządzenie ws. skarg i wniosków.

¹¹⁷ Od 2021 r. – dodatkowo rejestr skarg, wniosków, zapytań i opinii załatwianych bezpośrednio dotyczących ustawowych obszarów działalności KRRiT.

je do innych organów zgodnie z właściwością; skargi i wnioski dotyczyły m.in.: aspektów programowych – 616, opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych (abonament) – 276, reklam – 77;

- w 2017 r. – 2 110 skarg i wniosków¹¹⁸, w tym 148 nie należało do kompetencji Rady i przekazano je do innych organów zgodnie z właściwością; skargi i wnioski dotyczyły m.in.: aspektów programowych – 1 310, abonamentu – 255, reklam – 68;
- w 2018 r. – 2 093 skarg i wniosków¹¹⁹, z czego 75 nie należało do kompetencji Rady i przekazano je do innych organów zgodnie z właściwością; skargi i wnioski dotyczyły m.in.: aspektów programowych – 1 438, abonamentu – 203, reklam – 63;
- w 2019 r. – 1 564 skarg i wniosków¹²⁰, z czego 57 nie należało do kompetencji Rady i przekazano je do innych organów zgodnie z właściwością; skargi i wnioski dotyczyły m.in.: aspektów programowych – 1 161, abonamentu – 124, reklam – 48;
- w 2020 r. – 2 922 skarg i wniosków¹²¹, z czego 39 nie należało do kompetencji Rady i przekazano je do innych organów zgodnie z właściwością; skargi i wnioski dotyczyły m.in.: aspektów programowych – 2 534, abonamentu – 72, reklam – 40;
- w 2021 r. – 1 311 skarg i wniosków¹²², z czego 30 nie należało do kompetencji Rady i przekazano je zgodnie z właściwością do innych organów; skargi i wnioski dotyczyły m.in.: aspektów programowych – 894, przyznawania koncesji na nadawanie programów – 135, abonamentu – 52, reklam – 36;
- w 2022 r. – 1 404 skarg i wniosków¹²³, z czego 43 nie należało do kompetencji Rady i przekazano je zgodnie z właściwością do innych organów; skargi i wnioski dotyczyły m.in.: aspektów programowych – 880, przyznawania koncesji na nadawanie programów – 76, abonamentu – 55, reklam – 31;
- w 2023 r. – 11 472 skarg i wniosków¹²⁴, z czego 21 nie należało do kompetencji Rady i przekazano je zgodnie z właściwością do innych organów; skargi i wnioski dotyczyły m.in.: aspektów programowych – 2 500;
- w 2024 r. (do 30 czerwca) – 1 438¹²⁵, z czego sześć nie należało do kompetencji Rady i przekazano je zgodnie z właściwością do innych organów; skargi i wnioski dotyczyły m.in.: aspektów programowych – 579, abonamentu – 32, reklam – 11.

(akta kontroli str. 2094-2097)

¹¹⁸ Ponadto 194 skargi w sprawie audycji „Kwadrans polityczny” (emisja w TVP 1), 219 w sprawie odcinka serialu „Na wspólnie” (emisja w TVN), 248 w sprawie spotu reklamowego portalu „wp.pl”.

¹¹⁹ Ponadto 599 skarg w sprawie audycji „Minęła 20” (emisja w TVP Info), 133 w sprawie dwóch wydań „Wiadomości” (emisja w TVP 1).

¹²⁰ Ponadto 152 skargi w sprawie audycji „Fakty” (emisja w TVN), 50 w sprawie audycji „Wiadomości” (emisja w TVP 1), 37 w sprawie reportażu „Inwazja” (emisja w TVP 1), 27 w sprawie programu TVN.

¹²¹ Ponadto 1 259 skarg w sprawie audycji „Rodzinny express” (emisja w TVP 2), 93 w sprawie audycji „Hotel Paradise” (emisja w TVN), 133 w sprawie wielkości tłumacza migowego, 72 w sprawie audycji „W tyle wizji” (emisja w TVP Info).

¹²² Ponadto 39 skarg w sprawie audycji „Hotel Paradise” (emisja w TVN), 77 w sprawie audycji „Wiadomości” (emisja w TVP 1), 44 w sprawie audycji „Warto rozmawiać” (emisja w TVP 1).

¹²³ Ponadto 44 453 skargi w sprawie koncesji dla TVN S.A., 291 w sprawie audycji „Królowe życia” (emisja w TTV), 213 w sprawie audycji „Zaczni od nowa” (emisja w TVP 2).

¹²⁴ W tym w sprawie reportażu „Bielmo. Franciszkańska 3” (emisja w TVN) – 6 058 skarg, w sprawie audycji „Wiadomości” (emisja w TVP 1) – 1 839, w sprawie relacji z „Marszu 4 czerwca” (emisja w TVP Info) – 800.

¹²⁵ W tym 496 w sprawie audycji „29 lat bezkarności. Fenomen...” (emisja w TVN), 133 w sprawie wypowiedzi J. P. (emisja w TV Republika).

2. Szczegółowymi badaniami kontrolnymi objęto 93 skargi¹²⁶ oraz dziewięć wniosków o wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ukarania nadawcy karą pieniężną na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy o RTV¹²⁷.

W wyniku badania stwierdzono m.in., że:

- 1) skargi/wnioski nie były załatwiane w trybie określonym w Kpa w zakresie terminu załatwienia skargi/wniosku, informowania skarżącego/wnioskodawcy o sposobie załatwienia skargi/wniosku, elementów zawiadomienia o sposobie załatwienia skargi/wniosku (o czym szerzej w sekcji – „Stwierdzone nieprawidłowości”);
- 2) część korespondencji nie była rejestrowana w rejestrze skarg i wniosków, a zapisy w rejestrze nie pozwalały na ustalenie, czy zarejestrowane pismo jest skargą, wnioskiem, opinią czy petycją oraz nie zawierały terminu ani przebiegu załatwienia sprawy (o czym szerzej w sekcji „Stwierdzone nieprawidłowości”);
- 3) w rejestrze skarg i wniosków ujęto i zakwalifikowano jako skargi na działalność nadawców dziewięć wniosków o wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ukarania nadawcy karą pieniężną na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy o RTV (o czym szerzej w sekcji „Stwierdzone nieprawidłowości”);
- 4) niejednolicie załatwiano skargi/wnioski, informując skarżących/wnioskodawców o braku możliwości podjęcia działań ze względu na upływ terminu wskazanego w art. 20 ust. 1 ustawy o RTV bądź podejmując takie działania, mimo upływu wskazanego terminu (o czym szerzej w sekcji „Stwierdzone nieprawidłowości”);
- 5) wpływające skargi/wnioski rozpatrywano długotrwale (o czym szerzej w sekcji „Stwierdzone nieprawidłowości”).

(akta kontroli str. 2000-2004, 2011, 2017-2018, 2041-2045, 2046-2050, 2088-2209, płyta CD)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. W KRRiT nie zapewniono rozpatrywania skarg i wniosków zgodnie z przepisami Kpa w zakresie terminu załatwienia skargi/wniosku, informowania skarżącego/wnioskodawcy o sposobie załatwienia skargi/wniosku, elementów zawiadomienia o sposobie załatwienia skargi/wniosku, mimo opracowania „Procedury rozpatrywania skarg i wniosków (...)”, której celem było ustalenie optymalnego, nadzorowanego systemu rozpatrywania skarg i wniosków wpływających do Biura KRRiT, umożliwiającego dochowanie terminów określonych w Kpa.

Dyrektor Departamentu Prezydialnego, p. Anna Szydłowska-Żurawska, wyjaśniła, że *KRRiT w kontaktach z interesariuszami kieruje się zasadą załatwiania spraw bez zbędnej zwłoki, jednak nie jest to działanie oparte na wytycznych Kodeksu postępowania administracyjnego, gdyż nie ma w tych przypadkach takiego wymogu formalnego.*

Były Przewodniczący KRRiT, p. Witold Kołodziejski, w zakresie niestosowania w sprawach skarg i wniosków przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, wyjaśnił: *obecnie, jako ekspert w Departamencie Strategii KRRiT nie mam możliwości poddania analizie prawnej procedur, które były stosowane w KRRiT na długo przed objęciem przeze mnie funkcji*

¹²⁶ Dobór celowy – skargi kierowane do KRRiT przez: Rzecznika Praw Obywatelskich, Radę Mediów Narodowych oraz Helsińską Fundację Praw Człowieka.

¹²⁷ Dobór celowy – sprawy rozpatrzone przez WSA, a następnie – przez NSA.

Przewodniczącego i nie były zmieniane w trakcie mojej kadencji. Nie przypominam sobie również, aby w tym czasie zgłaszane były do KRRiT zastrzeżenia związane z niestosowaniem przepisów Kpa w sprawie wpływających skarg i wniosków.

Przewodniczący KRRiT, p. Maciej Świrski, wyjaśnił, że *ustawa o RTV jest aktem szczególnym, co oznacza, iż w odniesieniu do innych regulacji prawnych, w tym ustawowych, ma ona pierwszeństwo stosowania (reguła kolizyjna lex specialis derogat legi generali). Ustawa o radiofonii i telewizji, poza jednym przepisem (art. 41 ust. 4) wprost nie odwołuje się do Kpa, zastrzegając w swej treści „o ile ustawa nie stanowi inaczej”. W innych przepisach wprost podkreślana jest odrębność przepisów u.r.t. w odniesieniu do przepisów Kpa (por. art. 56 ust. 3). Ustawodawca podkreślił w ustawie o radiofonii i telewizji wyspecjalizowany charakter organu konstytucyjnego jakim jest KRRiT stwierdzając w art. 5 u.r.t., iż tworzy się Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, zwaną dalej „Krajową Radą”, jako organ państwowy właściwy w sprawach radiofonii i telewizji. Oczywistym jest zatem, iż ta wyłączna i wyspecjalizowana właściwość kompetencyjna należy do organu także w odniesieniu do otrzymywanej korespondencji od różnych podmiotów zawierających różne uwagi, spostrzeżenia, wnioski, postulaty w odniesieniu do oferty programowej dostawców audiowizualnych usług medialnych (...). O odrębności postępowań prowadzonych w KRRiT świadczy też art. 13 ust. 1 u.r.t. stanowiący, że: „Nadawca kształtuje program samodzielnie w zakresie zadań określonych w art. 1 ust. 1 i ponosi odpowiedzialność za jego treść”. Jest to zasada autonomii programowej nadawcy. Oznacza to, że wystąpienia odbiorców, w których zgłaszają oni swoje uwagi co do kształtu programu, czasu emisji poszczególnych pozycji programowych, tzw. powtórek programowych itp. nie mogą być i nie są rozpatrywane w trybie Kpa, ponieważ po pierwsze są to pozaustawowe uwagi, w których organ nie może podejmować interwencji i zobowiązywać na przykład nadawcy do emisji jakiejś audycji, lub jej emisji w określonym czasie.*

Najwyższa Izba Kontroli nie podziela powyższych wyjaśnień, wskazując, że – zgodnie z art. 6 Kpa – organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Ustawa o RTV nie normuje trybu i sposobu rozpatrywania skarg/wniosków (w tym dotyczących działalności nadawców), wobec czego zastosowanie mają przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 2 tej ustawy, Kodeks postępowania administracyjnego normuje (...) postępowanie w sprawie skarg i wniosków (Dział VIII) przed organami państwowymi, organami jednostek samorządu terytorialnego oraz przed organami organizacji społecznych. NIK zauważa, że wyłączenie stosowania w tym zakresie przepisów Kpa może nastąpić w drodze ustawy tak, jak to ma miejsce w przypadku (przykładowo) art. 32 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko¹²⁸.

(akta kontroli str. 2046-2050, 2069-2076, 2078, 2089-2091, 2092-2093, 2107-2209, 2689-2711, 2714-2721)

2. W KRRiT nie zapewniono kompletności rejestru skarg i wniosków oraz jego prowadzenia w sposób umożliwiający kontrolę przebiegu i terminów załatwienia poszczególnych spraw, co było niezgodne z art. 254 Kpa, stanowiącym, że skargi i wnioski składane i przekazywane do organów państwowych, organów samorządu terytorialnego i innych organów samorządowych i organów organizacji społecznych oraz związane z nimi

¹²⁸ Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, ze zm.

pisma i inne dokumenty rejestruje się i przechowuje w sposób ułatwiający kontrolę przebiegu i terminów załatwiania poszczególnych skarg i wniosków.

W latach 2016-2024 (I półrocze) nie rejestrowano całości korespondencji wpływającej do Biura KRRiT, a prowadzony rejestr nie zawierał klasyfikacji wpływającego pisma, terminu i przebiegu załatwienia skargi/wniosku.

Dyrektor Departamentu Prezydialnego, p. Anna Szydłowska-Żurawska, wyjaśniła, że *przypadki, w których korespondencja kierowana do KRRiT nie była rejestrowana w systemie dotyczą przede wszystkim sytuacji, kiedy otrzymujemy jednakowe lub podobnie brzmiące wystąpienia w tej samej sprawie (np. dotyczące określonego, konkretnego przekazu wyemitowanego w programie lub opublikowanego w ramach audiowizualnej usługi na żądanie, wyrazów protestu lub poparcia dla działań podejmowanych przez KRRiT m.in. w sprawach koncesyjnych itp.), których ze względu na ich liczebność Biuro KRRiT, a w szczególności Kancelaria Ogólna i Wydział ds. Skarg i Wniosków nie są w stanie obsłużyć w ramach wykonywania swoich codziennych zadań, przy stałym poziomie zatrudnienia, uwzględniając przy tym dodatkowe zaangażowanie i wzmożony wysiłek. Zdarza się, że tego typu wystąpienia w kilku różnych sprawach wpływają do KRRiT w tym samym czasie. Sytuacje te dotyczą zarówno korespondencji kierowanej drogą elektroniczną, jak i tradycyjną pocztą. Sprawy te są osobno zliczane, a ostateczne podsumowanie publikowane jest w sprawozdaniu rocznym. Ponadto Dyrektor Departamentu Prezydialnego wyjaśniła, że: Elektroniczny System Obiegu Spraw i Dokumentów posiada możliwość przydzielania pismu przychodzącemu symbolu klasyfikacyjnego zgodnie z Jednolitym Rzeczowym Wykazem Akt Biura KRRiT. Oznaczenie symbolu zawiera m. in. wygenerowana automatycznie sygnatura pisma. W systemie istnieje również możliwość zakreślenia terminu załatwienia sprawy.*

Najwyższa Izba Kontroli nie podziela złożonych wyjaśnień. Na organ (Przewodniczącego KRRiT), do którego wpływają skargi/wnioski, zgodnie z art. 254 Kpa, nałożono obowiązek rejestrowania oraz przechowywania skarg i wniosków w sposób ułatwiający kontrolę przebiegu i terminów załatwiania poszczególnych skarg i wniosków. Zapisy w rejestrze skarg i wniosków powinny odzwierciedlać stan faktyczny, wynikający z prowadzonej dokumentacji skargowej/wnioskowej. Z zapisów rejestru powinno wynikać, w jaki sposób i kiedy skarga została załatwiona, a informacje dotyczące załatwienia skargi/wniosku winny wskazywać wszystkie formy kwalifikacji (zwrot, odrzucenie, oddalenie).

(akta kontroli str. 2543-4549, 4550-4854)

3. Dziewięć objętych kontrolą wniosków o wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ukarania nadawcy karą pieniężną na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy o RTV¹²⁹ zostało zaewidencjonowanych w rejestrze skarg i wniosków oraz rozpatrzonych w stosowanym w Biurze KRRiT trybie.

Dyrektor Departamentu Prezydialnego, p. Anna Szydłowska-Żurawska, wyjaśniła, że *ustawa o RTV nie przewiduje wszczynania postępowania w sprawie ukarania nadawcy karą pieniężną na podstawie art. 53 ustawy na wniosek odbiorcy programu, bez względu na to, czy jest on kierowany przez osobę prywatną, czy przez instytucję. Postępowanie takie Przewodniczący KRRiT wszczyna, a następnie wydaje decyzję, w związku ze stwierdzeniem naruszenia przepisów wymienionych w art. 53 ust. 1, w tym m.in. przepisu art. 18 ust. 1 ustawy. Rozstrzygnięcie w sprawie ewentualnego naruszenia jest wyłączną kompetencją organu, jakim jest Przewodniczący KRRiT. Stwierdzenie naruszenia*

¹²⁹ Wnioski złożone przez Fundację „Basta”, z siedzibą w Lublinie.

przepisów będących podstawą ukarania nadawcy karą pieniężną na podstawie art. 53 ustawy o radiofonii i telewizji poprzedzone jest zawsze postępowaniem wyjaśniającym, w ramach którego uwzględnione są zarówno wyniki analizy materiałów poemisyjnych, jak i stanowisko nadawcy przedstawione w danej sprawie. (...) Wnioski o wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego na podstawie ustawy art. 53 ustawy o radiofonii i telewizji (...) musiały zostać zakwalifikowane, zgodnie z obowiązującą w KRRiT procedurą rozpatrywania skarg i wniosków, jako skargi na działalność nadawców i zainicjowały postępowania wyjaśniające w tych sprawach.

Najwyższa Izba Kontroli nie podziela złożonych wyjaśnień. Wnioski o wszczęcie z urzędu postępowań, o których mowa w art. 61 § 1 Kpa, nie są wnioskami podlegającymi rejestracji i rozpatrzeniu według przepisów działu VIII Kpa. W powyższych sprawach wypowiedział się WSA oraz NSA, oddalający skargi kasacyjne Przewodniczącego KRRiT¹³⁰. NSA podkreślił, że „fundacja nie składała Przewodniczącemu KRRiT wniosku w trybie Działu VIII Skargi i wnioski Kodeksu postępowania administracyjnego, ale żądała wszczęcia postępowania o nałożenie kary, zatem jej żądanie wymagało rozstrzygnięcia w trybie procesowym, a nie działania na podstawie art. 249 Kpa”. Sąd administracyjny w ww. sprawach stwierdził, że Przewodniczący KRRiT dopuścił się beczynności, która nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa.

(akta kontroli str. 2065-2067, 2077, płyta CD)

4. W KRRiT niejednolicie załatwiono skargi/wnioski, informując skarżących/wnioskodawców o braku możliwości podjęcia działań ze względu na upływ terminu wskazanego w art. 20 ust. 1 ustawy o RTV bądź – w innych przypadkach – podejmując takie działania, mimo upływu wskazanego terminu.

Dyrektor Departamentu Prezydialnego, p. Anna Szydłowska-Żurawska, wyjaśniła, że: *w celu dochowania szczególnej ostrożności i staranności, w pismach kierowanych do nadawców zawarty został również wniosek o przekazanie zapisów stosownych fragmentów programu, przy czym w pismach tych nie wskazywano podstawy prawnej przechowywania przez nadawcę nagrań (art. 20 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji). Przekazywane w tych przypadkach materiały nie były materiałami poemisyjnymi, jednak posłużyły, wraz z wyjaśnieniami nadawców, którzy przedstawili swoje stanowisko w danej sprawie, do oceny, czy mogło dojść ze strony nadawcy do jakichkolwiek zaniedbań. Nadesłane materiały w żadnym ze wskazanych przypadków nie stały się podstawą wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ukarania nadawcy karą pieniężną.*

Przewodniczący KRRiT, p. Maciej Świrski wyjaśnił, że: *ustawa o radiofonii i telewizji nie określa, jakiego rodzaju materiały Przewodniczący KRRiT może gromadzić na potrzeby prowadzenia swoich działań kontrolnych. Weryfikacja, czy wskazana przez skarżącego data emisji audycji mieści się w ustawowym terminie przechowywania nagrań przez nadawcę, ma znaczenie w przypadku*

¹³⁰ Tj.: 1) wyrok WSA z dnia 29 maja 2023 r., sygn. akt VI SAB/Wa 115/22, w zw. z wyrokiem NSA z dnia 20 lutego 2024 r., sygn. akt II GSK 1775/23; 2) wyrok WSA z dnia 29 maja 2023 r., sygn. akt VI SAB/Wa 116/22, w zw. z wyrokiem NSA z dnia 20 lutego 2024 r., sygn. akt II GSK 1773/23; 3) wyrok WSA z dnia 29 maja 2023 r., sygn. akt VI SAB/Wa 117/22, w zw. z wyrokiem NSA z dnia 20 lutego 2024 r., sygn. akt II GSK 1774/23; 4) wyrok WSA z dnia 28 czerwca 2023 r., sygn. akt VI SAB/Wa 10/23, w zw. z wyrokiem NSA z dnia 20 lutego 2024 r., sygn. akt II GSK 2028/23; 5) wyrok WSA z dnia 28 czerwca 2023 r., sygn. akt VI SAB/Wa 11/23, w zw. z wyrokiem NSA z dnia 20 lutego 2024 r., sygn. akt II GSK 1973/23; 6) wyrok WSA z dnia 28 czerwca 2023 r., sygn. akt VI SAB/Wa 12/23, w zw. z wyrokiem NSA z dnia 20 lutego 2024 r., sygn. akt II GSK 2057/23; 7) wyrok WSA z dnia 8 listopada 2023 r., sygn. akt VI SAB/Wa 37/23, w zw. z wyrokiem NSA z dnia 6 czerwca 2024 r., sygn. akt II GSK 573/24; 8) wyrok WSA z dnia 25 stycznia 2024 r., sygn. akt VI SAB/Wa 61/23, w zw. z wyrokiem NSA z dnia 6 grudnia 2024 r., sygn. akt II GSK 1520/24; 9) wyrok WSA z dnia 25 stycznia 2024 r., sygn. akt VI SAB/Wa 62/23, w zw. z wyrokiem NSA z dnia 6 grudnia 2024 r., sygn. akt GSK II 1498/24.

ewentualnego wszczęcia postępowania administracyjnego na podstawie art. 53 ust. 1 u.r.t.

Nie kwestionując powyższych wyjaśnień, NIK wskazuje na konieczność zapewnienia jednolitego podejścia dotyczącego sposobu załatwiania wpływających do KRRiT skarg i wniosków, mając na względzie treść art. 8 § 1 Kpa, zgodnie z którym organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania.

(akta kontroli str. 2046-2050, 2071-2075, 2089-2091, 2107-2209)

5. Wpływające do Biura KRRiT skargi/wnioski były rozpatrywane długotrwale. W 33 przypadkach z 93 objętych kontrolą odpowiedzi skarżącym/wnioskodawcom udzielono po upływie 100 dni od daty otrzymania przez KRRiT skargi/wniosku, a w skrajnym przypadku – po upływie 348 dni.

Dyrektor Departamentu Prezydialnego, p. Anna Szydłowska-Żurawska, wyjaśniła, że: odpowiedzi były udzielane po zakończonych postępowaniach wyjaśniających (...). Termin udzielenia końcowej informacji o wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego z udziałem nadawcy nie może być jednoznacznie określony, gdyż zależy od różnych czynników, przede wszystkim od terminu przekazania materiałów przez nadawcę (...). Dodatkowo o terminie zakończenia decyduje również stopień złożoności danego przypadku, obszerność zgromadzonego materiału (nieraz obejmującego kilka lub kilkadziesiąt godzin programu) itd. (...). Korespondencja prowadzona przez Przewodniczącego KRRiT z innymi organami lub instytucjami zwykle nie ma charakteru administracyjnego i nie wymaga stosowania rutynowych, proceduralnych działań (...). Ponownie podkreślam, że rozpatrywanie zgłoszeń dotyczących treści programowych nie może być prowadzone na podstawie Kodeksu postępowania administracyjnego, a osoby dokonujące takich zgłoszeń nie są stroną postępowania.

Najwyższa Izba Kontroli, nie kwestionując faktu podejmowania przez organ działań w ramach postępowań wyjaśniających, wskazuje, że długotrwałość tych postępowań narusza zasadę określoną w art. 8 § 1 Kpa, o której mowa wyżej.

(akta kontroli str. 2046-2050, 2071-2075, 2089-2091, 2107-2209)

OCENA CZĄSTKOWA

Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia tryb i sposób rejestrowania oraz rozpatrywania w KRRiT skarg i wniosków. Wprawdzie Przewodniczący KRRiT podejmował działania w sprawach będących przedmiotem skarg i wniosków, jednakże rozpatrywał je z pominięciem przepisów Kpa. Ponadto sposób prowadzenia rejestru skarg i wniosków uniemożliwiał kontrolę przebiegu i terminów załatwienia poszczególnych spraw, co było niezgodne z art. 254 Kpa, a sam rejestr był nierzetelny w związku z ujmowaniem spraw nie będących skargami/wnioskami bądź nierejestrowaniem wszystkich wpływających skarg/wniosków, do których mają zastosowanie przepisy działu VIII Kpa.

OBSZAR

9. Przekazywanie jednostkom publicznej radiofonii i telewizji opłat abonamentowych

Opis stanu faktycznego

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 6a ustawy o RTV do zadań KRRiT należy ustalanie, na zasadach określonych w ustawie o abonamencie, wysokości opłat abonamentowych.

Według art. 8 ust. 2-3 ustawy o abonamencie Rada ustala corocznie, po analizie planu programowo-finansowego, o którym mowa w art. 21c ust. 1 ustawy

o radiofonii i telewizji, oraz sprawozdania, o którym mowa w art. 31b ust. 1 tej ustawy, za poprzedni rok kalendarzowy i analizie określonych w nich kosztów, nie później niż do dnia 30 września, sposób podziału wpływów, o których mowa w ust. 1, między jednostki publicznej radiofonii i telewizji w następnym roku kalendarzowym, w tym minimalny udział terenowych oddziałów spółki, o której mowa w art. 26 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji. Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przekazuje zaliczkowo jednostkom publicznej radiofonii i telewizji środki na realizację misji, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, na podstawie sposobu podziału wpływów, o którym mowa w ust. 2.

1. Na lata 2016-2024 Rada – stosownie do art. 8 ust. 2 ustawy o abonamencie – ustalała corocznie do dnia 30 września roku poprzedniego, w formie uchwał, sposób podziału wpływów z opłat abonamentowych, a Przewodniczący KRRiT opracowywał harmonogramy / terminarze wypłat ww. środków, które były przysyłane do 19 jednostek publicznej radiofonii i telewizji¹³¹.

W latach 2016-2023 Przewodniczący KRRiT przekazał – stosownie do art. 8 ust. 3 ustawy o abonamencie – środki na realizację misji 19 jednostkom publicznej radiofonii i telewizji w łącznej kwocie 6 291 354,2 tys. zł¹³², w tym w:

- 2016 r. – 722 048,2 tys. zł (z czego dla: Telewizji Polskiej S.A. (TVP S.A.) – 365 524,1 tys. zł, Polskiego Radia S.A. (PR S.A.) – 185 894 tys. zł, 17 rozgłośni regionalnych – 170 630,1 tys. zł);
- 2017 r. – 1 004 022,4 tys. zł (z czego dla: TVP S.A. – 621 641,9 tys. zł, PR S.A. – 193 445,2 tys. zł, 17 rozgłośni regionalnych – 188 935,3 tys. zł);
- 2018 r. – 1 414 544,4 tys. zł (z czego dla: TVP S.A. – 978 984,3 tys. zł, PR S.A. – 232 778,8 tys. zł, 17 rozgłośni regionalnych – 202 781,3 tys. zł);
- 2019 r. – 650 000 tys. zł (z czego dla: TVP S.A. – 331 380 tys. zł, PR S.A. – 159 317 tys. zł, 17 rozgłośni regionalnych – 159 303 tys. zł);
- 2020 r. – 650 000 tys. zł (z czego dla: TVP S.A. – 331 429,3 tys. zł, PR S.A. – 159 279,7 tys. zł, 17 rozgłośni regionalnych – 159 291 tys. zł);
- 2021 r. – 650 000 tys. zł (z czego dla: TVP S.A. – 330 134 tys. zł, PR S.A. – 159 949,5 tys. zł, 17 rozgłośni regionalnych – 159 916,5 tys. zł);
- 2022 r. – 580 748,9 tys. zł (z czego dla: TVP S.A. – 295 816 tys. zł, PR S.A. – 142 869,9 tys. zł, 17 rozgłośni regionalnych – 142 063 tys. zł);
- 2023 r. – 619 990,3 tys. zł (z czego dla: TVP S.A. – 314 140 tys. zł, PR S.A. – 150 930 tys. zł, 17 rozgłośni regionalnych – 154 920,3 tys. zł).

(akta kontroli str. 285-295, 869-873, płyta CD)

2. W dniu 10 stycznia 2024 r. KRRiT podjęła uchwałę nr 8/2024 w sprawie przesunięcia terminów realizacji harmonogramu z dnia 18 października 2023 r. ustalonego na podstawie uchwały KRRiT nr 194/2023 z dnia 13 września 2023 r. i postanowiła:

- 1) przesunąć termin wypłaty środków z wpływów abonamentowych w 2024 roku określony harmonogramem z dnia 18 października 2023 r. –

¹³¹ Tj. na 2016 r. – na podstawie uchwały nr 178/2015 z dnia 23 czerwca 2015 r.; na 2017 r. – na podstawie uchwały nr 169/2016 z dnia 22 czerwca 2016 r. – w dniu 9 lutego 2017 r.; na 2018 r. – na podstawie uchwały nr 134/2017 z dnia 27 czerwca 2017 r. – w dniu 5 stycznia 2018 r.; na 2019 r. – na podstawie uchwały nr 164/2018 z dnia 28 czerwca 2018 r. – w dniu 21 grudnia 2018 r.; na 2020 r. – na podstawie uchwały nr 241/2019 z dnia 24 września 2019 r. – w dniu 17 grudnia 2019 r.; na 2021 r. – na podstawie uchwały nr 246/2020 z dnia 17 września 2020 r. – w dniu 15 grudnia 2020 r.; na 2022 r. – na podstawie uchwały nr 229/2021 z dnia 21 września 2021 r. – w dniu 16 grudnia 2021 r.; na 2023 r. – na podstawie uchwały nr 184/2022 z dnia 25 sierpnia 2022 r. – w dniu 14 grudnia 2022 r.; na 2024 r. – na podstawie uchwały nr 194/2023 z dnia 13 września 2023 r. – w dniu 18 października 2023 r.

¹³² Z czego dla: Telewizji Polskiej S.A. – 3 569 049,6 tys. zł, Polskiego Radia S.A. – 1 384 464,1 tys. zł, 17 rozgłośni regionalnych – 1 337 840,5 tys. zł.

terminem przekazywania w 2024 roku wpływów z opłat abonamentowych z rachunku bankowego KRRiT do spółek publicznej radiofonii i telewizji, wydanego na podstawie uchwały KRRiT nr 194/2023 z dnia 13 września 2023 r.: a) z dnia 11 stycznia 2024 r. na dzień 12 lutego 2024 r.; b) z dnia 22 stycznia 2024 r. na dzień 12 lutego 2024 r.;

- 2) przygotować mechanizm wypłaty środków z wpływów abonamentowych jednostkom publicznej radiofonii i telewizji postawionym w stan w likwidacji, potwierdzonej prawomocnym orzeczeniem sądu rejestrowego, z wyłącznym przeznaczeniem tych środków na realizację zadań misji publicznej wykonywanych w ramach procesu likwidacji.

Uchwałą nr 40/2024 z dnia 7 lutego 2024 r. w sprawie wykorzystania wpływów z opłat abonamentowych na realizację misji publicznej w roku 2024¹³³ KRRiT upoważniła Przewodniczącego KRRiT „do niezwłocznego stworzenia nowego harmonogramu wypłat środków z wpływów z opłat abonamentowych, z uwagi na dezaktualizację prognoz wpływów z opłat abonamentowych poczynionych w październiku 2023 roku spowodowaną bezprecedensowymi działaniami Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego względem spółek mediów publicznych, wprowadzeniem chaosu i związanym z tym niepokojem osób płacących abonament radiowo-telewizyjny przejawiającym się zmniejszonymi wpływami z opłat abonamentowych w miesiącu styczniu 2024 roku, względem planowanych wpływów na podstawie Harmonogramu z dnia 18 października 2023 roku prognozującego wpływy na rok 2024”.

Według § 2 ust. 7 ww. uchwały nr 40/2024 wypłatę środków z wpływów z opłat abonamentowych w terminach przewidzianych harmonogramem ustalonym przez Przewodniczącego KRRiT na podstawie § 1 niniejszej uchwały, dla każdej ze spółek będącej jednostką publicznej radiofonii i telewizji, postanowiono kierować do depozytu sądowego celem podjęcia ich w imieniu spółki przez uprawnione do reprezentowania spółki osoby. W przypadku prawomocnego stwierdzenia przez sąd rozwiązania spółki będącej jednostką publicznej radiofonii i telewizji, rozpoczęcia procesu jej likwidacji oraz związanego z tym sposobu reprezentacji spółki (pewność co do umocowania osoby reprezentującej spółkę) postanowiono ustalić wypłatę środków z wpływów z opłat abonamentowych w 2024 roku w proporcji przyjętej uchwałą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji nr 194/2023 z dnia 13 września 2023 roku na podstawie harmonogramu ustalonego przez Przewodniczącego na podstawie § 1 niniejszej uchwały (§ 3 ust. 1 ww. uchwały).

(akta kontroli str. 347-358)

Dyrektor Departamentu Mediów Publicznych, p. Hubert Banasiak, wskazał, że w latach 2016-2023 nie wystąpiły przypadki dokonywania zmian ustalanego przez Radę corocznie podziału wpływów z opłat abonamentowych między jednostki publicznej radiofonii i telewizji, jak również dokonywania zmian ustalonego przez Przewodniczącego KRRiT harmonogramu przekazywania wpływów z opłat abonamentowych dla spółek mediów publicznych.

(akta kontroli str. 751)

Przewodniczący KRRiT, kierując wnioski o złożenie świadczenia do depozytu sądowego, powoływał się na art. 467 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny¹³⁴, zgodnie z którym – poza wypadkami przewidzianymi w innych przepisach – dłużnik może złożyć przedmiot świadczenia do depozytu

¹³³ Uchwała nr 40/2024 została podjęta po wydaniu przez Trybunał Konstytucyjny (TK), w dniu 18 stycznia 2024 r., wyroku dotyczącego konstytucyjności przepisów o rozwiązaniu i likwidacji spółki akcyjnej w odniesieniu do spółek publicznej radiofonii i telewizji (sygn. K 29/23, Dz. U. poz. 96).

¹³⁴ Dz. U. z 2024 r. poz. 1061, ze zm., dalej: Kc.

sądowego: 1) jeżeli wskutek okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności, nie wie, kto jest wierzycielem, albo nie zna miejsca zamieszkania lub siedziby wierzyciela; 2) jeżeli wierzyciel nie ma pełnej zdolności do czynności prawnych ani przedstawiciela uprawnionego do przyjęcia świadczenia; 3) jeżeli powstał spór, kto jest wierzycielem; 4) jeżeli z powodu innych okoliczności dotyczących osoby wierzyciela świadczenie nie może być spełnione.

W dacie podjęcia ww. uchwały 40/2024, w odniesieniu do 15 z 19 jednostek publicznej radiofonii i telewizji, właściwe rejonowo sądy rejestrowe dokonały wpisów do Krajowego Rejestru Sądowego informacji o likwidacji spółek publicznej radiofonii i telewizji¹³⁵.

(akta kontroli str. 2662)

Na dzień 31 grudnia 2023 r. na rachunku bankowym KRRiT do przekazania spółkom publicznej radiofonii i telewizji w 2024 r. pozostawało 61 048,7 tys. zł; w styczniu 2024 r. na ww. rachunek bankowy wpłynęło z opłat abonamentowych 231 646,1 tys. zł, natomiast w lutym 2024 r. – 50 529,2 tys. zł. Na dzień 29 czerwca 2024 r. na rachunku bankowym pozostawało 145 555,5 tys. zł.

(akta kontroli str. 753-774, 305)

W I półroczu 2024 r. Przewodniczący KRRiT przekazał na realizację misji środki w łącznej kwocie 5 659,1 tys. zł dwóm jednostkom publicznej radiofonii i telewizji (tj. dla Radia Poznań S.A. w likwidacji – 2 881,7 tys. zł oraz „Radia dla Ciebie” S.A. w likwidacji – 2 777,4 tys. zł)¹³⁶.

W pozostałych przypadkach Przewodniczący KRRiT przekazał środki, pochodzące z wpływów abonamentowych, w łącznej kwocie 337 140,9 tys. zł w depozyt sądów właściwych terytorialnie dla 19 jednostek publicznej radiofonii i telewizji (w likwidacji), z przeznaczeniem dla: TVP S.A. – 174 828 tys. zł, PR S.A. – 83 986 tys. zł, Radia Białystok S.A. – 5 227,4 tys. zł¹³⁷, Radia Pomorza i Kujaw S.A. – 4 881,1 tys. zł, Radia Gdańsk S.A. – 5 130,1 tys. zł, Radia Katowice S.A. – 5 490,4 tys. zł¹³⁸, Radia Kielce S.A. – 4 774 tys. zł, Radia Koszalin S.A. – 4 818,1 tys. zł, Radia Kraków S.A. – 5 165,1 tys. zł, Radia Lublin S.A. – 4 638,3 tys. zł¹³⁹, Radia Łódź S.A. – 4 758,6 tys. zł, Radia Olsztyn S.A. – 4 676,8 tys. zł, Radia Opole S.A. – 4 981,8 tys. zł, Radia Poznań S.A. – 2 461,8 tys. zł, Radia Rzeszów S.A. – 4 777,5 tys. zł, Radia Szczecin S.A. – 5 091,6 tys. zł, „Radia dla Ciebie” S.A. – 2 383,5 tys. zł, Radia Wrocław S.A. – 4 792,9 tys. zł, Radia Zachód S.A. – 4 278 tys. zł.

Ww. środki, w okresie od 12 lutego 2024 r. do 14 czerwca 2024 r.¹⁴⁰, były przekazywane w transzach: pięć transzy z przeznaczeniem dla 17 jednostek

¹³⁵ Wpisy dokonane w okresie od 15 do 31 stycznia 2024 r. W późniejszym terminie dokonano wpisów o likwidacji: Radia Poznań S.A. (6 lutego 2024 r.), Radia Lublin S.A. (14 lutego 2024 r.), TVP S.A. (8 kwietnia 2024 r.), PR S.A. (9 kwietnia 2024 r.).

¹³⁶ Według informacji Departamentu Budżetu w Biurze KRRiT, w II połowie 2024 r. jednostkom publicznej radiofonii i telewizji zostały przekazane środki z opłat abonamentowych w kwocie łącznej 253 251,4 tys. zł, z czego dla: TVP S.A. w likwidacji – 129 158,2 tys. zł, PR S.A. w likwidacji – 62 046,6 tys. zł, 17 rozgłośni regionalnych w likwidacji – 62 046,6 tys. zł.

¹³⁷ W listopadzie 2024 r. nastąpił zwrot depozytu w kwocie 3 117 tys. zł – w związku z prawomocnym zakończeniem postępowań postanowieniami Sądu Okręgowego w Białymstoku o oddaleniu zażaleń na postanowienia Sądu Rejonowego w Białymstoku o odrzuceniu wniosków o złożenie świadczenia do depozytu sądowego (za luty i marzec 2024 r.).

¹³⁸ W grudniu 2024 r. nastąpił zwrot depozytu w kwocie 739,6 tys. zł – w związku z odrzuceniem skargi Przewodniczącego KRRiT na orzeczenie referendarza jako złożonej po terminie (postanowienie dot. wniosku o zgodę na złożenie świadczenia do depozytu sądowego z dnia 15 marca 2024 r.).

¹³⁹ W sierpniu 2024 r. nastąpił zwrot depozytu w kwocie 624,5 tys. zł – z uwagi na „fikcję doręczenia” i wynikający z niej wpływ terminu na zaskarżenie postanowienia referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie.

¹⁴⁰ Według informacji Departamentu Budżetu w Biurze KRRiT, w II połowie 2024 r. (lipiec, sierpień, wrzesień) w depozyt sądów właściwych terytorialnie dla 15 jednostek publicznej radiofonii i telewizji (w likwidacji) przekazano środki w łącznej kwocie 127 001,8 tys. zł, w tym dla: TVP S.A. – 70 686 tys. zł (trzy transze), PR S.A.

publicznej radiofonii i telewizji (w likwidacji) oraz jedna transza (w dniu 12 lutego 2024 r.) z przeznaczeniem dla dwóch rozgłośni radiowych (Radia Poznań S.A. w likwidacji oraz „Radia dla Ciebie” S.A. w likwidacji).

(akta kontroli str. 285-286, 296-297, 307-324, 575-581)

Zgodnie z art. 693² § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego¹⁴¹, jeżeli przedmiotem świadczenia są pieniądze polskie, złożenie do depozytu może być dokonane przed uzyskaniem zezwolenia sądu. W takim wypadku dłużnik powinien równocześnie ze złożeniem pieniędzy zgłosić wniosek o zezwolenie na złożenie do depozytu. W razie uwzględnienia tego wniosku złożenie do depozytu uważa się za dokonane w chwili, w której rzeczywiście nastąpiło.

Do dnia 30 czerwca 2024 r. postanowienia zezwalające Przewodniczącemu KRRiT na złożenie świadczenia do depozytu sądowego wydały dwa sądy rejonowe w: Poznaniu i Olsztynie, odpowiednio w dniu 28 lutego 2024 r. na kwotę 2 461,8 tys. zł z przeznaczeniem dla Radia Poznań S.A. w likwidacji oraz w dniu 8 marca 2024 r. na kwotę 2 150,6 tys. zł z przeznaczeniem dla Radia Olsztyn S.A. w likwidacji¹⁴².

(akta kontroli str. 326-340, 426-428, 877-878)

P. o. Dyrektora Departamentu Prawnego, p. Łukasz Zalewski, wskazał, że łączna liczba spraw zainicjowanych wnioskami o zezwolenie na złożenia świadczenia do depozytu wynosi 127.

W czterech sprawach sądy wyraziły zgodę na złożenie świadczenia do depozytu sądowego, z czego trzy są prawomocnie zakończone, a w jednej – PR Łódź S.A. w likwidacji zaskarżyło postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, w związku z czym postanowienie jest nieprawomocne.

Sądy odmówiły zgody na złożenie świadczenia do depozytu w 60 sprawach, z czego w 11 przypadkach – prawomocnie, w tym w: dziewięciu na podstawie postanowień sądów II instancji, jednego – z uwagi na „fikcję doręczenia” i wynikający z niej upływ terminu na zaskarżenie postanowienia referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie, jednego – z uwagi na doręczenie (pokwitowanie przez pracownika Kancelarii Ogólnej Biura KRRiT) postanowienia referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym Katowice-Wschód w Katowicach, które jako niezauważone w danym czasie (brak wyświetlenia w systemie EOSiD) nie zostało w terminie zaskarżone, a z uwagi na złożony wniosek o przywrócenie terminu na wniesienie skargi na orzeczenie referendarza – odrzucone.

W pozostałych 63 sprawach p.o. Dyrektora Departamentu Prawnego – według stanu na dzień 13 lutego 2025 r. – nie posiadał informacji o wydanych przez dany sąd I instancji orzeczeniu.

Ponadto p.o. Dyrektora Departamentu Prawnego wyjaśnił, że: *sądy odmawiając przyjęcia świadczenia do depozytu w przypadku oddalenia wniosku wskazywały na*

– 33 957 tys. zł (trzy transze), Radia Białystok S.A. – 2 110,3 tys. zł (trzy transze), Radia Pomorza i Kujaw S.A. – 1 971 tys. zł (trzy transze), Radia Gdańsk S.A. – 1 384,3 tys. zł (dwie transze), Radia Kielce S.A. – 1 928,5 tys. zł (trzy transze), Radia Koszalin S.A. – 1 944,5 tys. zł (trzy transze), Radia Kraków S.A. – 2 090,5 tys. zł (trzy transze), Radia Łódź S.A. – 641,7 tys. zł (jedna transza), Radia Olsztyn S.A. – 1 894,6 tys. zł (trzy transze), Radia Opole S.A. – 2 018,6 tys. zł (trzy transze), Radia Rzeszów S.A. – 643,1 tys. zł (jedna transza), Radia Szczecin S.A. – 2 061,7 tys. zł (trzy transze), Radia Wrocław S.A. – 1 939,1 tys. zł (trzy transze), Radia Zachód S.A. – 1 731 tys. zł (trzy transze). Środki w takiej formie nie były przekazywane dla: Radia Lublin S.A. w likwidacji, „Radia dla Ciebie” S.A. w likwidacji, Radia Poznań S.A. w likwidacji oraz Radia Katowice S.A. w likwidacji.

¹⁴¹ Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, ze zm., dalej: Kpc.

¹⁴² Ponadto sąd rejonowy w Olsztynie wydał stosowne postanowienie (dot. kwoty 631,5 tys. zł) w dniu 4 lipca 2024 r., a sąd rejonowy w Łodzi – w dniu 25 października 2024 r. (dot. kwoty 641,7 tys. zł z przeznaczeniem dla Radia Łódź S.A. w likwidacji).

brak spełnienia przesłanek przewidzianych art. 467 Kc, w przypadku odrzucenia wniosku wskazywały na brak zdolności sądowej jednego lub obu wnioskodawców, kwestię rzekomego niecywilnoprawnego charakteru sprawy, a w przypadku zwrotu wniosku na rzekome braki formalne uniemożliwiające nadanie biegu sprawie jak np. brak NIP wnioskodawcy czy wskazanie alternatywne dłużników.

(akta kontroli str. 877, 2669-2673, płyta CD)

W (nieprawomocnych) wyrokach Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 listopada 2024 r. w sprawach o sygn. akt VI SAB/Wa 66/24 i VI SAB/Wa 67/24 – po rozpoznaniu skarg PR S.A. w likwidacji oraz Radia Lublin S.A. w likwidacji – wskazano, że Przewodniczący KRRiT „dopuścił się bezczynności w zakresie przekazania środków z opłat abonamentowych na realizację misji publicznej”. Sąd stwierdził ponadto, że „bezczyność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa” i zobowiązał Przewodniczącego KRRiT do przekazania na rzecz skarżących środków z wpływów abonamentowych w terminie 7 dni od daty otrzymania odpisu prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy. Sąd w obu sprawach wymierzył Przewodniczącemu KRRiT grzywny w wysokości po 50 tys. zł oraz przyznał sumy pieniężne na rzecz skarżących – w sprawie PR S.A. w likwidacji – 20 tys. zł, a w sprawie Radia Lublin w likwidacji – 10 tys. zł.

W dniu 22 stycznia 2025 r. w obu sprawach Przewodniczący KRRiT złożył skargi kasacyjne.

(akta kontroli str. 365-425, płyta CD)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Rada, mimo braku materialnoprawnej podstawy, podjęła uchwałę nr 8/2024 z dnia 10 stycznia 2024 r., przesuwając terminy realizacji harmonogramu z dnia 18 października 2023 r. ustalonego na podstawie uchwały nr 194/2023 z dnia 13 września 2023 r., a następnie uchwałę nr 40/2024 z dnia 7 lutego 2024 r., upoważniając Przewodniczącego KRRiT do stworzenia nowego harmonogramu wypłat środków z wpływów z opłat abonamentowych.

Przewodniczący KRRiT, p. Maciej Świrski, wyjaśnił, że: *Podstawą uchwały KRRiT nr 8/2024 z dnia 10 stycznia 2024 r. w sprawie przesunięcia terminów realizacji harmonogramu z dnia 18.10.2023 r. ustalonego na podstawie uchwały KRRiT nr 194/2023 z dnia 13.09.2023 r. stanowiły w szczególności art. 9 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 31-32 urt oraz art. 8 ust. 1-3 ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (...)*¹⁴³.

Najwyższa Izba Kontroli nie podziela powyższych wyjaśnień, wskazując, że ww. przepisy nie zawierają zarówno upoważnienia dla Rady do dokonania zmian zatwierdzonego przez Przewodniczącego KRRiT harmonogramu przekazywania wpływów z opłat abonamentowych z rachunku bankowego KRRiT do spółek publicznej radiofonii i telewizji, jak i do upoważnienia Przewodniczącego KRRiT do stworzenia nowego harmonogramu wypłat środków z wpływów z opłat abonamentowych. NIK podkreśla, że obowiązek wynikający z art. 8 ust. 2 ustawy o abonamencie Rada zrealizowała, podejmując w dniu 13 września 2023 r. uchwałę nr 194/2023 w sprawie sposobu podziału wpływów z opłat abonamentowych w 2024 roku między jednostki publicznej radiofonii i telewizji, a terminy przekazywania w 2024 roku wpływów z opłat abonamentowych z rachunku bankowego KRRiT do spółek publicznej radiofonii i telewizji na podstawie ww. uchwały zostały zatwierdzone przez Przewodniczącego KRRiT w dniu 18 października

¹⁴³ W wyjaśnieniach z dnia 26 lutego 2025 r. Przewodniczący KRRiT nie odniósł się do kwestii materialnoprawnej podstawy podjęcia przez Radę uchwały nr 40/2024 z dnia 7 lutego 2024 r.

2023 r. i przekazane do wiadomości jednostkom publicznej radiofonii i telewizji.

(akta kontroli str. 347-358, 2707)

2. Przewodniczący KRRiT nie wykonał obowiązku określonego w art. 8 ust. 3 ustawy o abonamencie i nie przekazał zaliczkowo w I półroczu 2024 r. jednostkom publicznej radiofonii i telewizji środków z wpływów abonamentowych na realizację misji publicznej.

W I półroczu 2024 r. jedynie dwóm z 19 jednostek publicznej radiofonii i telewizji (w likwidacji) zostały przekazane te środki w łącznej kwocie 5 659,1 tys. zł¹⁴⁴. Pozostałe środki (w tym również dla Radia Poznań S.A. w likwidacji oraz „Radia dla Ciebie” S.A. w likwidacji) w łącznej kwocie 337 140,9 tys. zł zostały przekazane w depozyt sądów właściwych terytorialnie dla 19 jednostek publicznej radiofonii i telewizji (w likwidacji).

Przewodniczący KRRiT, p. Maciej Świrski, wyjaśnił m.in., że: (...) *działając w wykonaniu uchwał KRRiT nr 8/2024 z dnia 10 stycznia 2024 r. oraz nr 40/2024 z dnia 7 lutego 2024 r. (...) realizowałem obowiązek wynikający z art. 8 ust. 3 u.o.a. [ustawy o abonamencie] przekazując zaliczkowo jednostkom publicznej radiofonii i telewizji „w likwidacji”, które zostały zobowiązane do wykazania realizacji misji publicznej (...) środki abonamentowe za pośrednictwem depozytu sądowego. Żaden przepis prawa nie wskazuje i nie ogranicza sposobu wypłaty środków pieniężnych. (...) Nie ma we wskazanym przepisie zastrzeżenia co do sposobu przekazania środków. Natomiast art. 8 u.o.a. nie stanowi o terminach wypłat, liczbie transz w jakich miałyby następować wypłaty, czy wysokości wypłat w ramach poszczególnych transz. (...) Przesłanki dopuszczalności [złożenia świadczenia do depozytu] wynikały z przepisu art. 467 k.c., którego zastosowanie w ramach dopuszczalnych działań zostało przedstawione w opiniach prawników, najpierw ustnych, następnie pisemnych. Przyczyny decyzji o przekazywaniu do depozytu sądowego środków z opłat abonamentowych mimo dokonywania wpisów do KRS informacji o likwidacji spółek publicznej radiofonii i telewizji z naruszeniem art. 190 ust. 1 Konstytucji RP w zw. z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 stycznia 2023 r., K 29/23, zostały szczegółowo określone w uchwale KRRiT nr 40/2024 z dnia 7 lutego 2024 r. Niektóre sądy (...) przyjmowały (...) świadczenia do depozytów, zatem samo spostrzeżenie, że inne nie przyjmowały nie daje podstaw do zaprzestania wykonywania ww. uchwał.*

Najwyższa Izba Kontroli nie podziela powyższych wyjaśnień. Przekazanie przedmiotowych środków w depozyt sądowy nie jest, w ocenie NIK, realizacją obowiązku wynikającego z art. 8 ust. 3 ustawy o abonamencie. Przepis ten nie daje podstaw Przewodniczącemu KRRiT do przyjmowania dowolnego sposobu i formy przekazywania środków abonamentowych na realizację misji publicznej. Bez znaczenia, zdaniem NIK, pozostaje fakt, że jednostki publicznej radiofonii i telewizji zostały postawione w stan likwidacji, bowiem nie skutkowało to automatycznym zaprzestaniem realizacji przez te podmioty misji publicznej. Należy podkreślić, że ustawa o abonamencie w art. 1 określa, że opłaty abonamentowe pobiera się w celu umożliwienia realizacji misji publicznej przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji. Natomiast w art. 8 ust. 1 ww. ustawy podkreślono, że wpływy z opłat abonamentowych są przeznaczane wyłącznie na realizację przez nadawców publicznej radiofonii i telewizji misji publicznej. Nieprzekazanie przez Przewodniczącego KRRiT zaliczkowo i bezpośrednio jednostkom publicznej radiofonii i telewizji środków z wpływów abonamentowych na realizację misji publicznej skutkowało tym, że cel poboru opłat abonamentowych nie został

¹⁴⁴ Tj. Radia Poznań S.A. (w likwidacji) – 2 881,7 tys. zł oraz „Radia dla Ciebie” S.A. (w likwidacji) – 2 777,4 tys. zł.

osiągnięty, a wpływy abonamentowe nie zostały przeznaczone na ustawowo wskazany cel.

Dodatkowo należy wskazać, że przyjęte przez Radę i jej Przewodniczącego rozwiązanie zostało zakwestionowane przez sądy, które – odmawiając przyjęcia świadczenia do depozytu – wskazywały na brak spełnienia przesłanek przewidzianych art. 467 Kc¹⁴⁵ (brak jakichkolwiek wątpliwości co do osoby wierzyciela oraz osoby uprawnionej do jego reprezentacji¹⁴⁶), a w przypadku odrzucenia wniosku – wskazywały na brak zdolności sądowej wnioskodawcy oraz niecywilnoprawny charakter sprawy. Również w (nieprawomocnych) wyrokach WSA z dnia 5 listopada 2024 r. w sprawach o sygn. akt VI SAB/Wa 66/24 i VI SAB/Wa 67/24, wskazano, że brak jest przesłanek do uznania, że istnieje możliwość zastosowania przepisów Kodeksu cywilnego, a tym samym przepisów regulujących zasady składania przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, w odniesieniu do środków z opłat abonamentowych, mających charakter publicznoprawny¹⁴⁷.

(akta kontroli str. 285-286, 296-297, 307-324, 365-425, 575-581, 877, 2707-2708, płyta CD)

OCENA CZĄSTKOWA

Na lata 2016-2024 Rada, zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy o abonamencie, ustalała corocznie do dnia 30 września roku poprzedniego, w formie uchwał, sposób podziału wpływów z opłat abonamentowych, a Przewodniczący KRRiT opracowywał harmonogramy/terminarze wypłat ww. środków, które były przesyłane do 19 jednostek publicznej radiofonii i telewizji. W latach 2016-2023 Przewodniczący KRRiT przekazał, zgodnie z art. 8 ust. 3 ustawy o abonamencie, środki na realizację misji 19 jednostkom publicznej radiofonii i telewizji w łącznej kwocie 6 291 354,2 tys. zł. Jednocześnie NIK negatywnie ocenia nieprzekazanie przez Przewodniczącego KRRiT w I półroczu 2024 r. środków z wpływów abonamentowych na realizację misji publicznej na podstawie sposobu podziału wpływów ustalonego przez Radę w trybie i w terminie określonym w art. 8 ust. 2 ustawy o RTV, tj. na podstawie uchwały nr 194/2023 z dnia 13 września 2023 r. Również negatywnie NIK ocenia podjęcie przez Radę – bez stosownego upoważnienia ustawowego – uchwał nr 8/2024 z dnia 10 stycznia 2024 r. oraz nr 40/2024 z dnia 7 lutego 2024 r., zmieniających uchwałę nr 194/2023 z dnia 13 września 2023 r.

IV. Uwagi i wnioski

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy o NIK, przedstawia następujące uwagi i wnioski:

Uwagi

Przepisy ustawy o RTV nie normują, zdaniem NIK, istotnych dla funkcjonowania Rady i jej Przewodniczącego kwestii, w związku z powyższym NIK zwraca uwagę na potrzebę wystąpienia przez Radę do ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego o zainicjowanie zmian przepisów ustawy o RTV, co najmniej w zakresie zobowiązania Rady do podjęcia uchwały w sprawie

¹⁴⁵ Zgodnie z art. 467 Kc, poza wypadkami przewidzianymi w innych przepisach, dłużnik może złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego: 1) jeżeli wskutek okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności, nie wie, kto jest wierzycielem, albo nie zna miejsca zamieszkania lub siedziby wierzyciela; 2) jeżeli wierzyciel nie ma pełnej zdolności do czynności prawnych ani przedstawiciela uprawnionego do przyjęcia świadczenia; 3) jeżeli powstał spór, kto jest wierzycielem; 4) jeżeli z powodu innych okoliczności dotyczących osoby wierzyciela świadczenie nie może być spełnione.

¹⁴⁶ W okresie od 15 do 31 stycznia 2024 r. dokonano w Krajowym Rejestrze Sądowym wpisów informacji o likwidacji 15 spółek publicznej radiofonii i telewizji, a w późniejszym terminie – kolejnych czterech, tj.: Radia Poznań S.A. (6 lutego 2024 r.), Radia Lublin S.A. (14 lutego 2024 r.), Telewizji Polskiej S.A. (8 kwietnia 2024 r.) oraz Polskiego Radia S.A. (9 kwietnia 2024 r.).

¹⁴⁷ Od powyższych wyroków Przewodniczący KRRiT w dniu 22 stycznia 2025 r. wniósł skargi kasacyjne.

udzielenia koncesji na kolejny okres w określonym terminie, a po jego upływie – zobowiązania Przewodniczącego KRRiT do niezwłocznego wydania decyzji w tej sprawie.

Ponadto NIK zwraca uwagę na wysokie koszty związane z utworzeniem i funkcjonowaniem Krajowego Instytutu Mediów, w związku z czym Rada, zdaniem NIK, powinna rozważyć zasadność realizowania w takiej formie zadania określonego w art. 6 ust. 2 pkt 5 ustawy o RTV.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, w tym wynikającymi z wielości realizowanych spraw/zadań przy ograniczonych zasobach kadrowych, niewspomaganych nowoczesnymi systemami informatycznymi, NIK zwraca uwagę na konieczność wzmocnienia kontroli zarządczej, o której mowa w art. 68 ust. 1 i 2 ustawy o finansach publicznych.

Wnioski

1. Rada i jej Przewodniczący powinni zapewnić:

- 1) prowadzenie postępowań i podejmowanie rozstrzygnięć w sprawie udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programów na kolejny okres bez nieuzasadnionej zwłoki;
- 2) przestrzeganie w toku prowadzonych postępowań administracyjnych – w zakresie nieuregulowanym w ustawie o RTV – trybu i zasad określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego;
- 3) terminową realizację obowiązku określonego w art. 34 ust. 1b ustawy o RTV;
- 4) przeprowadzenie badań całości mediów z zastosowaniem nowoczesnych technik do prowadzenia badania pasywnego;
- 5) dostarczanie – za pośrednictwem punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 15 ustawy o RTV – informacji w kwestiach związanych z dostępnością usług medialnych dla osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu;
- 6) prawidłowe i rzetelne rejestrowanie oraz rozpatrywanie wpływających do KRRiT skarg i wniosków.

2. Do czasu rozstrzygnięcia przez Naczelny Sąd Administracyjny skargi kasacyjnej organu od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 11 grudnia 2024 r., V SA/Wa 2019/24, z dnia 17 lutego 2025 r. – Przewodniczący KRRiT powinien zaprzestać egzekwowania wpłaty nałożonych kar pieniężnych w przypadku odwołania się ukaranych od ww. decyzji do Sądu Okręgowego w Warszawie.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do Prezesa NIK. Prawo zgłaszania zastrzeżeń, zgodnie z art. 61b ust. 2 ustawy o NIK, nie przysługuje do wystąpienia pokontrolnego zmienionego zgodnie z treścią uchwały w sprawie zastrzeżeń.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania
wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK należy poinformować Najwyższą Izbę Kontroli, w terminie 21 od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Warszawa, 4 kwietnia 2025 r.

Wiceprezes
Najwyższa Izba Kontroli
Michał Jędrzejczyk

/podpisano elektronicznie/